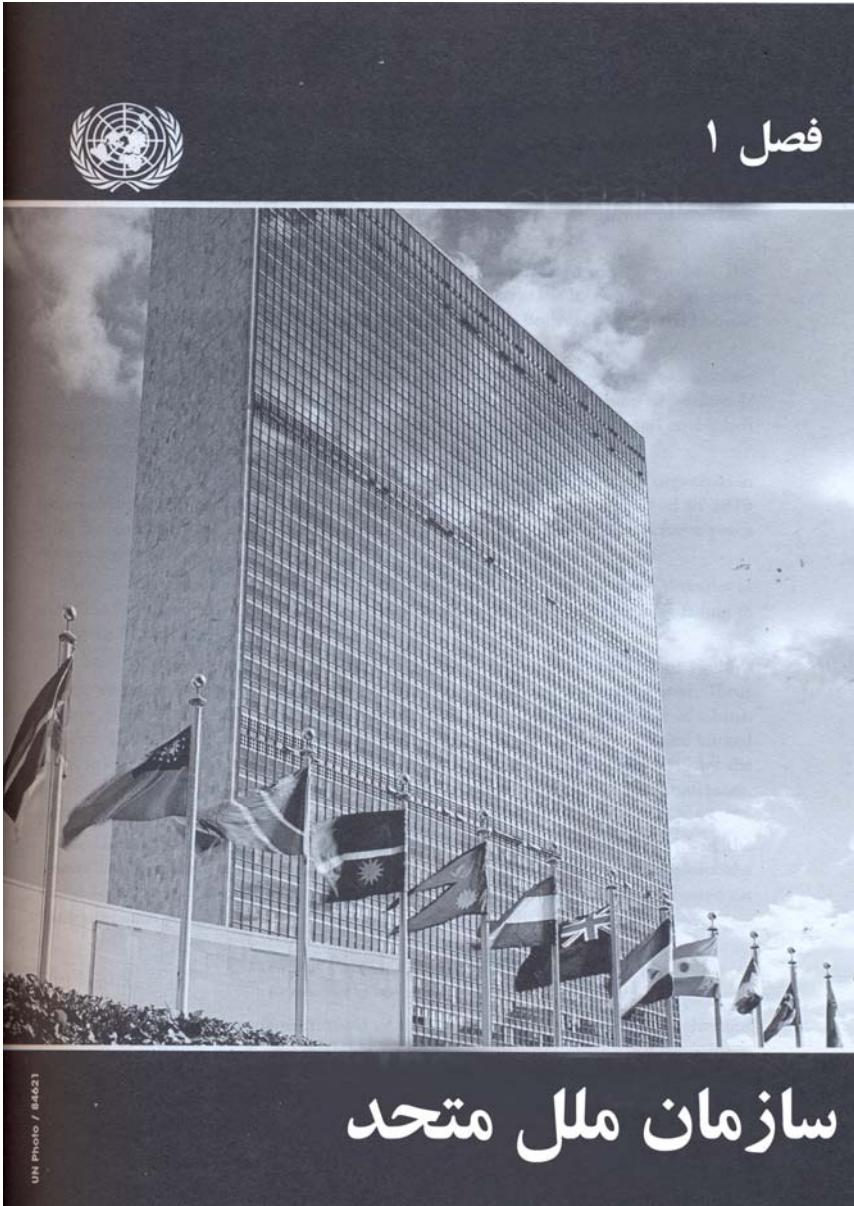

فصل ١

سازمان ملل متحد

UN Photo / 84621

نام «ملل متحد» که فرانکلین د. روزولت رئیس جمهور ایالات متحده آن را ابداع کرد نخستین بار در اعلامیه «ملل متحد» مورخ اول ژانویه ۱۹۴۲، در جریان جنگ جهانی دوم، هنگامی که نمایندگان ۲۶ کشور قول دادند دولتهای آنان به مبارزه مشترک علیه قدرت‌های محور ادامه دهنده، مورد استفاده قرار گرفت.

کشورها نخست سازمان‌های بین‌المللی ایجاد کردند تا در مسائل ویژه همکاری کنند. اتحادیه بین‌المللی ارتباطات در ۱۸۶۵ به عنوان اتحادیه بین‌المللی تلگراف تشکیل و اتحادیه جهانی پست در ۱۸۷۴ تاسیس شد. این دو اتحادیه اینک از کارگزاری‌های تخصصی سازمان ملل هستند.

نخستین کنفرانس بین‌المللی صلح در ۱۸۹۹ در لاهه تشکیل شد تا استاد لازم را برای حل مسالمت‌آمیز بحران‌ها، پیشگیری از جنگ‌ها و تدوین مقررات درگیری‌ها تهیه کند. این کنفرانس کنوانسیون حل مسالمت‌آمیز اختلافات بین‌المللی را تصویب و دادگاه دائمی حکمیت را تاسیس کرد که در سال ۱۹۰۲ شروع به کار کرد.

الگوی نخست سازمان ملل متحد، جامعه ملل بود، سازمانی که تاسیس آن در شرایط مشابه در جریان جنگ جهانی اول مطرح و در ۱۹۱۹ بر اساس معاهده ورسای «برای حمایت از همکاری بین‌المللی و دستیابی به صلح و امنیت» تشکیل شد.

سازمان بین‌المللی کار نیز براساس معاهده ورسای به عنوان کارگزاری وابسته به جامعه ملل ایجاد شد. جامعه ملل پس از ناکامی در پیشگیری از وقوع جنگ جهانی دوم، فعالیت‌های خود را متوقف کرد.

نمایندگان ۵۰ کشور در ۱۹۴۵ در کنفرانس ملل متحد درباره تشکیل سازمانی بین‌المللی در سانفرانسیسکو دیدار کردند تا منشور ملل متحد را تدوین کنند.

این نمایندگان براساس پیشنهادهایی مشورت کردند که نمایندگان چین، اتحاد شوروی، انگلیس و ایالات متحده از اوتوت تا اکبر ۱۹۴۴ در «دبارتن اوکر»، ایالات متحده، مطرح کرده بودند. منشور ملل متحد ۲۶ زوئن ۱۹۴۵ به امضای نمایندگان ۵۰ کشور فوق رسید. لهستان، که در کنفرانس نماینده نداشت کمی بعد آن را امضا کرد و یکی از ۵۱ کشور عضو اولیه شد.

سازمان ملل متحد ۲۴ اکتبر ۱۹۴۵ که منشور به تصویب چین، فرانسه، اتحاد شوروی، انگلیس، ایالات متحده و اکثریتی از سایر امضا کنندگان آن رسید به طور رسمی به وجود آمد. روز ملل متحد ۲۴ اکتبر هر سال گرامی داشته می‌شود.

منشور ملل متحد

(www.un.org/aboutun/charter)

منشور سند تشکیل دهنده سازمان ملل متحد است، حقوق و تعهدات کشورهای عضو را تعیین، و ارگان‌ها و شیوه کار سازمان را مشخص می‌کند. منشور به عنوان معاهده‌ای بین‌المللی، اصول عده روابط بین‌المللی - از برابری حاکمیت کشورها تا جلوگیری از استفاده از زور در روابط بین‌المللی به هر شیوه ناسازگار با هدف‌های ملل متحد، را تدوین می‌کند.

مقدمه منشور

مقدمه منشور ایده‌آل‌های هدف‌های مشترک تمامی مردمانی را ابرازمی کند که دولتهای آنان

اصلاح منشور ملل متحد

منشور را می‌توان با رای دو سوم اعضاً جمیع عمومی و تصویب دوسوم اعضاً سازمان ملل متحد، از جمله پنج عضو دائمی‌شورای امنیت اصلاح کرد. تاکنون چهار ماده منشور، یکی از آنها دو بار، اصلاح شده است:

- در ۱۹۶۵ اعضاً شورای امنیت از ۱۱ به ۱۵ (ماده ۲۳) و تعداد آرای مثبت لازم برای اخذ تصمیم از ۷ به ۹، از جمله آرای موافق پنج عضو دائمی‌شورای مسائل اساسی (ماده ۲۷) افزایش یافت.
- در ۱۹۶۵ اعضاً شورای اقتصادی و اجتماعی از ۱۸ به ۲۷ و در ۱۹۷۲ به ۵۴ (ماده ۶۱) افزایش یافت.
- در ۱۹۶۸ تعداد آرای لازم در شورای امنیت برای تشکیل کنفرانس عمومی‌به منظور تجدید نظر در منشور آز هفت به نه (ماده ۱۰۹) افزایش یافت.

هم پیوستند تا سازمان ملل متحد را تشکیل دهند:

«ما مردم ملل متحد با تصمیم» به محفوظ داشتن نسل‌های آینده از بلای جنگ که دوبار در مدت یک عمر انسانی افراد بشر را دچار مصائب غیرقابل بیان نموده و با اعلام مجدد ایمان خود به حقوق اساسی بشر و به حیثیت و ارزش شخصیت انسانی و به تساوی حقوق مرد و زن و همچنین بین ملت‌ها اعم از کوچک و بزرگ و ایجاد شرایط لازم برای حفظ عدالت و احترام الزامات ناشی از عهدنامه‌ها و سایر منابع حقوق بین‌المللی و کمک به ترقی اجتماعی و شرایط زندگی بهتر با آزادی بیشتر، و برای نیل به این هدف‌ها به رفق و مدارا کردن و زیستن در حال صلح با یکدیگر با روحیه حسن هم‌جواری و به متحد ساختن قوای خود برای نگهداری صلح و امنیت بین‌المللی و به قبول اصول و ایجاد روش‌هایی که عدم استفاده از بیروهای مسلح را جز راه منافع مشترک تضمین کند و به توسل به وسائل و مجاری بین‌المللی برای پیشبرد ترقی اقتصادی و اجتماعی تمام ملل «مصمم شده‌ایم برای تحقق این مقاصد تشریک مساعی کنیم و درنتیجه دولت‌های متبع ما توسط نمایندگان خود که در شهر سان فرانسیسکو گرد آمدند و اختیارات تامه آنان ابراز و صحت و اعتبار آن محرز شناخته شده است نسبت به این منشور ملل متحد موافقت حاصل نموده‌اند و بین‌المللی سازمانی بین‌المللی موسوم به ملل متحد تاسیس می‌نمایند.»

مقاصد و اصول

مقاصد ملل متحد، به گونه‌ای که در منشور تصریح شده، به قرار زیر است:

- حفظ صلح و امنیت بین‌المللی؛
- توسعه روابط دوستانه بین ملت‌ها بر مبنای احترام به اصل تساوی حقوق و حق تعیین سرنوشت مردمان؛
- همکاری برای حل مسائل اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و بشر دوستانه بین‌المللی و به منظور تشویق احترام به حقوق بشر و آزادی‌های بنیادی؛
- وجود مرکزی برای هماهنگ کردن اقدامات ملت‌ها به منظور نیل به این هدف‌های مشترک.

سازمان ملل متحد بر اساس اصول زیر عمل می‌کند:

- سازمان بر مبنای اصل تساوی حاکمیت همه اعضای خود استوار است؛
- همه اعضاء تعهدات خود را بر اساس منشور با حسن نیت انجام خواهند داد؛
- همه اعضاء اختلاف‌های بین‌المللی خود را به شیوه‌های مسامتم‌آمیز و بدون به خطر انداختن

- صلح و امنیت و عدالت بین‌المللی حل خواهند کرد؛
- همه اعضاء از تهدید یا استفاده از زور علیه هر کشور دیگری خودداری خواهند کرد؛
- همه اعضاء به سازمان ملل در هر اقدامی که بر اساس منشور انجام می‌دهد، هر گونه کمکی ارائه خواهند داد؛
- هیچ یک از مفاد منشور به سازمان ملل اجازه نمی‌دهد در مسائلی مداخله کند که ذاتاً در قلمرو صلاحیت قانونی داخلی هر کشوری است.

عضویت

همه ملت‌های دوستدار صلح که تعهدات منشور را می‌پذیرند و مایل و قادر به اجرای این تعهدات هستند می‌توانند به عضویت سازمان ملل متحد در آیند. مجمع عمومی کشورهای جدید را به توصیه شورای امنیت به عضویت می‌پذیرد. منشور تعلیق بالغ عضویت را برای نقض اصول منشور پیش‌بینی کرده‌اما تاکنون هرگز چنین اقدامی صورت نگرفته است.

زبان‌های رسمی

بر اساس منشور، زبان‌های رسمی سازمان ملل چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی است. زبان عربی بعدها به عنوان یکی از زبان‌های رسمی مجمع عمومی، شورای امنیت و شورای اقتصادی و اجتماعی افزوده شد.

ساختمان سازمان ملل

منشور، شش رکن اصلی سازمان ملل را به شرح زیر تعیین کرد: مجمع عمومی، شورای امنیت، شورای اقتصادی و اجتماعی، شورای قیامت، دیوان بین‌المللی دادگستری، و دیپرخانه. اما خانواده سازمان ملل متحد به مراتب بزرگتر و شامل ۱۵ کارگزاری و چند برنامه و نهاد است.

مجمع عمومی

www.un.org/ga

مجمع عمومی رکن مشورتی اصلی سازمان است. مجمع از نمایندگان کلیه کشورهای عضو تشکیل شده که هر یک از آنان یک رای دارد. تصمیم‌گیری درباره مسائل مهم مانند صلح و امنیت، پذیرش اعضای جدید و مسائل بودجه نیازمند اکثریت دو سوم آرا است. تصمیم‌گیری درباره مسائل دیگر با اکثریت ساده انجام می‌شود.

وظایف و اختیارات

بر اساس منشور، وظایف و اختیارات مجمع عمومی عبارتند از:

- بررسی و ارائه توصیه درباره اصول همکاری در زمینه حفظ صلح و امنیت بین‌المللی، از جمله اصول حاکم بر مقررات خلع سلاح و تسليحات؛
- بحث درباره هر مساله مربوط به صلح و امنیت بین‌المللی و ارائه توصیه‌هایی درباره آن، به

- استثنای مناقشه یا موقعیتی که شورای امنیت مشغول بحث درباره آن است؛^۱
- بحث، و با همان استثناء، توصیه‌هایی درباره هر مساله‌ای در محدوده منشور یا در حوزه اختیارات و وظایف هر ارگان سازمان ملل متعدد؛
 - انجام بررسی‌ها و دادن توصیه‌هایی برای ترویج همکاری سیاسی بین‌المللی، توسعه و تدوین حقوق بین‌الملل، تحقیق حقوق بشر و آزادی‌های بنیادی برای همه، و همیاری بین‌المللی در حوزه‌های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، آموزشی و بهداشتی؛
 - ارائه توصیه‌هایی برای حل مسالمات آمیز هر موقعیتی، بدون توجه به منشا آن، که ممکن است به روابط دوستانه بین ملت‌ها لطفه بزند؛
 - دریافت و رسیدگی به گزارش‌های شورای امنیت و سایر ارگان‌های سازمان ملل؛
 - بررسی و تصویب بودجه سازمان ملل و تقسیم و تخصیص سهمیه‌های پرداختی اعضاء؛
 - انتخاب اعضای غیردایمی شورای امنیت، اعضای شورای اقتصادی و اجتماعی و اعضای اضافی شورای قیوموت (هنگام ضرورت)؛ انتخاب قضات دیوان بین‌المللی دادگستری به اتفاق شورای امنیت؛ و انتصاب دبیرکل براساس توصیه شورای امنیت.

اجلاس‌ها

اجلاس عادی مجمع عمومی معمولاً هر سال سهشنبه سومین هفته سپتامبر شروع می‌شود. مشروط بر این که نخستین هفته شامل حداقل یک روز کاری باشد. انتخاب رئیس مجمع عمومی، همچنین ۲۱ معاون رئیس و روسای شش کمیته اصلی آن، حداقل سه ماه پیش از شروع اجلاس عادی انجام می‌شود. برای تضمین رعایت برابری جغرافیایی در انتخاب رئیس، ریاست مجمع عمومی هر سال بین پنج گروه از کشورهای آفریقایی، آسیایی، اروپای شرقی، آمریکای لاتین و کارائیب و اروپای غربی و سایر کشورها به نوبت انتخاب می‌شود.

به علاوه، مجمع عمومی می‌تواند به تقاضای شورای امنیت، اکثریتی از کشورهای عضو، یا به تقاضای یک کشور، اگراکثیت اعضاء موافق باشند، اجلاس‌های ویژه تشکیل دهد. اجلاس‌های ویژه اضطراری را می‌توان به فاصله ۲۴ ساعت از زمان تقاضای شورای امنیت بر اساس رای هر یک از ۹ عضو شورا، یا با اکثریت اعضاء سازمان، یا با یک عضو اگراکثیت اعضاء موافق باشند، فرا خواند. مجمع عمومی ابتدای هر اجلاس عادی، بحث عمومی، اغلب با سخنرانی روسای کشورها و دولت‌ها، برگزار می‌کند که در جریان آن کشورهای عضو دیدگاه‌های خود را درباره اضطراری ترین مسائل بین‌المللی ابراز می‌کنند. سپس درباره بیشتر مسائل در شش کمیته اصلی مجمع بحث می‌شود:

- کمیته اول (خلع سلاح و امنیت بین‌المللی)؛

۱. بر اساس قطعنامه «اتحاد برای صلح» مصوب نوامبر ۱۹۵۰ مجمع عمومی، در صورتی که شورای امنیت، به علت عدم اتفاق آرای اعضای دائمی خود، نتواند در جایی که به نظر می‌رسد تهدیدی برای صلح بین‌المللی، تقض صلح یا اقدام تجاوز کارانه باشد اقدام کند، مجمع می‌تواند دست به اقدام بزند. مجمع عمومی اختیار دارد، در صورت تقض صلح یا اقدام تجاوز کارانه، با نظری به ارائه توصیه‌هایی به اعضاء برای انجام اقدامات دسته جمعی، از جمله، استفاده از نیروهای مسلح در صورت ضرورت برای حفظ یا اعاده صلح و امنیت بین‌المللی، بلافضله موضوع را بررسی کند.

- کمیته دوم (اقتصادی و مالی)؛
- کمیته سوم (اجتماعی، بشردوستانه و فرهنگی)؛
- کمیته چهارم (استعمالزدایی و سیاسی ویژه)؛
- کمیته پنجم (اداری و بودجه‌ای)؛
- کمیته ششم (حقوقی).

به بعضی از مسائل به طور مستقیم در جلسات عمومی رسیدگی می‌شود در حالی که سایر مسائل به یکی از شش کمیته اصلی اختصاص داده می‌شود. قطعنامه‌ها و تصمیم‌ها، از جمله آنهایی که به وسیله کمیته‌ها توصیه شده‌اند، در جلسات عمومی- معمولاً قبل از تعطیل اجلاس عادی دسامبر - تصویب می‌شوند. این قطعنامه‌ها و تصمیم‌ها را می‌توان با یا بدون رای‌گیری تصویب کرد.

مجمع عمومی به طور معمول قطعنامه‌ها و تصمیم‌های خود را با اکثریتی از اعضای حاضر و رای‌گیری تصویب می‌کند. درباره مسائل مهم، از جمله توصیه‌ها درباره صلح و امنیت بین‌المللی، انتخاب اعضاء برای بعضی از اگانه‌ای اصلی و مسائل بودجه‌ای، با اکثریت دو سوم اعضاء تصمیم گرفته می‌شود. رای‌گیری می‌تواند به صورت کتبی، بالا بردن دست‌ها یا باخواندن اسمی باشد. در حالی که اجرای تصمیم‌های مجمع عمومی از لحاظ قانونی برای دولتها الزامی نیست این تصمیم‌ها از حمایت افکار عمومی جهانی و همچنین اقتدار اخلاقی جامعه جهانی برخوردارند.

کارسازمان ملل در طول سال بیشتر از ماموریت‌های تفویض شده به وسیله مجمع عمومی، یعنی اراده اکثریت اعضاء به گونه‌ای که در قطعنامه‌ها و تصمیم‌های مصوب مجمع عمومی ابراز شده، ناشی می‌شود.

این کار به طرق زیر انجام می‌شود:

- به وسیله کمیته‌ها و سایر نهادهایی که مجمع عمومی آن‌ها را ایجاد کرده تا درباره مسائل ویژه، مانند خلع سلاح، حفظ صلح، توسعه و حقوق بشر مطالعه و گزارش دهند؛
- در کنفرانس‌های بین‌المللی که مجمع عمومی خواهان تشکیل آنها شده است؛ و
- به وسیله دبیرخانه سازمان ملل یعنی دبیرکل و ستاد او از مستخدمان مدنی بین‌المللی.

شورای امنیت (www.un.org/Docs/sc)

شورای امنیت براساس منشور مسئولیت اصلی حفظ صلح و امنیت بین‌المللی را بر عهده دارد. شورا ۱۵ عضو دارد: پنج عضو دائمی- چین، فرانسه، فدراسیون روسیه، انگلیس و ایالات متحده - و ۱۰ عضو که برای مدت دو سال به وسیله مجمع عمومی انتخاب می‌شوند. هر عضو یک رای دارد. تصمیم‌ها درباره روای کار و آئین‌نامه‌ها با رای مثبت حداقل ۹ عضو از ۱۵ عضو آن اتخاذ می‌شود. تصمیم‌ها درباره مسائل اساسی نیازمند ۹ رای، بدون حتی یک رای منفی از جانب هر یک از پنج عضو دائمی است.

هر پنج عضو دائمی یک بار یا بیشتر «حق و تو» اعمال کرده‌اند. اگر یک عضو دائمی با یک قطعنامه پیشنهادی به طور کامل موافق نباشد اما نخواهد آن را و تو کند، می‌تواند رای ممتنع بدهد یعنی اجازه دهد قطعنامه، در صورتی که تعداد ۹ رای مثبت لازم را کسب کند، به تصویب برسد. بر اساس ماده ۲۵ منشور، همه اعضای سازمان ملل موافقت می‌کنند تصمیم‌های شورای امنیت

را پذیرند و به اجرا در آورند. در حالی که سایر ارگان‌های سازمان به کشورهای عضو توصیه می‌کنند، فقط شورای امنیت اختیار دارد تصمیم‌هایی اتخاذ کند که کشورهای عضو بر اساس منشور، ملزم به اجرای آن‌ها هستند.

وظایف و اختیارات

بر اساس منشور وظایف و اختیارات شورای امنیت شامل موارد زیر است:

- حفظ صلح و امنیت بین‌المللی بر اساس اصول و هدف‌های ملل متحد؛
- تنظیم برنامه‌ها برای ایجاد نظامی به منظور نظارت بر تسلیحات؛
- دعوت از طرف‌های اختلافات برای حل مسالمت‌آمیز آن‌ها؛
- تحقیق درباره هر اختلاف یا موقعیتی که ممکن است به درگیری بین‌المللی منجر شود و ارائه شیوه‌های سازش در چنین مشاجرات یا شرایط حل و فصل آنها؛
- تعیین وجود تهدید به صلح یا اقدام تجاوزکارانه و ارائه توصیه درباره این که چه اقدامی باید صورت گیرد؛

• دعوت از طرف‌های مربوطه برای پیروی از چنین اقدامات موقتی که برای پیشگیری از و خامت اوضاع ضروری یا مطلوب به نظر می‌رسد؛

• دعوت از اعضای سازمان به انجام اقداماتی که شامل استفاده از زور نباشد - مانند تحریم‌ها - برای عملی کردن تصمیم‌های شورا؛

• توصل به استفاده از زور یا مجاز شمردن آن برای حفظ یا اعاده صلح و امنیت بین‌المللی؛

• تشویق حل مسالمت‌آمیز اختلافات محلی با ترتیبات منطقه‌ای و استفاده از چنین ترتیبات منطقه‌ای برای اجرای اقدام تحت اقتدار آن؛

• ارائه توصیه به مجمع عمومی برای انتصاب دبیرکل و انتخاب قضات دیوان بین‌المللی دادگستری به اتفاق مجمع عمومی؛

• درخواست از دیوان بین‌المللی دادگستری برای ارائه نظر مشورتی درباره هر مساله حقوقی؛

• توصیه به مجمع عمومی درباره پذیرش اعضای جدید به سازمان ملل. شورای امنیت به گونه‌ای سازمان یافته که بتواند به طور مداوم انجام وظیفه کند، و نماینده‌ای از هر یک از اعضای آن باید همیشه در مقر سازمان ملل حضور داشته باشد. شورا می‌تواند در جای دیگر تشکیل جلسه دهد: شورا ۱۹۷۲ در آدیس آبیا، اتیوپی، ۱۹۷۳ در پاناما و ۱۹۴۰ در ژنو، سوئیس، تشکیل جلسه داد.

هنگامی که شکایتی مربوط به تهدید به صلح در شورا مطرح می‌شود، نخستین اقدام آن به طور معمول این است که به طرفین توصیه می‌کند با شیوه‌های مسالمت‌آمیز به توافق برسند. شورا می‌تواند اصولی را برای راه حل مسالمت‌آمیز تعیین کند. در بعضی موارد خود شورا اقدام به تحقیق و میانجیگری می‌کند. شورا ممکن است هیاتی اعزام، فرستادگان ویژه منصوب یا از دبیرکل بخواهد از کمک و نفوذ خود استفاده کند.

هنگامی که اختلافی به خصوصت منجر می‌شود، نخستین مساله شورا خاتمه دادن هر چه سریع تر آن است. شورا ممکن است دستورالعمل‌هایی برای آتش بس صادر کند که می‌تواند در جلوگیری از تشدید مناقشه تأثیر اساسی داشته باشد.

شورا همچنین می‌تواند برای کمک به کاهش تنش‌ها، جدا نگهداشت نیروهای متخاصم و

ایجاد آرامش که در آن بتوان راه حل های مسالمت‌آمیز را دنبال کرد، ناظران نظامی یا نیروی حفظ صلح اعزام کند. شورا مطابق فصل ۷ منشور می‌تواند درباره اجرای اقدامات، از جمله تحریم‌های اقتصادی، تسلیحاتی، مالی، منوعیت سفر یا اقدام نظامی دسته جمعی تصمیم بگیرد.

ابزار تحریم وسیله‌ای مهم در اختیار شورای امنیت برای حمایت از صلح و امنیت بین‌المللی است. هر یک از رژیم‌های تحریم که در حال حاضر اجرا می‌شود، تحریم‌های «هوشمند» یا هدفمند یعنی تحریم‌های تسلیحاتی، مالی و منوعیت سفراست که برای حذف یا به حداقل رساندن آثار ناخواسته تحریم‌ها با تمرکز بر افراد مسئول سیاست‌های محکوم شده از طرف جامعه بین‌المللی طراحی شده‌اند تا در عین حال به سایر بخش‌های جمعیت و روابط تجاری بین‌المللی لطمہ وارد نشود (به بخش ۲ نگاه کنید).

شورا دو دادگاه کیفری بین‌المللی برای تعقیب جنایات علیه بشریت در یوگسلاوی سابق و رواندا تشکیل داده است که وابسته به شورا هستند. شورا پس از حملات تروریستی ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ به ایالات متحده، کمیته ضد تروریسم را تشکیل داد که آن نیز رکنی وابسته به شورا است. یک گروه کاری مجمع عمومی از ۱۹۹۴ مشغول بررسی اصلاح شورای امنیت، از جمله موضوع نمایندگی منصفانه و افزایش اعضای آن بوده است.

شورای اقتصادی و اجتماعی

(www.un.org/ecosoc)

منتشر، شورای اقتصادی و اجتماعی را به عنوان رکن اصلی برای هماهنگ کردن کارهای اقتصادی، اجتماعی و مربوطه سازمان ملل و کارگزاری‌ها و نهادهای تخصصی، معروف به خانواده سازمان‌های ملل متحد، تشکیل داد. این شورا ۵۴ عضو دارد که طی دوره‌های سه ساله کار می‌کنند. رای‌گیری در شورا با اکثریت ساده است و هر عضو یک رای دارد.

وظایف و اختیارات

وظایف و اختیارات شورای اقتصادی و اجتماعی عبارتند از:

- انجام وظیفه به عنوان مجمعی برای بحث درباره مسائل اقتصادی و اجتماعی بین‌المللی، و برای تنظیم توصیه‌هایی مربوط به خط مشی خطاب به کشورهای عضو و نظام ملل متحد؛
 - انجام یا ابتکار مطالعات و گزارش‌ها و ارائه توصیه‌ها درباره مسائل اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، آموزشی، بهداشتی و مسائل مربوطه بین‌المللی؛
 - ترویج حمایت از حقوق بشر و آزادی‌های بنیادی و رعایت آنها؛
 - کمک به تدارک و سازمان دادن کنفرانس‌های مهم بین‌المللی در حوزه‌های اقتصادی، اجتماعی و مربوط به آنها و پشتیبانی از پیگیری هماهنگ شده این کنفرانس‌ها؛
 - هماهنگ کردن فعالیت‌های کارگزاری‌های تخصصی، از طریق مشورت با آنها و ارائه توصیه‌هایی به آنها، و از طریق ارائه توصیه به مجمع عمومی.
- شورای اقتصادی و اجتماعی از طریق بحث درباره مسائل اقتصادی و اجتماعی بین‌المللی و توصیه‌ها درباره خط مشی، نقشی مهم در جلب حمایت از همکاری بین‌المللی برای توسعه و در زمینه تعیین اولویت‌ها برای اقدام اینجا می‌کند.

اجلاس‌ها

شورا برای سازمان دادن به کار خود به طور معمول چند اجلاس کوتاه و جلسات تدارکاتی، میزگردها، و بحث‌های گروهی فراوانی با اعضای جامعه مدنی در طول سال تشکیل می‌دهد. شورا همچنین در ژوئیه یک اجلاس اساسی چهار هفته‌ای، به صورت متناوب در نیویورک و پنون، برگزار می‌کند. این اجلاس شامل یک بخش عالیرتبه، با حضور وزیران و سایر مقام‌های عالیرتبه برای بحث درباره مسائل مهم اقتصادی، اجتماعی و بشردوستانه است. کار سالانه شورا در نهادهای وابسته و مربوط به آن انجام می‌شود.

نهادهای کمکی و وابسته

تشکیلات وابسته به شورا عبارتند از:

- هشت کمیسیون کارکرده، که نهادهای مشورتی هستند و نقش آنها بررسی وارائه توصیه در باره مسائل مربوط به حوزه‌های مسئولیت و تخصص خود است: کمیسیون آماری، کمیسیون جمعیت و توسعه، کمیسیون توسعه اجتماعی، کمیسیون موقعیت زنان، کمیسیون مواد مخادر، کمیسیون پیشگیری از جرایم و عدالت کیفری، کمیسیون علم و فناوری برای توسعه و کمیسیون توسعه پایدار.

- پنج کمیسیون منطقه‌ای: کمیسیون اقتصادی آفریقا (آدیس‌آبابا، اتیوپی)، کمیسیون اقتصادی و اجتماعی آسیا و اقیانوس آرام (بانکوک، تایلند)، کمیسیون اقتصادی اروپا (پنون، سوئیس)، کمیسیون اقتصادی آمریکای لاتین و کارائیب (سانتاگو، شیلی)، و کمیسیون اقتصادی و اجتماعی آسیای غربی (بیروت، لبنان).

- سه کمیته دائمی: کمیته برنامه و هماهنگی، کمیته مذاکره با کارگزاری‌های بین دولتی،

- تعدادی از نهادهای تخصصی در مسائلی مانند سیاست‌گذاری توسعه؛ مدیریت عمومی، همکاری بین المللی در مسائل مالیاتی؛ حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی؛ انرژی و توسعه پایدار.

- نهادهای دیگر، از جمله مجمع همیشگی مسائل بومیان و مجمع سازمان ملل در باره جنگل‌ها.

- شورا همچنین با برنامه‌های سازمان ملل (مانند UNDP, UNICEF و UN-HABITAT) و کارگزاری‌های تخصصی (مانند FAO, ILO, UNESCO و WHO)، که همه به شورا گزارش و برای اجلاس‌های اساسی آن توصیه می‌دهند، همکاری و تا حدی خاص کارهای آنها را هماهنگ می‌کنند.

رابطه با سازمان‌های غیردولتی

شورای اقتصادی و اجتماعی بر اساس منشور با سازمان‌های غیردولتی (NGOs) درباره مسائلی که در حوزه صلاحیت شورا است مشورت می‌کند. بیش از ۲۸۷۰ سازمان غیردولتی با شورا ارتباط مشورتی دارند. شورا این موضوع را می‌پذیرد که این سازمان‌ها باید امکان ابراز دیدگاه‌های خود را داشته باشند و دارای تجربه یا دانش فنی ویژه هستند که برای کار آن ارزشمند است.

شورا سازمان‌های غیردولتی را درسه گروه طبقه‌بندی می‌کند: گروه اول سازمان‌هایی هستند که با بیشتر فعالیت‌های شورا ارتباط دارند؛ گروه دوم در حوزه‌های خاص صلاحیت ویژه دارند؛ و سازمان‌هایی که می‌توانند گاه به شورا کمک کنند در فهرست مشورت‌های ویژه قرار دارند...

سازمان‌های غیردولتی دارای موقعیت مشورتی می‌توانند به اجلاس‌های شورا و نهادهای وابسته آن ناظر اعزام کنند، مطالب مکتوب مربوط به کار آن را تسلیم و درباره مسائل مورد علاقه متقابل با دیپرخانه سازمان مشورت کنند.

رابطه بین سازمان ملل و سازمان‌های غیردولتی وابسته در طول سال‌ها به میزان چشمگیری توسعه یافته است. به سازمان‌های غیردولتی به حد فرازینده‌ای به عنوان شرکایی نگریسته می‌شود که با آنها درباره مسائل برنامه‌ای و سیاستگذاری مشورت می‌شود و به عنوان رابطه‌ای ارزشمند با جامعه مدنی به شمار می‌آیند. این سازمان‌ها به تعداد روزافزونی در سراسر جهان هر روز با جامعه‌های ملل متعدد کار می‌کنند تا به تحقق هدف‌های منشور کمک نمایند.

شورای قیمومت

(www.un.org/documents/tc)

شورای قیمومت در ۱۹۴۵ بر اساس منشور تشکیل شد تا بر کار ۱۱ سرزمین قیمومتی که تحت مدیریت ۷ کشور عضو سازمان ملل قرار داده شده بودند، نظارت بین‌المللی به عمل آورد و اطمینان حاصل کند گامهای کافی برای آماده کردن این سرزمین‌ها برای حکومت به خود یا استقلال برداشته شود. منشور به شورای قیمومت اجازه داد گزارش‌های نهاد اداره کننده درباره پیشرفت‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و آموزشی مردم سرزمین‌های تحت قیمومت را بررسی و درباره آنها بحث کند؛ به شکایات از این سرزمین‌ها رسیدگی نماید؛ و ماموریت‌های ویژه به این سرزمین‌ها انجام دهد. کلیه سرزمین‌های تحت قیمومت تا ۱۹۹۴ به عنوان کشورهای جدا یا از طریق پیوستن به کشورهای مستقل همسایه به خود مختاری یا استقلال دست یافته‌اند. آخرین مورد قیمومت جزایر پالائو دراقیانوس آرام بود که یکصد و هشتاد و پنجمین عضو سازمان ملل شد. شورای قیمومت، با تمام شدن ماموریت آن - اعضای آن اکنون به پنج عضو دائمی شورای امنیت (چین، فرانسه، فدراسیون روسیه، انگلیس و ایالات متحده) کاهش یافته - اساسنامه خود را چنان تغییر داده که در صورت ضرورت هر جا و هر وقت لازم باشد تشکیل جلسه دهد.

دیوان بین‌المللی دادگستری

(www.icj-cij.org)

دیوان بین‌المللی دادگستری در شهر لاهه، هلند، رکن قضایی اصلی سازمان ملل است. این دیوان اختلاف‌های حقوقی بین کشورها را حل و به سازمان و کارگزاری‌های تخصصی آن نظر مشورتی ارائه می‌دهد. اساسنامه آن بخشی تفکیک ناپذیر از منشور ملل متعدد است. این دیوان به روی همه کشورهای متعهد به اساسنامه آن، که شامل همه اعضای سازمان می‌شود، باز است. کشورها تنها می‌توانند در موارد بحث‌انگیز به دیوان متول شوند و شکایت‌های خود را به آن تسلیم کنند. دیوان به شکایات اشخاص یا نهادهای خصوصی یا سازمان‌های بین‌المللی رسیدگی نمی‌کند.

مجمع عمومی و شورای امنیت می‌توانند درباره هر مساله حقوقی از دیوان نظر مشورتی بخواهند. سایر ارکان و کارگزاری‌های تخصصی سازمان، در صورت موافقت مجمع عمومی، می‌توانند خواهان نظریات مشورتی درباره مسائل حقوقی در حوزه فعالیت‌های خود شوند.

حدود صلاحیت قانونی

حدود صلاحیت قانونی دیوان کلیه مسائلی را که کشورها به آن ارجاع می‌کنند، و همه مسائلی که در منشور ملل متحد، یا در معاهدات و کنوانسیون‌های بین‌المللی پیش‌بینی شده در بر می‌گیرد. دولت‌ها می‌توانند از پیش خود را به پذیرش صلاحیت قانونی این دیوان با امضای معاهده یا پیمانی که ارجاع مسائل به دیوان در آن پیش‌بینی شده یا با صدور اعلامیه‌ای به این مضمون ملزم کنند. چنان اعلامیه‌هایی برای پذیرش صلاحیت قانونی اجباری اغلب شامل شروطی است که مقوله‌های خاصی از دعاوی را از حدود صلاحیت آن مستثنی می‌کند.

دیوان مطابق اساسنامه خود درباره دعاوی با استناد بر اصول زیر رای می‌دهد:

- کنوانسیون‌های بین‌المللی مبتنی بر مقرراتی که کشورهای طرف دعوا به صراحت آنها را پذیرفته‌اند؛
- عرف بین‌المللی به عنوان مدرک از شیوه‌ای کلی که به عنوان قانون پذیرفته شده است؛
- اصول قانونی کلی پذیرفته شده به وسیله ملت‌ها؛
- تصمیم‌ها و آرای قضایی و تعالیم صالح‌ترین محققان ملت‌های گوناگون.

عضویت

دیوان از ۱۵ قاضی تشکیل شده که به وسیله مجمع عمومی و شورای امنیت، که به طور مستقل رای می‌دهند، انتخاب می‌شوند. آنان بر مبنای صلاحیت خود انتخاب می‌شوند و مراقبت به عمل می‌آید تا اطمینان حاصل شود نظام‌های قضایی اصلی دنیا در دیوان عرضه شوند. دو قاضی نمی‌توانند از یک کشور باشند. دوره خدمت قضايانه سال است و می‌توانند دوباره انتخاب شوند. آنان در طول دوره کار خود در دیوان نمی‌توانند شغل دیگری داشته باشند. دیوان به طور معمول جلسه عمومی تشکیل می‌دهد اما در صورت تقاضای طرفین می‌تواند واحدهای کوچکتر به نام شعبه تشکیل دهد. احکام صادره به وسیله شعبه‌ها دارای اعتبار برابر با احکام صادره از خود دیوان است. دیوان شعبه‌ای نیز برای رسیدگی به مسائل محیط زیست دارد و هر سال شعبه‌ای برای دادرسی‌های بدون تشریفات (اختصاری) تشکیل می‌دهد.

دیرخانه

(www.un.org/documents/st)

دیرخانه - متشكل از کارکنان بین‌المللی که در محل‌های کار خود در سراسر جهان مشغول انجام وظیفه هستند - کارهای گوناگون روزمره سازمان را انجام می‌دهد. دیرخانه به سایر کارکنان اصلی سازمان ملل خدمت می‌کند و برنامه‌ها و سیاست‌های تعیین شده به وسیله آنها را به اجرا در می‌آورد. در راس دیرخانه، دیرکل قرار دارد که به وسیله مجمع عمومی به پیشنهاد شورای امنیت برای یک دوره پنج ساله قابل تمدید منصوب می‌شود.

کارهایی که به وسیله دیرخانه انجام می‌شود به تنوع مسائلی است که سازمان ملل به آنها رسیدگی می‌کند. این کارها از انجام عملیات حفظ صلح تا میانجیگری در اختلاف‌های بین‌المللی، از بررسی روندهای اقتصادی و اجتماعی تا انجام مطالعات درباره حقوق بشر و توسعه پایدار را در بر می‌گیرد. کارکنان دیرخانه همچنین رسانه‌های ارتباطی دنیا را در جریان کار سازمان ملل قرار می‌دهند؛ کنفرانس‌های بین‌المللی درباره مسائل مورد علاقه جهانی تشکیل می‌دهند؛ و سخنرانی‌ها و اسناد را به زبان‌های رسمی سازمان ترجمه می‌کنند.

دیپرخانه حدود ۲۵۵۳۰ کارمند با قراردادهای یک ساله یا بیشتردارده که حقوق ۱۷۶۳۰ نفر از آنان از منابع فوق بودجه ای پرداخت می شود . کارکنان دارای قراردادهای کوتاه مدت، مجموع کارکنان دیپرخانه را به ۵۵۰۰ انفارز ۱۸۲ کشور می رسانند. دیپرکل و کارکنان دیپرخانه به عنوان کارمندان کشوری بین المللی برای فعالیت های خود فقط به سازمان ملل پاسخ می دهند و سوگند یاد می کنند از هیچ دولتی یا نهاد خارج از این سازمان دستور نگیرند یا دنبال گرفتن آن نروند. هر کشور عضو بر اساس منتشر متعهد می شود به ویژگی منحصراً بین المللی مسئولیت های دیپرکل و کارکنان دیپرخانه احترام بگذارد و از تلاش برای اعمال نفوذ نابجا به آنان خودداری کند. مقر سازمان ملل اگر چه در نیویورک است اما حضوری چشمگیر در آدیس آبابا، بانکوک، بیروت، ژنو، نایروبی، سانتیاگو و وین، و دفاتری در سراسر جهان دارد.

دیپرکل

((www.un.org/sg))

دیپرکل، دیبلمات بی طرف و مدافعانه برای، کارمند کشوری و مقام اجرایی اصلی، نماد آرمان های سازمان ملل متحده و سخنگوی منافق مردم جهان، به ویژه مردم فقیر و آسیب پذیر است. کوفی عنان از غنا، ۳۱ دسامبر ۲۰۰۶ دو دوره پنج ساله دیپرکلی را تکمیل کرد و هشتادمین دیپرکل، بان کی مون، از جمهوری کره به جای او انتخاب شد.

دیپرکل های پیشین سازمان ملل

دیپرکل مطابق منتشر به پیشنهاد شورای امنیت به وسیله مجمع عمومی منصوب می شود. دیپرکل های پیش از بان کی مون: کوفی عنان (غنا) از ژانویه ۱۹۹۷ تا دسامبر ۱۹۹۶، پطروس غالی (مصر) از ژانویه ۱۹۹۲ تا دسامبر ۱۹۹۶؛ خاویر پرزدکوبیار (پرو) از ژانویه ۱۹۸۲ تا دسامبر ۱۹۹۱؛ کورت والدھایم (تریش) از ژانویه ۱۹۷۲ تا دسامبر ۱۹۸۱؛ او تانت (برمه، میانمار کنونی)، از نوامبر ۱۹۶۱، هنگامی که به عنوان دیپرکل موقت منصوب شد (او رسما در نوامبر ۱۹۶۲ به دیپرکلی منصب شد) تا دسامبر ۱۹۷۱؛ دکھر شولد (سوئیس)، از اوریل ۱۹۵۳ تا هنگام مرگ در جریان سقوط هوایپما در آفریقا، سپتامبر ۱۹۶۱؛ و تریگویلی (نروژ)، از فوریه ۱۹۴۶ تا کتابه گیری، نوامبر ۱۹۵۲.

منتشر ملل متحده، دیپرکل را «مقام اداری اصلی» سازمان ملل توصیف می کند که باید در آن مقام اقدام کند و «وظایف دیگری را که به وسیله شورای امنیت، مجمع عمومی، شورای اقتصادی و اجتماعی و سایر ارگان های سازمان به او تفویض می شود، انجام دهد». منتشر به دیپرکل اختیار می دهد «هر موضوعی را که به نظر او ممکن است حفظ صلح و امنیت بین المللی را به خطر اندازد، در معرض توجه شورای امنیت قرار دهد». این رهنمودها هم اختیارات مقام دیپرکل را نشان می دهد و هم به آن امکانات قابل توجهی برای عمل اعطای می کند. دیپرکل چنانچه با دقت به نگرانی های کشورهای عضو اعانتا نکند در کار خود ناکام خواهد شد، اما او باید ارزش ها و اقتدار اخلاقی سازمان ملل را نیز حفظ کند و گاهی حتی با تقبل خطر مبارزه جویی یام خالفت همان کشورهای عضو، به طرفداری اصلاح سخن بگوید و عمل کند.

این تنش خلاقه در تمام مدت کار دیپرکل بالا است، کاری که شامل شرکت در جلسات نهادهای سازمان ملل؛ مشورت باره باره جهان، مقام های دولتی، نمایندگان گروه های جامعه مدنی، بخش خصوصی و افراد؛ سفر به سراسر جهان به منظور حفظ تماس با مردم کشورهای عضو و اطلاع از مجموعه گوناگون مسائل مورد علاقه بین المللی است که در دستور کار سازمان ملل قرار دارند. دیپرکل هرسال گزارشی درباره کار سازمان منتشر می کند که فعالیت های آن را ارزیابی و اولویت های آینده را مشخص می کند.

یکی از حیاتی ترین نقش‌های دبیرکل استفاده از نفوذ خویش و میانجیگری به صورت علنی یا خصوصی، با استفاده از استقلال، بی طرفی و صداقت خود، برای جلوگیری از ایجاد، تشید یا گسترش اختلاف‌های بین‌المللی است از میانجیگری دبیر کل در موقعیت‌های فراوانی، از جمله در قبرس، تیمور شرقی، عراق، لیبی، خاورمیانه، نیجریه و صحرای غربی استفاده شده است.

www.un.org/Depts/dpko/SRSG

هر دبیرکلی نقش خود را در چارچوب زمان خاص خود در این مقام تعیین می‌کند. تقاضاها برای عملیات حفظ صلح سازمان ملل در سال‌های اخیر به نسبتی بی‌سابقه افزایش یافته، به طوری که دبیرکل، بانکی - مون، را وادار کرده انجام اصلاحات ساختاری اساسی را پیشنهاد کند تا سازمان بتواند از عهده انجام این عملیات برآید.

در نتیجه، مجمع عمومی، ژوئن ۲۰۰۷، ایجاد اداره حمایت میدانی (DFS) را تصویب کرد که مدیریت روزمره عملیات حفظ صلح را بر عهده گیرد تا اداره عملیات حفظ صلح (DPKO) بتواند بر مدیریت برنامه‌ریزی و استقرار کلی تمرکز کند. (به قاب «اصلاح و بهبود: حفظ صلح و خلع سلاح» نگاه کنید).

بانکی مون، دبیرکل، درباره تغییر آب و هوا به‌ویژه با صراحة سخن گفته و آن را «موضوع تعیین کننده زمان ما» توصیف کرده است. وی از ایجاد هیات جدید مشترک حفظ صلح در سودان (به قسمت مربوط به UNAMID در بخش دو نگاه کنید) نیز پشتیبانی کرده و برای برقراری روابط نزدیک‌تر بین تشکیلات خلع سلاح سازمان ملل با دفتر خود - به عنوان دفتر جدید سازمان ملل برای امور خلع سلاح اقداماتی انجام داده است.

اولویت‌های بانکی مون برای اقدام عبارتند از: آفریقا، به‌ویژه اوضاع سودان و فاجعه دار فور؛ اوضاع خاورمیانه؛ عدم تکثیر و خلع سلاح؛ دستیابی به آرمان‌های توسعه که در اجلاس سران هزاره در ۲۰۰۰ تعیین شد؛ تغییرات آب و هوا؛ حقوق بشر؛ و اصلاح سازمان ملل. (به «اولویت‌های من به عنوان دبیرکل» در www.un.org/sg/priority.shtml نگاه کنید).

اقدامات بانکی مون دنباله و براساس اقدامات کوفی عنان دبیرکل قبلی است که تلاش‌هایش برانجام اصلاحات فraigir به منظور کمک به سازمان ملل استوار بود تا آن را با شرایط جدید در امور جهانی سازگار کند. نوآوری‌ها در طول دوره ۱۰ ساله دبیرکلی عنان شامل ایجاد نهادهای داخلی مانند دفتر اخلاقیات سازمان ملل و دفتر بازارس ویژه سازمان ملل؛ ایجاد نهادهای مهم سازمان مانند شورای حقوق بشر و کمیسیون حفظ صلح سازمان بود. وی دفتر معاون دبیرکل را نیز تاسیس کرده تا برای انجام مجموعه‌ای از مسئولیت‌ها که به دفتر او محول شده بود، یاری دهد.

دفتر مشاور ویژه در خصوص آفریقا، که عنان در ۲۰۰۳ ایجاد کرد تلاش‌های نظام ملل متعدد را برای توسعه آفریقا هماهنگ می‌سازد. صندوق دموکراسی سازمان ملل بودجه طرح‌هایی را تامین می‌کند که نهادها و روندهای دموکراتیک را ایجاد و تقویت و از حقوق بشر حمایت می‌کند. صندوق جهانی برای مبارزه با ایدز، سل و مalaria، از ۲۰۰۲ فعال بوده و تا پایان ۲۰۰۶ پرداخت مبلغ ۷/۱ میلیارد دلار را در ۱۳۶ کشور برای حمایت از انجام ابتکارهای جسورانه در مبارزه با این بیماری‌های مرگبار تعهد کرده بود (www.theglobalfund.org).

نتایج اجلاس جهانی سران ۲۰۰۵

رهبران کشورهای دنیا در اجلاس جهانی سپتمبر سال ۲۰۰۵ که در مقر سازمان ملل برگزار شد، برای اقدام در

زمینه طیفی از چالش‌های جهانی تراویق کردند. از جمله تعهدات آنان:

- توسعه. دستیابی به آرمان‌های توسعه هزاره تا سال ۲۰۱۵؛ دریافت ۵۰ میلیارد دلار در هر سال تا ۲۰۱۰ برای مبارزه با فقر؛ تصویب برنامه‌های ملی مربوط به آرمان‌های توسعه هزاره تا سال ۲۰۰۶ به وسیله کشورهای در حال توسعه؛ ابتکارهای سریع التاثیر برای حمایت از تلاش‌ها، آموزش و مقاومت بهداشتی ضد مالاریا؛ منابع نوآورانه تامین مالی برای توسعه؛ تضمین لغو طولانی مدت بدھی‌ها با افزایش تامین مالی متکی بر کمک بلاعوض؛ لغو ۱۰۰ درصد بدھی دوجانبه و چندجانبه رسمی کشورهای فقیر بهشدت بدھکار؛ در صورت اقتضا، کاهش یا تغییر ساختار قابل توجه بدھی سایر کشورهای در حال توسعه کم درآمد یا دارای درآمد متوسط؛ تعهد نسبت به آزادسازی تجارت، اجرای ابعاد مربوط به توسعه برنامه کار دوچه سازمان تجارت جهانی.
- تروریسم. محکوم کردن کامل تروریسم «در همه شکل‌ها و جلوه‌ها و تجلیات آن، که از سوی هر کس، در هر جا و به هر منظوری انجام شود» از سوی تمامی دولت‌ها؛ تلاش برای تدوین کنوانسیون تروریسم هسته‌ای؛ الحاق همه کشورها به تمامی کنوانسیون‌های ضدتروریسم و اجرای آنها؛ در پیش گرفتن سیاست ضدتروریسم برای نیرومندتر کردن جامعه بین‌المللی و ضعیفتر کردن تروریست‌ها.
- نهادینه‌سازی صلح، حفظ صلح و برقراری و ایجاد صلح. ایجاد کمیسیون نهادینه‌سازی صلح برای کمک به کشورهای در حال انتقال از جنگ به صلح، با حمایت دفتر پشتیبانی و صندوق دائمی؛ ایجاد ظرفیت دائمی پلیس برای عملیات حفظ صلح؛ تقویت توانایی دبیرکل برای میانجیگری و اعمال نفوذ شخصی خود.
- مسئولیت محافظت. پذیرش صریح مسئولیت دسته‌جمعی بین‌المللی برای محافظت از جمعیت‌ها در برابر کشتار جمعی، جنایات جنگی، پاکسازی قومی و جنایات علیه بشریت؛ تمایل به انجام اقدام دسته‌جمعی به موقع و تعیین‌کننده از طریق شورای امنیت.
- حقوق بشر، دموکراسی و حکومت قانون. تقویت تشکیلات نظام حقوق بشر سازمان ملل؛ دو برابر کردن بودجه کمیسیون‌ای عالی؛ ایجاد شورای حقوق بشر در طول سال بعد؛ تایید مجدد دموکراسی به عنوان ارزشی جهانی؛ استقبال از صندوق جدید دموکراسی؛ حذف تعییض‌های فراغیر جنسیتی، از جمله نابرابری‌ها در آموزش و پرورش، حقوق مالکیت، خشونت علیه زنان و دختران، و جلوگیری از مصوبیت خاطرات از مجازات. تصویب دولت‌ها در جریان اجلاس جهانی سران موجب به اجرا درآمدن کنوانسیون ضدفساد شد.
- اصلاح مدیریت. تقویت توانایی نظارتی سازمان ملل، گسترش نظرارت بر کارگزاری‌های دیگر؛ ایجاد کمیته مستقل مشورتی نظارت؛ گسترش بیشتر دفتر جدید اخلاقیات؛ بررسی تمامی هیات‌ها و ماموریت‌های سازمان ملل با عمر بیش از پنج سال؛ بازبینی و تجدید نظر در مقررات و سیاست‌گذاری‌ها و واکنش بودجایی، تامین منابع مالی و انسانی برای بهبود پاسخگویی سازمان ملل؛ باز خرید کارکنان، برای تضمین این که سازمان ملل کارکنان مناسب برای چالش‌های جدید داشته باشد.
- محیط‌زیست. به رسمیت شناختن چالش جدی تغییر آب و هوای اقدام از طریق کنوانسیون مبنای سازمان ملل درباره تغییر آب و هوای کمک به آسیب‌پذیرترین کشورهای مانند کشورهای کوچک جزیره‌ای؛ ایجاد نظام هشدار دهنده زودهنگام جهانی برای تمامی خطرهای طبیعی.
- بهداشت و سلامت بین‌المللی. تقویت واکنش در برابر اچ آی اوی /ایدز، سل و مalaria از طریق پیشگیری، مراقبت، مداوا و پشتیبانی، و پیمایندهای امنیتی؛ مبارزه با بیماری‌های عفونی از جمله با اجرای کامل مقررات بهداشتی بین‌المللی جدید و حمایت از شبکه جهانی واکنش و هشدار شیوع سازمان جهانی بهداشت.
- امداد بشردوستانه. بهبود وضع صندوق مرکزی تنخواه‌گردان اضطراری، به گونه‌ای که هنگام وقوع بلایا و سوانح، کمک‌ها بالاصله و به گونه‌ای قابل اعتماد در اختیار نیازمندان گذاشته شود؛ به رسمیت شناختن اصول راهنمای درباره آوارگی داخلی به عنوان مبنای مهم برای محافظت از آوارگان داخل هر کشور.
- به روز کردن منشور ملل متحده. به روز کردن منشور با خاتمه دادن به کار شورای قیوموت، به نشانه تکمیل نقش تاریخی سازمان ملل در زمینه استعمارزدایی و حذف اشارات کهنه و منسوخ منشور به «کشورهای دشمن». بسیاری از این تعهدات تاکنون به انجام رسیده و بسیاری دیگر در دست انجام است. www.un.org/summit2005

پیمان جهانی، که عنان در ۱۹۹۹ پیشنهاد کرد، برای پیشبرد ۹ اصل به رسمیت شناخته شده

جهانی در حوزه‌های حقوق بشر، کار و محیط‌زیست، شرکت‌های خصوصی و کارگزاری‌های سازمان ملل، دولت‌ها، سازمان‌های کارگری و غیردولتی را گرد هم می‌آورد. این تشکل تا ژانویه ۲۰۰۷ بیش از ۳۸۰۰ شرکت کننده، از جمله بیش از ۲۹۰ شرکت، همچنین گروه‌های کارگری بین‌المللی و ملی و صدھا سازمان جامعه مدنی و ۱۰۰ اکشور، بیشتر در دنیای در حال توسعه، داشت. پیشنهادهای عنان زمینه را برای دو گردهمایی مهم رهبران کشورهای جهان فراهم ساخت: اجلاس هزاره سران در ۲۰۰۰؛ و بررسی پنج ساله آن یعنی: اجلاس جهانی: سران در ۲۰۰۵. عالمیه هزاره که در اجلاس هزاره به اتفاق آراء به تصویب رسید، تعیین مجموعه‌ای از آرمان‌ها و مقاصد ویژه، از جمله آرمان‌های توسعه هزاره، مسیر سازمان ملل را در سده جدید رسیم کرد. اجلاس جهانی سران در ۲۰۰۵ با تاختاذ تصمیم‌های شجاعانه در زمینه‌های توسعه، امنیت، حقوق بشر و اصلاح سازمان ملل از تصمیمات اجلاس هزاره پیروی کرد.

معاون دبیرکل. Ms. Louise Fréchette، از کانادا، در ۱۹۹۸ به عنوان نخستین معاون دبیرکل منصوب شد. پس از وی Mr. Mark Malloch Brown، از انگلیس، در ۲۰۰۶ و سپس Dr. Asha-Rose Migiro از تانزانیا در ۲۰۰۷ به این سمت انتخاب شدند.

بودجه سازمان ملل متحده

بودجه عادی سازمان ملل را مجمع عمومی برای دولتهای دو ساله تصویب می‌کند. دبیرکل لایحه بودجه را تسلیم و کمیته مشورتی مسائل اداری و بودجه‌ای آن را بررسی می‌کند. این کمیته مرکب از ۱۶ کارشناس است که از سوی دولتهای خود نامزد و به وسیله مجمع عمومی انتخاب می‌شوند اما به عنوان شخصیت‌های مستقل خدمت می‌کنند. کمیته برنامه و هماهنگی، مشکل از ۳۴ کارشناس که به وسیله مجمع عمومی انتخاب می‌شوند و نماینده دیدگاه‌های دولتهای خود هستند، جنبه‌های برنامه‌ای بودجه را بررسی می‌کند.

بودجه تصویب شده برای دو سال ۲۰۰۷ - ۲۰۰۶ مبلغ ۳/۸ میلیارد دلار است که با توجه به نزدیکی و در عمل نسبت به بودجه دو سال ۲۰۰۵ - ۲۰۰۴ رشدی ظاهری داشت. این بودجه صرف اجرای برنامه‌های سازمان ملل در حوزه‌های مانند امور سیاسی، قانون و دادگستری بین‌المللی، همکاری بین‌المللی برای توسعه، اطلاعات همگانی، حقوق بشر و امور بشردوستانه می‌شود. در طول این دو سال بودجه تصویب شده در معرض تعديل مجمع عمومی قرار دارد تا جوابگوی نیازهای مربوط به مأموریت‌های جدیدیاً تجدید نظر در برآورد های ارائه شده به وسیله دبیرکل باشد. منبع اصلی تامین بودجه حق عضویت کشورها است. سهمیه کشورهای موقیسی تعیین می‌شود که به توصیه کمیته سهمیه‌های تصویب مجمع عمومی رسیده است. این کمیته از ۱۸ کارشناس تشکیل شده که به عنوان شخصیت‌های مستقل خدمت می‌کنند و به توصیه کمیته اداری و بودجه‌ای (کمیته پنجم) مجمع عمومی به وسیله مجمع انتخاب می‌شوند.

معیار اصلی که مقیاس تعیین بودجه برآن استوار است توانایی کشورها به پرداخت حق عضویت است. این رقم پس از بررسی سهم‌های نسبی آنهاز مجموع تولیدناخالص ملی، و پس از تعديل بادر نظر گفتن چند عامل، از جمله درآمدهای سرانه کشورهای تعیین می‌شود. این کمیته هر سه سال بر مبنای جدیدترین آمار درآمد ملی، در مقیاس تعیین سهمیه به طور کامل تجدید نظر می‌کند تا اطمینان حاصل نماید ارزیابی‌ها عادلانه و دقیق باشد. مجمع عمومی در ۲۰۰۰ حداکثر ۲۲ درصد بودجه را برای هر یک از

سهمیه‌دهندگان تعیین کرد.

موقعیت مالی کلی سازمان چندسال به علت قصور مداوم بسیاری از کشورهای عضو در پرداخت کامل و به موقع سهمیه‌های تعیین شده خود ناپایدار بوده است. سازمان توانسته با کمک‌های داوطلبانه بعضی از کشورهای موجود صندوق سرمایه در گردش خود (که کشورهای عضو به نسبت سهمیه‌های تعیین شده به آن پرداخت می‌کنند)، و با وام گرفتن از عملیات حفظ صلح، به فعالیت ادامه دهد.

مجموع سهمیه‌های پرداخت نشده کشورهای عضو به بودجه عادی پایان ۲۰۰۶ به حدود ۳۶۲ میلیون دلار رسید. از ۱۹۱ کشور عضو ارزیابی شده، ۱۳۴ کشور سهم خود را به طور کامل پرداخته بودند در حالی که ۵۷ کشور نتوانسته بودند به تعهدات مالی قانونی و مقر رخداد به سازمان عمل کنند. کشورهای عضو علاوه بر بودجه عادی هزینه‌های دادگاه‌های بین‌المللی، و بر اساس متن اصلاح شده حد پایه، هزینه‌های عملیات حفظ صلح را نیز می‌پردازند.

بودجه‌های حفظ صلح را مجمع عمومی برای دوره یک ساله تصویب می‌کند که از اول ژوئیه شروع می‌شود. مجمع هزینه‌ها را بر مبنای مقیاس ارزیابی ویژه قابل اجرا برای حفظ صلح تعیین می‌کند. این مقیاس ثروت اقتصادی نسبی کشورهای عضو را در نظر می‌گیرد و کشورهای عضو دائم شورای امنیت به دلیل مسئولیت ویژه خود برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی، سهم بیشتری می‌پردازند.

هزینه‌های حفظ صلح در ۱۹۹۵ به رقم بی سابقه ۳ میلیارد دلار رسید که نشان دهنده به ویژه هزینه‌های عملیات در سومالی و یوگسلاوی سابق است، اما در ۱۹۹۹ به ۸۸۹ میلیون دلار کاهش یافت. تا ۲۰۰۱ هزینه سالانه حفظ صلح سازمان بار دیگر به بیش از ۲/۵ میلیارد دلار افزایش یافته بود که گویای ماموریت‌های مهم جدید در کوزوو، تیمور شرقی (تیمور لسته کنونی)، سیرانثون، جمهوری دموکراتیک کنگو، و اریتره و آفریقی بود.

سازمان ملل و جایزه نوبل صلح

سازمان ملل و خانواده گسترده کارگزاری‌ها، سازمان‌ها و حامیان آن در طول سال‌هادر تائید مساعدت به آرمان صلح جهانی، در تمامی ابعاد و جنبه‌های آن، بارها جایزه نوبل صلح دریافت کرده‌اند. فهرستی از شخصیت‌ها و سازمان‌های وابسته به سازمان که از زمان تاسیس جایزه نوبل صلح گرفته‌اند به شرح زیر است:

- کاردل هول - وزیر خارجه ایالات متحده که نقشی حیاتی در تاسیس سازمان داشت. (۱۹۴۵)
- لرد جان بویداور - مدیر کل بنیان‌گذار سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (۱۹۴۹)
- رالف باچ - مدیر قیومیت سازمان ملل و دبیر اصلی کمیسیون فلسطین ملل متحد ، که تلاش‌ها برای میانجیگری در خاورمیانه را نیز رهبری می‌کرد. (۱۹۵۰)
- لون ژوهو - از بنیان‌گذاران سازمان بین‌المللی کار (۱۹۵۱)
- دفتر کمیسیونی عالی سازمان برای پناهندگان (۱۹۵۴)
- لستر باولر پیرسون - به پاس نقش خود در تلاش برای پایان بخشیدن به مناقشه سوئز و حل مسأله خاورمیانه از طریق سازمان ملل، وی در سال ۱۹۵۲ رئیس مجمع عمومی نیز بود. (۱۹۵۷)
- دگ همرشولد، دبیر کل سازمان ملل - یکی از اتها دو جایزه نوبل صلح که پس از مرگ شخصیتی به وی اهدا شد (۱۹۶۱)
- صندوق کودکان ملل متحد (۱۹۶۵)
- سازمان بین‌المللی کار (۱۹۶۹)
- شون مک براید - کمیسر سازمان ملل برای نامیسیا و مدافعان حقوق بشر (۱۹۷۴)
- دفتر کمیسیونی عالی سازمان ملل برای پناهندگان (۱۹۸۱)
- نیروهای حفظ صلح سازمان ملل (۱۹۸۸)
- سازمان ملل و دبیر کل آن، کوفی عنان (۲۰۰۱)

• آزادسی بین المللی انرژی اتمی، و مدیرکل آن، محمد البرادعی (۲۰۰۵)

• هیات بین دولتی مربوط به تغییرآب و هوای آلبرت آرنولد (ال) گور معاون سابق رئیس جمهور آمریکا (۲۰۰۷) این فهرست شامل اسامی بسیاری از برندگان جایزه نوبل نیست که ازنزدیک با سازمان ملل یا همسوی هدف‌های آن، به پیروی از مساعدت و پیو آنان به خانواده پسر، همکاری کرده‌اند.

از روئیه ۲۰۰۵ هزینه سالانه حفظ صلح سازمان بیش از دوباره افزایش یافته که ماموریت‌های عملده جدید در ساحل عاج، لیبریا، هائیتی، سودان و تی‌مور - لسته، و تمدید ماموریت در لبنان علت آن است. بودجه‌های تصویب شده حفظ صلح برای سالی که ازاول ژوئیه ۲۰۰۷ شروع شد به حدود $\frac{5}{3}$ میلیارد دلار رسید که این به جز بودجه جداگانه ماموریت مشترک اتحادیه آفریقا - سازمان ملل در دارفور بود با این حال ، این مبلغ معادل فقط نیم درصد هزینه‌های نظامی جهان (بیش از یک تریلیون دلار در سال) است.

تاخیر در دریافت کمک‌های تعهدشده، پرداخت به کشورهای عضوی تاثیر ممی‌گذارد که نیرو، تجهیزات و پشتیبانی تدارکاتی ارائه می‌دهند و به این ترتیب فشاری ناعادلانه بر آنان وارد می‌شود. کمک‌های وعده داده شده برای عملیات حفظ صلح در پایان ۲۰۰۶ به حدود ۱/۱ میلیارد دلار رسید. به علاوه، نزدیک به $\frac{50}{6}$ میلیون دلار برای دادگاه‌های بین المللی، و حدود $\frac{33}{5}$ میلیون دلار برای نوسازی مقر سازمان ملل، که اجرای آن مدت‌ها به تاخیر افتاده، وعده داده شده است.

صندوقداها بر نامه‌های ملل متحد - مانند صندوق کودکان ملل متحد (يونیسف)، برنامه توسعه ملل متحد، و کمیساريای عالی سازمان ملل در امور پناهندگان - بودجه‌های جداگانه دارند. بیشتر منابع آنها داوطلبانه به وسیله دولتها و افاده، مانند مورد یونیسف، تامین می‌شود. کارگزاری‌های تخصصی سازمان ملل نیز بودجه جداگانه دارند که از کمک‌های دارندگان کشورها تامین می‌شود.

دنیایی از پشتیبانی برای سازمان ملل متحد

تمامی خانواده سازمان ملل از تو ان و شور و شوق سازمان‌ها و نهادهای همکار برای تحقق آرمان‌های عالی منشور ملل متحد به شکل علمی، بهره‌مند می‌شوند. سازمان از مشارکت با اعضای گوناگون جامعه مدنی، از جمله جوامع کارگری و تجاری و سازمان‌های خبریه بین المللی، همچنین پشتیبانی شخصیت‌های برجسته در تمامی حوزه‌های تلاش خود نیز سود می‌برد.

از کودکانی که برای یونیسف کار می‌کنند، تا فعالیت‌های آموزشی حدود ۵ هزار باشگاه یونیسکو در بیش از ۱۲۰ کشور، تا هزاران سازمان غیردولتی مربوطه، مردم سراسر جهان در کمک به تلاش سازمان ملل برای تبدیل این جهان به مکانی بهتر مشارکت دارند.

انجمن‌های سازمان ملل. با الهام از واژه‌های آغازین منشور ملل متحد «ما مردم»، در ۱۹۶۴، یک سال پس از تشکیل خود سازمان ملل «جنیش مردم برای ملل متحد» به دنیا آمد. انجمن‌های سازمان ملل در بیش از ۱۰۰ کشور عضو، قدرت و توان صدها هزار نفر را در شبکه‌ای جهانی برای حمایت از هدف‌ها و مقاصد منشور ملل متحد محقق می‌سازند. (به www.wfuna.org نگاه کنید).

سازمان‌های غیردولتی. فدراسیون جهانی انجمن‌های سازمان ملل از جمله هزاران سازمان غیردولتی است که به آرمان سازمان پیوسته است - از جمله حدود ۲۸۷ سازمان غیردولتی دارای موقیت مشورتی با شورای اقتصادی و اجتماعی (www.un.org/esa coordination/ngo) و بیش از ۱۶۶ سازمان غیردولتی با برنامه‌های اطلاعاتی قوی که در مشارکت با اداره اطلاعات همگانی سازمان ملل (www.un.org/dpi/ngosection/index.asp) کار می‌کنند.

سازمان‌های غیردولتی در طیف گسترده مسائل سازمان ملل، از جمله نهادینه‌سازی صلح، خلع سلاح، امور فضای مأوای جو، اج آی وی/ایدز، پیشگیری از مalaria، کشاورزی، کمک غذایی، توسعه پایدار، فناوری‌های اطلاعاتی و ارتباطی، کاهش بلاهای فجایع، بیان زدایی، عملیات بشردوستانه، مسئله جهانی مواد مخدر، و محیط‌زیست فعل هستند.

توافق جهانی بیش از ۳۸۰ شریک از جمله بیش از ۲۹۰ شرکت بازرگانی و گروههای کاری ملی و بین‌المللی و سازمان‌های جامعه مدنی در ۱۰۰ کشور، برای پیشبرد اصول پذیرفته شده در حوزه‌های حقوق بشر، کار و محیط‌زیست با سازمان ملل کارمی‌کنند. www.unglobalcompact.org

پیام آوران صلح و سفیران حسن نیت سازمان ملل. از نخستین روزهای تاسیس سازمان، هنرمندان مشهور جهان، چهره‌های ورزشی و سایر شهروندان بر جسته دنیا نام و شهرت خود را در حمایت از کار سازمان ملل برای ساختن دنیایی بهتر در اختیار آن گذاشتند. در حال حاضر ۹ پیام آور صلح سازمان که به‌وسیله دبیرکل منصوب شده‌اند، و ۱۵۶ سفیر حسن نیت نظام ملل متعدد فعالیت می‌کنند. www.un.org/sg/mop)

موسیسات خیریه عمومی. بنیاد سازمان ملل از جمله تعدادی از موسیسات خیریه عمومی است که از کارآن حمایت می‌کند. این سازمان در سال ۱۹۹۸ با هدیه تاریخی یک میلیارد دلاری تدترنر، کارآفرین و انساندوست، در حمایت از آرمان‌ها و فعالیت‌های سازمان ملل تأسیس شد. www.unfoundation.org) صندوق مشارکت‌های بین‌المللی سازمان ملل متعاقباً در داخل سازمان تشکیل شدتا مساعدت‌های این بنیاد را هماهنگ، هدایت و برآ نظارت کرد. www.un.org/unfip.

خانواده سازمان‌های ملل متعدد

(www.unsystem.org)

خانواده سازمان‌های ملل متعدد («نظام ملل متعدد») شامل دبیرخانه، صندوق‌ها و برنامه‌های سازمان ملل (مانند یونیسف و برنامه توسعه ملل متعدد)، کارگزاری‌های تخصصی (مانند یونسکو و سازمان جهانی بهداشت) و سازمان‌های مربوطه است. صندوق‌ها و برنامه‌ها نهادهای وابسته به مجمع عمومی هستند کارگزاری‌های تخصصی از طریق قراردادهای ویژه با سازمان پیونددارند و به شورای اقتصادی و اجتماعی یا مجمع عمومی گزارش می‌دهند. سازمان‌های مربوطه از جمله آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و سازمان تجارت جهانی - به حوزه‌های تخصصی رسیدگی می‌کنند و بودجه و تشکیلات قانونی ویژه خود را دارند. در مجموع، سازمان‌های نظام ملل متعدد به همه حوزه‌های تلاش اقتصادی و اجتماعی رسیدگی می‌کنند.

هیات مدیران اجرایی اصلی برای هماهنگی نظام ملل متعدد (CEB). این هیات (کمیته هماهنگی اداری سابق) عالی ترین سازوکار هماهنگ‌کننده نظام ملل متعدد و تحت ریاست دبیرکل است و اعضای آن سران اجرایی ۲۸ سازمان از جمله سازمان هاو صندوق‌ها، برنامه‌ها، کارگزاری‌های تخصصی و سازمان‌های مربوطه ملل متعدد هستند. هدف آن هماهنگ سازی اقدامات نظام ملل متعدد پیروری از هدف‌های مشترک کشورهای عضو است، سالی دوبار تشکیل جلسه می‌دهد و کمیته‌ای عالی در زمینه برنامه‌ریزی‌ها و کمیته‌ای عالی دیگری در زمینه مدیریت از کارآن حمایت می‌کنند.

عضو آن عبارتند از: ۲۸ United Nations, FAO, IAEA, ICAO, IFAD, ILO, IMF, IMO, ITU, UNCTAD, UNDP, UNEP, UNESCO, UNFPA, UN-HABITAT, UNHCR, UNICEF, UNIDO, UNODC, UNRWA, UNWTO, UPU, WFP, WHO, WIPO, WMO, World Bank and WTO. (www.unsystemceb.org)

دبیرخانه سازمان ملل متعدد

(www.un.org/documents/st)

دیبرخانه سازمان ملل شامل ادارات و دفاتری به شرح زیر است: دفتر اجرایی دیبرکل، متشكل از دیبرکل و مشاوران ارشادی، که سیاست‌های جامع تدوین و راهنمایی‌های کلی به سازمان ارائه می‌دهد. مقر دیبرخانه در نیویورک است و دفاتری در تمامی مناطق جهان دارد.

سه مرکز اصلی فعالیت آن در زنون، وین و نایرویی است. دفتر سازمان در زنون (UNOG)، به ریاست Sergei Alexandrovitch Ordzhonikidze مدیر کل آن (از فدراسیون روسیه)، مرکزی برای دیپلماسی گفت و گروه مجمعی برای خلع سلاح و حقوق بشر است www.unog.ch. دفتر سازمان در زنون (UNOV) به ریاست Antonio Maria Costa، مدیر کل آن (از ایتالیا) مقر فعالیت هادرزمینه کترول بین‌المللی سوءاستفاده از مواد مخدر، پیشگیری از جرایم و عدالت کیفری، استفاده‌های مسالمت‌آمیز از فضای مأموری جو و قوانین تجارت بین‌المللی است www.unvienna.org. دفتر سازمان در نایرویی (UNON) به ریاست Kajumulo Tibaijuka مدیر کل آن (از تنزانیا)، مقر فعالیت‌ها در زمینه‌های محیط زیست و اسکان بشر است www.unon.org.

دفتر نظارت بر خدمات داخلی OIOS (www.un.org/Depts/ios)

Ms. Inga-Britt Ahlenius -Sweden

معاون دیبرکل

دفتر نظارت بر خدمات داخلی، حسابرسی داخلی، نظارت، بازرگانی و خدمات تحقیقی مستقل، حرفه‌ای و به موقع ارائه می‌دهد. هدف دفتر این است عنصری برای تغییر باشد و از اداره مسئولانه منابع، فرهنگ پاسخگویی و شفافیت، و عملکرد برنامه بهتر، حمایت کند. این دفتر:

- بازرگانی‌های جامع داخلی انجام می‌دهد؛
 - بازرگانی‌های برنامه‌ها و واحدهای سازمانی را انجام می‌دهد؛
 - کارآیی و تاثیر اجرای برنامه‌ها و وظایف را نظارت و ارزیابی می‌کند؛
 - درباره گزارش‌های مربوط به سوء مدیریت و بادرفتاری تحقیق به عمل می‌آورد؛
 - بر اجرای پیشنهادهای ناشی از حسابرسی‌ها، ارزیابی‌ها، بازرگانی‌ها و تحقیقات نظارت می‌کند.
- OIOS تمامی فعالیت‌های تحت اختیار دیبرکل سازمان، از جمله دیبرخانه آن در نیویورک، نایرویی و وین، پنج کمیسیون منطقه‌ای، و عملیات حفظ صلح و انساندوستانه سازمان را پوشش می‌دهد. این دفتر به صندوق‌ها و برنامه‌هایی که جداگانه تحت رهبری دیبرکل اداره می‌شوند،

از جمله خدمات ارائه می‌دهد و به سایر نهادهای UN-HABITAT، UNEP، UNHCR و OHCHR که خواستار خدمات آن شونداز جمله دبیرخانه‌های کنوانسیون‌های سازمان‌ملل برای مبارزه با بیابان‌زایی و دبیرخانه کنوانسیون چارچوب سازمان‌ملل درباره تغییر آب و هواشناسی کمک می‌کند. بودجه ۲۰۰۷ – ۲۰۰۶ OIOS، شامل تمامی منابع تامین بودجه، حدود ۸۵ میلیون دلار بود. هرسال بیش از ۲۰۰ گزارش، و ۱۵۰۰ توصیه به منظور بهبود کنترل‌های داخلی و تصحیح موانع اساسی وزیری‌نایی موجود در مقابل کارآیی و تاثیرسازمانی منتشر می‌کند و از ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۷ توصیه‌هایی با الزامات مالی بیش از ۴۰۰ میلیون دلار صادر کرده که به مسائلی مانند اجتناب از صرف هزینه، تامین اضافه حقوق‌ها، دستاوردهایی در زمینه کارآیی و سایر بهبودهای قابل سنجش (تا ۳۰ روزه) مربوط می‌شد. معاون دبیرکل برای ریاست نظارت بر خدمات داخلی را دبیرکل منصب و مجمع عمومی او را برای یک دوره پنج ساله بدون امکان تمدید تایید می‌کند.

دفتر امور حقوقی OLA

(<http://untreaty.un.org/ola>)

Mr. Nicolas Michel -Switzerland

معاون دبیرکل

مشاور حقوقی

دفتر امور حقوقی بخش اصلی حقوقی سازمان‌ملل است که به دبیرکل، اداره‌ها و دفترهای دبیرخانه، وارکان اصلی ووابسته سازمان در زمینه حقوق خصوصی و عمومی بین‌المللی مشاوره حقوقی ارائه می‌دهد؛ وظایف اساسی و دبیرخانه‌ای را برای ارکان حقوقی که با قوانین عمومی نظام ملل متحد

بین‌المللی، حقوق دریاها و حقوق تجارت بین‌الملل سروکار دارند انجام می‌دهد؛ و وظایفی را

که به عنوان امانتدار معاهدات چند جانبه به دیرکل محول شده، انجام می‌دهد.
OLA به مسائل حقوقی مربوط به صلح وامنیت بین‌المللی؛ به منزلت و موقعیت اجتماعی، امتیازات و مصونیت‌های سازمان ملل؛ و به استوارنامه‌ها، به شکایات و درخواست‌های کشورهای عضو رسیدگی می‌کند. OLA پیش‌نویس‌های کتوانسیون‌ها، موافقت نامه‌های بین‌المللی، مقررات مربوط به تشریفات ارکان و کنفرانس‌ها و سایر مصوبات حقوقی سازمان ملل را تهیه می‌کند. این دفتر خدمات و مشاورات حقوقی درباره حقوق بین‌الملل خصوصی و اداری و درباره قطعنامه‌ها و مقررات سازمان ملل نیز ارائه می‌دهد.

به علاوه، OLA خدمات دیرخانه‌ای برای کمیته ششم مجمع عمومی، کمیسیون حقوق بین‌الملل، کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل، ارکان ایجاد شده به وسیله کتوانسیون حقوق دریاگاهی سازمان ملل، دادگاه اداری و سایر نهادهای حقوقی سازمان ملل ارائه می‌دهد. دفتر مسئولیت‌های دیرکل را در مورد ثبت و انتشار معاهدات براساس ماده ۱۰۲ منشور ملل متحد نیز انجام می‌دهد.

رئیس OLA یعنی مشاور حقوقی، نماینده دیرکل در جلسات و کنفرانس‌های دارای ماهیت حقوقی، و همچنین در دعاوی قضایی و حکمیت است. مشاور حقوقی همچنین اسناد حقوقی صادر شده از جانب سازمان ملل را گواهی می‌کند، جلسات مشاوران حقوقی نظام ملل متحد را تشکیل می‌دهد، و نماینده سازمان ملل در چنین جلساتی است.

اداره امور سیاسی DPA

(www.un.org/Depts/dpa)

معاون دیرکل

اداره امور سیاسی در تلاش‌های سازمان ملل برای پیشگیری و حل مناقشات مرگبار در جهان و تحکیم صلح پس از جنگ نقشی محوری ایفا می‌کند. DPA به این منظور :

- بر تحولات سیاسی جهان نظارت و آنها را تجزیه و تحلیل و ارزیابی می‌کند؛
 - مناقشات بالقوه یا عملی را که سازمان ملل می‌تواند در کنترل و حل آنها نقش مفیدی داشته باشد شناسایی می‌کند؛
 - اقدام مناسب در چنین مواردی را به دیرکل پیشنهاد می‌دهد و سیاست تایید شده را اجرا می‌کند؛
 - به دیرکل در انجام فعالیت‌های سیاسی در حوزه‌های دیپلماسی پیشگیرانه، ایجاد، حفظ و نهادینه سازی صلح که او، مجمع عمومی و شورای امنیت درباره‌اش تصمیم گرفته‌اند، کمک می‌کند؛
 - درباره تقاضاها برای کمک‌های انتخاباتی دریافت شده از کشورهای عضو به دیرکل مشورت می‌دهد و برنامه‌های تدوین شده در پاسخ به چنین تقاضاها را هماهنگ می‌کند؛
 - در جنبه‌های سیاسی روابط دیرکل با کشورهای عضویه او مشورت می‌دهد و از وی پشتیبانی می‌کند؛
 - به شورای امنیت و نهادهای وابسته به آن، و به کمیته اعمال حقوق مسلم مردم فلسطین و کمیته ویژه ۲۴ درباره استعمار زدایی خدمت می‌کند.
- رئیس DPA، معاون دیرکل در امور سیاسی، از جمله مشاوره و مذاکره درباره حل مسالمت آمیز اختلاف‌هارا به عهده می‌گیرد، و محور تلاش‌های سازمان در زمینه کمک به برگزاری انتخابات است.

دفتر امور خلع سلاح UNODA

<http://disarmament.un.org>

Sergio de Queiroz Duarte –Brazil

نماینده عالی برای خلع سلاح
اداره امور خلع سلاح (UNODA) از هدف خلع سلاح و عدم تکثیر سلاح‌های هسته‌ای، و تقویت رژیم‌های خلع سلاح با توجه به سایر سلاح‌های کشتاره‌مگانی، از جمله سلاح‌های شیمیایی و میکربی حمایت می‌کند. این اداره حامی خلع سلاح در حوزه سلاح‌های متعارف، به ویژه با توجه به اجرای برنامه اقدام ۲۰۰۱ درباره تجارت غیرقانونی سلاح‌های کوچک یعنی سلاح‌های انتخابی در مناقشات معاصر است. خلع سلاح، شامل برنامه‌های مدیریت جمع آوری و ذخیره سازی سلاح‌ها، و خلع سلاح و ترخیص مبارزان پیشین و بازگشت آنان به جامعه مدنی است. این اداره از محدود کردن نصب مین‌های زمینی ضدنفوذ در نهایت، جمع آوری آنها نیز حمایت می‌کند.

UNODA از تعیین معیار در زمینه خلع سلاح از طریق کار مجمع عمومی و کمیته نخست آن، کمیسیون خلع سلاح، کنفرانس درباره خلع سلاح و نهادهای دیگر حمایت سازمانی و بنیادی به عمل می‌آورد و خواستار انجام تدبیر پیشگیرانه در زمینه خلع سلاح، مانند گفت و گو، شفافیت و اعتماد سازی درباره مسائل نظامی، از جمله ثبت سلاح‌های متعارف و خبررسانی استاندارد شده سازمان ملل درباره هزینه‌های نظامی است. این اداره تلاش‌های منطقه‌ای برای خلع سلاح، از جمله ایجاد مناطق عاری از سلاح‌های هسته‌ای، و رژیم‌های شفافیت زیرمنطقه‌ای و منطقه‌ای را تشویق می‌کند و در زمینه ابتكارهای آموزشی درباره تلاش‌های خلع سلاح سازمان ملل اطلاعات ارائه می‌دهد و از آنها حمایت می‌کند.

UNODA در نیمه اول ۲۰۰۷ از اداره امور خلع سلاح به دفتر امور خلع سلاح تبدیل شد که این بخشی از تلاش‌های دبیرکل برای ایجاد شتاب تازه در دستور کار خلع سلاح سازمان ملل بود.

اداره عملیات حفظ صلح

www.un.org/Depts/dpko/dpko

Mr. Alain Le Roy -France

معاون دبیرکل

اداره عملیات حفظ صلح (DPKO) مسئول کمک به کشورهای عضو و دبیرکل در تلاش برای دستیابی و حفظ صلح و امنیت بین‌المللی است و این کاررا با برنامه‌ریزی، تدارک و اجرای عملیات حفظ صلح سازمان ملل، مطابق اختیارات تفویض شده از سوی کشورهای عضو انجام می‌دهد. DPKO:

- برای عملیات حفظ صلح جدید احتمالی برنامه‌ریزی می‌کند؛
- از طریق مذکوره با کشورهای عضو، پرسنل کشوری، نظامی و پلیس، واحدهای پلیس، و تجهیزات و خدمات لازم برای اجرای مأموریت فراهم می‌کند؛
- برای عملیات حفظ صلح راهنمایی، دستورالعمل و حمایت اجرایی و سیاسی فراهم می‌سازد؛
- با طرف‌های مناقشات و اعضای شورای امنیت درباره اجرای قطعنامه‌های شورا تماس می‌گیرد.

اصلاح و بهبود: حفظ صلح و خلع سلاح

دبیرکل بانکی- مون در نخستین ماه‌های کار خود انجام اصلاحاتی اساسی به منظور تقویت توانایی سازمان ملل را برای انجام مأموریت خود در دنیا پیشنهاد داد. از جمله این پیشنهادها تجدید ساختار تشکیلات حفظ صلح

و خلع سلاح سازمان بود.

دیبرکل درنامه‌ای به مجمع عمومی اشاره کرد «تعداد عملیات صلح، با تقریباً ۱۰۰ هزار پرسنل در حال انجام وظیفه، در بالاترین میزان تاریخ آن قرار دارد. هدف اصلاحات در سال ۲۰۰۰ قادر ساختن اداره عملیات حفظ صلح برای شروع یک ماموریت چند رشته‌ای جدید در هر سال بود اما فقط در ۳۶ ماه گذشته شاهد شروع یا گسترش ۹ ماموریت میدانی جدید، با سه ماموریت اضافی بوده که در حال حاضر در مرحله شروع فعالانه قرار دارند.»

دیبرکل اظهار داشت: «در طول سال آینده تعداد پرسنل در عملیات صلح سازمان ملل ممکن است تا ۴۰ درصد افزایش یابد.» بنابراین وی ایجاد اداره جدید حمایت میدانی برای رسیدگی به برنامه‌ریزی، استقرار و حمایت از عملیات حفظ صلح را پیشنهاد داد تا اداره عملیات حفظ صلح بتواند بر مسائلی مانند نظارت استراتژیک و هدایت سیاستگذاری عملیاتی تمکن کند.

مجمع عمومی در ۱۵ مارس ۲۰۰۷ آین پیشنهاد تصویب و در ۲۹ زوئن ۲۰۰۷ «اداره حمایت میدانی» (DFS) جدید را رسماً تأسیس کرد تا حمایت موثرتر، منسجم‌تر و تأثیرپذیرتر از عملیات میدانی و مدیریت موثرتر منابع را تضمین کند. معاون دیبرکل که ریاست DFS را به عهده دارد به معاون دیبرکل برای عملیات حفظ صلح گزارش می‌دهد و از او دستور العمل می‌گیرد تا وحدت فرماندهی و حدود روشن مسئولیت تضمین شود. این اصلاحات قرار است به صورت مرحله‌ای در یک دوره بیش از ۱۲ ماهه انجام شود.

مجمع عمومی همچنین ۱۵ مارس پیشنهاد دیبرکل را برای تبدیل اداره امور خلع سلاح به «دفتر ملل متحد برای امور خلع سلاح» (UNODA) تصویب کرد که ریاست آن به عهده نماینده عالی برای خلع سلاح خواهد بود که به طور مستقیم به دیبرکل گزارش خواهد داد. هدف از این اصلاح حمایت از پیشرفت تازه دستورکار خلع سلاح، از جمله تلاش‌ها به سوی اجرایی شدن معاهده فرآگیر منوعیت آزمایش‌های هسته‌ای، است که سپتامبر ۱۹۹۶ به تصویب مجمع عمومی رسید.

• «گروه‌های عملیاتی یکپارچه» را اداره می‌کند تا همه عملیات حفظ صلح را هدایت و بر آنها نظارت نماید.

• به شورای امنیت و کشورهای عضو درباره مسائل مهم حفظ صلح، از جمله اصلاح بخش امنیتی، حکومت قانون، و خلع سلاح، ترجیح مبارزان سابق و باز گشت آنان به زندگی عادی مشاوره می‌دهد؛

• مسائل در حال پیدایی مربوط به سیاستگذاری و بهترین شیوه‌های مربوط به حفظ صلح را تجزیه و تحلیل، و سیاستگذاری‌ها، روش‌ها و دکترین کلی حفظ صلح را تنظیم و تدوین می‌کند؛

• همه فعالیت‌های سازمان ملل را در ارتباط با مین‌های زمینی هماهنگ می‌کند، و برنامه‌های اقدام مین را در موقعیت‌های اضطراری و حفظ صلح تدوین و از آنها حمایت می‌کند.

رئیس این اداره، یعنی معاون دیبرکل در عملیات حفظ صلح، این عملیات را از جانب دیبرکل هدایت می‌کند؛ سیاست‌ها و خط مسی‌ها را برای عملیات تنظیم می‌نماید؛ و درباره کلیه مسائل مربوط به حفظ صلح و اقدام در زمینه مین به دیبر کل نظر مشورتی می‌دهد. (برای اطلاعات درباره تغییراتی که اکنون در DPKO در حال انجام است، به «اداره حمایت میدانی»، و قاب مربوط به «اصلاح و بهبود: حفظ صلح و خلع سلاح» نگاه کنید).

اداره حمایت میدانی (DFS)

www.un.org/Depts/dpko/dpko/dfs.shtml

Ms. Susana Malcorra - Argentina

معاون دیبرکل

مجمع عمومی در ۲۹ زوئن ۲۰۰۷ اداره حمایت میدانی را، چنان که پیشتر در همان سال بان‌کی-مون دیبرکل پیشنهادداده بود، رسماتاسیس کرد. هدف از این اصلاح، که به علت درخواست‌های

فراینده برای اصلاح امور حفظ صلح سازمان انجام شد، تقویت توانایی آن برای اداره و حفظ چنین عملیاتی است. این کارقرار است طی دوره‌ای ۱۲ ماهه به صورت مرحله‌ای انجام شود. اداره عملیات حفظ صلح تحت ترتیبات جدید مسئول نظارت استراتژیک و هدایت عملیاتی سیاسی است، در حالی که DFS مسئول برنامه‌ریزی، استقرار و نگهداری است. مجمع عمومی در ایجاد DFS بودجه بی سابقه ۵/۲۵ میلیارد دلاری را نیز برای ۱۳ عملیات فعال از ۱۶ عملیات حفظ صلح که بر آنها نظارت خواهد کرد، تصویب نمود. (یادآوری UNTSO و UNMOGIP از بودجه عادی سازمان ملل تامین می‌شوند و UNAMID هنوز تاسیس نشده بود).

معاون دبیرکل برای حمایت میدانی به منظور کمک به تضمین وحدت فرماندهی به معاون دبیرکل برای عملیات حفظ صلح گزارش می‌دهد و از دستور العمل می‌گیرد. مجمع هنگام تصویب این ساختار، که بر اساس آن رئیس پکاداره به رئیس اداره‌ای دیگر گزارش می‌دهد و از دستور می‌گیرد، اعلام کرد این امر سابقه‌ای در مردم‌سایر روابط گزارش دهی در حوزه دبیرخانه به وجود نخواهد آورد. (برای پیشینه به قاب «اصلاح و بهبود: حفظ صلح و خلع سلاح» نگاه کنید).

دفتر هماهنگی امور بشردوستانه OCHA

(<http://ochaonline.un.org>)

Sir John Holmes -United Kingdom

معاون دبیرکل در امور بشردوستانه

همانگ کننده امداد اضطراری

ماموریت دفتر هماهنگی امور بشردوستانه (OCHA) بسیج و هماهنگ‌سازی اقدام بشردوستانه، با مشارکت فعالان ملی و بین‌المللی، برای تسکین آلام و رنج‌های انسانی در بلایی اضطراری است. OCHA از طریق شبکه دفاتر میدانی، هماهنگ کنندگان امور بشردوستانه و تیم‌های کشوری خود برای تضمین انسجام تلاش‌های امدادی فعالیت می‌کند. OCHA برای حمایت از کوشش‌های هماهنگ کنندگان امور بشردوستانه خود و کارگزاری‌های سازمان ملل که به جمیعت‌های نیازمند کمک می‌رسانند، ارزیابی‌های نیازهای برنامه‌ریزی احتیاطی و تنظیم و تدوین برنامه‌های انساندوستانه را هماهنگ می‌کند.

OCHA تحت رهبری هماهنگ کننده امداد اضطراری سازمان ملل از حقوق مردم نیازمند دفاع می‌کند، آمادگی و پیشگیری را تدارک می‌بیند و اجرای راه حل‌های بادوام را تسهیل می‌کند.

وظایف اصلی هماهنگ کننده امداد اضطراری عبارتند از:

- هماهنگ کردن واکنش بشردوستانه اضطراری؛
- تدوین سیاست‌ها برای حصول اطمینان از این که به همه مسائل بشردوستانه، از جمله سائلی که در خلاف بین ماموریت‌های کارگزاری‌ها پیش می‌آیند رسیدگی شود.
- حمایت و دفاع از مسائل بشردوستانه در ارکان سیاسی، به ویژه شورای امنیت؛
- هماهنگ کننده امداد اضطراری ریاست کمیته بین کارگزاری دائمی (IASC) را نیز به عهده دارد که سازمانی فراگیر است که از همه فعالان عمدۀ امور بشردوستانه – از جمله جنبش صلیب‌سرخ و سه مجموعه از سازمان‌های غیردولتی تشکیل شده است. این کمیته با تدوین

سیاست‌ها، رهنمودها و خواص مشترک، واکنش بین سازمانی منسجم نسبت به موارد اضطراری پیچیده و فاجعه‌ها و بلاهای طبیعی و مربوط به محیط زیست را تضمین می‌کند.

تعداد کارکنان OCHA در جهان به ۱۰۶۴ نفر می‌رسد. بودجه ۲۰۰۷ آن ۱۵۹ میلیون دلار بود که ۹۲ درصد آن از منابع فوق بودجه‌ای تامین شد.

اداره امور اقتصادی و اجتماعی DESA

(www.un.org/esa/desa)

Mr. Sha Zukang - China

معاون دبیرکل

اداره امور اقتصادی و اجتماعی (DESA) در سه حوزه گسترده مرتبط با هم فعالیت می‌کند:

- طیفی گسترده از داده‌ها و اطلاعات اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی درباره مسائل و روندهای مرتبط را گردآوری و تجزیه و تحلیل می‌کند. از این اطلاعات تحلیلی، برای مطلع کردن عوامل و فرآیندهای سیاستگذاری سازمان ملل، همچنین جلب مخاطبانی بیشتر، استفاده می‌شود.
- DESA با تامین حمایت از کشورهای عضو و سایر شرکت‌کنندگان در شرایطی که آنها درباره مسائل مورد علاقه جهانی در حوزه‌های اقتصادی، اجتماعی و مربوطه وفاق ایجاد می‌کند، مذاکرات در مجمع عمومی و شورای اقتصادی و اجتماعی و نهادهای وابسته به آن را تسهیل می‌کند.
- DESA به دولت‌ها، به تقاضای خود آنها، درباره امکانات رسیدگی به چالش‌های توسعه آنها از جمله توسعه برنامه‌ها و فعالیت‌های ملی برای انجام اقدامات توافق شده دراجلاس هزاره، کفرانس بین المللی مونتری درباره منابع تامین سرمایه برای توسعه، اجلاس جهانی درباره توسعه پایدار، سایر کفرانس‌های اقتصادی، اجتماعی و مربوط به محیط زیست، مشورت می‌دهد.

DESA در زمینه‌های توسعه پایدار، مسائل جنسیتی و پیشرفت زنان، تجزیه و تحلیل سیاست توسعه، جمعیت، آمار، حکومت و اداره امور عمومی و حکومت الکترونیک، و سیاست اجتماعی و توسعه کار می‌کند. فعالیت آن شامل حمایت از مجمع دائمی مسائل بومیان، نیروی ضربت فن‌آوری‌های اطلاعات و ارتباطات سازمان ملل، و مجمع سازمان ملل درباره جنگل‌ها است. DESA از نزدیک با سازمان‌های غیر دولتی، همچنین سایر نمایندگان جامعه مدنی همکاری می‌کند.

اداره مدیریت مجمع عمومی و کفرانس‌ها DGACM

(www.un.org/Depts/DGACM)

Mr. S. Muhammad Shaaban - Egypt

معاون دبیرکل

اداره مدیریت مجمع عمومی و کفرانس‌ها (DGACM) به مجمع عمومی، شورای امنیت، شورای اقتصادی و اجتماعی، کمیته‌ها و سایر نهادهای وابسته آنها، و کفرانس‌هایی که خارج از مقر سازمان ملل برگزار می‌شوند خدمات حمایتی فنی و دیپرخانه‌ای می‌دهد. DGACM مسئول پردازش و صدورهمه استاندارسمی به عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی در مقام سازمان ملل است و خدمات مربوط به تفسیر و تعبیه از این زبان‌ها و به این زبان‌هارا در جلسات بین دولتی ارائه می‌دهد. DGACM گزارش‌های رسمی سازمان ملل از جمله سوابق خلاصه و دقیق جلسات رانیز تهیه می‌کند. رئیس DGACM - معاون دبیرکل برای مدیریت مجمع عمومی و کفرانس‌ها - مسئول تدوین و هماهنگی سیاست‌های مدیریت کفرانس‌ها برای سازمان ملل در مقام سازمان در نیویورک، و دفاتر آن

دروین، ژنو و نایرویی است. وی به رئیس مجمع عمومی درباره همه مسائل مربوط به اجلاس و کار مجمع عمومی و کمیته‌های عمومی و اصلی آن نظر مشورتی می‌دهد.

اداره اطلاعات همگانی DPI

معاون دبیرکل

مأموریت اداره اطلاعات همگانی (DPI) کمک به تحقق هدف‌های اساسی سازمان ملل با انتقال راهبردی اطلاعات درباره فعالیت‌ها و مسائل سازمان به همگان است و این کاررا برای جلب حمایت همگانی به منظور تحقق هدف‌های سازمان ملل انجام می‌دهد. DPI از برنامه‌های ویژه، اقدامات و فعالیت‌های اطلاعاتی، خدمات خبری و گزارشی، برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی، اطلاعیه‌های مطبوعاتی، نشریات، فیلم‌های مستند و رویدادهای ویژه برای ابلاغ و انتقال پیام‌های سازمان استفاده می‌کند و خدمات کتابخانه‌ای و مشارکت در دانش و اطلاعات ارائه می‌دهد. DPI علاوه بر کارکنان خود در مقر سازمان ملل ۵۵ مرکز و سرویس اطلاعات در جهان، همچنین یک مرکز متعلقهای (UNRIC) در بروکسل و بخش‌های اطلاع رسانی در هشت دفتر سازمان ملل دارد.

معاون دبیرکل برای ارتباطات و اطلاعات همگانی، که رئیس این اداره است، مسئول سیاست اطلاعات همگانی و ارتباطات سازمان ملل و مسئول کسب اطمینان از این امر است که سازمان اطلاعات دقیق و هماهنگ درباره مسئولیت‌ها و فعالیت خود به رسانه‌ها، جامعه مدنی و مردم ارائه دهد. اداره اطلاعات همگانی از سه بخش تشکیل شده است. بخش ارتباطات راهبردی که سیاست‌های ارتباطی را برای حمایت از اولویت‌های سازمان ملل تدوین و اجرای آنها را در این اداره و در سراسر نظام ملل متحدد هماهنگ می‌کند. DPI محصولات اطلاعاتی تولید می‌کند تا درباره مسائل موضوعی مهم، به منظور گذاشتن آنها به ویژه در اختیار رسانه‌های جهانی، تبلیغ کند. اداره اطلاعات همگانی به شبکه جهانی مراکز اطلاعات سازمان ملل حمایت برنامه‌ای و عملیاتی و به بخش اطلاعات مأموریت‌های صلح حمایت و برنامه‌ریزی در زمینه ابزارهای ارتباطی ارائه می‌دهد.

بخش اخبار و رسانه‌ها، مسئول تولید و پخش خبرها و اطلاعات سازمان ملل به رسانه‌های جهان است و به روزنامه نگارانی که مطالب سازمان ملل را منعکس می‌کنند حمایت تدارکاتی ارائه می‌دهد و جریان مداوم خبر را به شش زبان از طریق مرکز خبر سازمان ملل در وب حفظ می‌کند. این اداره پوشش اجلاس‌ها و رویدادهای سازمان ملل - از جمله بیانیه‌های مطبوعاتی، مطالب زنده تلویزیونی، برنامه‌های رادیویی و عکس‌ها - را ارائه می‌دهد و مطالب مستند رادیویی و تلویزیونی و برنامه‌های خبری درباره سازمان ملل تولید و پخش می‌کند.

بخش اخبار و رسانه‌ها، جلسات اطلاع‌رسانی و اعلامیه‌های مطبوعاتی روزانه دفترسخنگوی دبیر کل (www.un.org/News/ossig) را، که ازسوی این دفتر اداره می‌شود نیز پوشش می‌دهد. این دفتر مسئول برنامه ریزی فعالیت‌های رسانه‌ای دبیرکل و تشریح سیاست‌ها و کار سازمان ملل برای رسانه‌های جهان است. سخنگوی آن روزنامه‌نگاران را برمبنای روزانه و مداوم در جریان کار دبیر کل و تحولات در سراسرنظام ملل متحده، از جمله شورای امنیت و سایر ارکان اصلی، ودادگاه‌ها، کارگزاری‌ها، صندوق‌های برنامه‌ها قرار می‌دهد و مستقیماً به دبیر کل گزارش می‌دهد.

کتابخانه اصلی سازمان ملل - کتابخانه دگ همر شولد www.un.org/Depts/dhl - مانند سایر

بخش‌های این اداره که با سازمان‌های غیردولتی (www.un.org/dpi/ngosection) و موسسات آموزشی کار می‌کنند و بخش‌هایی که خدمات و محصولات اطلاعاتی سازمان ملل را به بازار عرضه می‌نمایند (www.un.org/Pubs)، قسمتی از بخش برقراری ارتباط است. این بخش رویدادهاو نمایشگاه‌های ویژه درباره موضوع‌های دارای اولویت، و برنامه آموزشی سالانه ای برای روزنامه‌نگاران کشورهای در حال توسعه برگزار می‌کند و سازمان‌های بخش عمومی و خصوصی برای پیشبرد هدف های سازمان همکاری می‌کند. سایر مسئولیت‌های آن شامل اجرای بازدیدهای با راهنمای از مقرب سازمان ملل www.un.org/geninfo/faq پاسخ دادن به سوال‌های مردم www.un.org/tours، و دادن اطلاعات درباره مسائل سازمان ملل به سخنگویان عمومی است و کتاب سال سازمان ملل، فصل نامه، *The United Nations Today* و *UN Chronicle* را نیز منتشر می‌کند.

اداره مدیریت DM

(www.un.org/Depts/DGACM)

Ms. Angela Kane-- Germany

معاون دبیرکل

اداره مدیریت به همه واحدهای دبیرخانه حمایت مدیریتی و راهنمایی راهبردی در زمینه خط مشی و سیاست در سه حوزه مربوط به مدیریت ارائه می‌دهد: مالی، منابع انسانی و خدمات حمایتی. این مسائل در حوزه وظایف دفاتر تدوین برنامه، بودجه و حساب‌ها؛ مدیریت منابع انسانی؛ و خدمات حمایت مرکزی قرار می‌گیرند.

این اداره مسئول تنظیم و اجرای سیاست‌های بهبود یافته مدیریت در دبیرخانه؛ مدیریت و آموزش کارکنان؛ مدیریت منابع مربوط به طراحی برنامه، بودجه، مالی و انسانی؛ و نوآوری‌های مربوط به فن آوری است. اداره مدیریت خدمات فنی برای پنجمین کمیته مجمع عمومی (اداری و بودجه‌ای)، و کمیته برنامه و هماهنگی ارائه می‌دهد. معاون دبیرکل برای مدیریت، به عنوان رئیس این اداره، برای تهییه برنامه میان‌مدت و بودجه‌های دو ساله سازمان از نظر خط مشی راهنمایی و هدایت و هماهنگی برقرار می‌کند. او نماینده دبیرکل در مسائل مربوط به مدیریت است و بر مسائل مدیریتی نظارت می‌کند که در دبیرخانه پدید می‌آید. این معاون دبیرکل با اختیارات تفویض شده از طرف دبیرکل همچنین اجرای موثر عدالت در داخل سازمان را تضمین می‌کند.

اداره ایمنی و حراست (DSS)

Sir David Veness - United Kingdom

معاون دبیرکل

مجمع عمومی اداره ایمنی و حراست رادرث‌انویه ۲۰۰۵ به وجود آور تأثیز به نظام مدیریت واحد و نیرومندانه راتامین کند. وظیفه این اداره تضمین ایمنی و حراست کارکنان، عملیات و ساختهای سازمان ملل و سایر مراکز، همچنین در عملیات میدانی آن است. این اداره سه نهاد را که پیشتر جدا بودند، یعنی: دفتر هماهنگ کننده حراست سازمان، خدمات حراست و ایمنی در هر مرکز سازمان، و بخش امنیت غیر نظامی اداره عملیات حفظ صلح، تحت ساختار مدیریتی واحد در می‌آورد. این اقدام نگرشی واحد درباره تدوین و اجرای سیاست‌ها و ضوابط، همچنین هماهنگی، ارتباطات، تبعیت از قانون و ارزیابی خطر به وجود می‌آورد.

این اداره در طول دو سال نخست فعالیت خود به ویژه برنصب سیستم‌های بهترکنترل دسترسی، ارائه نگرشی تحلیلی تر نسبت به مدیریت خطرهای امنیتی، و برقراری وايجاد ساختار

موثر تبعیت از قانون و ارزیابی تمرکزکرده از جمله دستاوردهای آن تامروزبینه سازی چشمگیر سیاست ها، آموزش بهتر پرسنل امنیتی و سایر کارکنان، و ایجاد سازوکارهای هماهنگ سازی برای نشان دادن واکنش به احتمالات گوناگون بحران بوده است. «مبنا برای پاسخگویی» آن مسئولیت همه افراد را در نظام ملل متحده، از دیرکل گرفته تعادی ترین کارمندان، تعریف و تعیین می کند.

هدفهای طولانی مدت این اداره شامل تبدیل ملاحظات امنیتی به عنوان بخشی تفکیک ناپذیر از فرآیند برنامه ریزی و تنظیم بودجه نظام ملل متحده، بهبود تفاهم و همکاری با مقامات کشور میزبان، و ایجاد «فرهنگ امنیت» در کل نظام ملل متحده است. ایجاد DSS نظام مدیریت امنیت سازمان ملل را به حدی چشمگیر تقویت کرده است. DSS اساس نظامی است که تضمین می کند مسائل امنیتی در برنامه ریزی و اجرای تامامی فعالیتها و عملیات سازمان ملل ادغام شود. ایجاد این نظام را «شبکه بین کارگزاری مدیریت حراست» تسهیل کرده است. این شبکه سالی دوبار تشکیل جلسه می دهد تا سیاست های امنیتی قابل اجرا در تمامی نهادهای سازمان ملل را که در «هیات مدیران اجرایی اصلی» (CEB) مشارکت دارند، توصیه کند.

**دفتر نماینده عالی برای کشورهای کمتر توسعه یافته، در حال توسعه
فاقد دسترسی به دریا، و در حال توسعه کوچک جزیره‌ای (UN-OHRLLS)**
[\(<http://www.un.org/ohrlls>\)](http://www.un.org/ohrlls)

Mr. Cheick Sidi Diarra -Mali

معاون دیرکل

نماینده عالی برای کشورهای

کمتر توسعه یافته، کشورهای

در حال توسعه فاقد دسترسی به دریا

و کشورهای در حال توسعه کوچک جزیره‌ای

دفتر نماینده عالی کشورهای کمتر توسعه یافته، کشورهای در حال توسعه فاقد دسترسی به دریا و کشورهای در حال توسعه کوچک جزیره‌ای دسامبر ۲۰۰۱ به وسیله مجمع عمومی ایجاد شد تا به بسیج حمایت بین المللی برای اجرای اعلامیه و برنامه اقدام ۲۰۰۱ بروکسل برای کشورهای کمتر توسعه یافته برای دهه ۲۰۱۰ - ۲۰۰۱ کمک کند.

UN-OHRLLS در تضمین بسیج و هماهنگی کامل حمایت بین المللی برای اجرای موثر «برنامه اقدام بروکسل» و تعدادی از تعهدات بین المللی مربوط به آن - از جمله «اعلامیه آلمانی» و برنامه اقدام آن، «رسیدگی به نیازهای ویژه کشورهای در حال توسعه فاقد دسترسی به دریا بر مبنای جدید جهانی برای همکاری در زمینه حمل و نقل عوری برای کشورهای در حال توسعه فاقد دسترسی به دریا و ترانزیت»، به دیرکل یاری می دهد. آن برنامه حاصل نخستین کنفرانس جهانی برای رسیدگی به نیازهای ویژه کشورهای در حال توسعه فاقد دسترسی به دریا بود که اوت ۲۰۰۳ در آلمانی، قراقستان تشکیل شد.

این دفتر همچنین برای حصول اطمینان از اجرای برنامه اقدام باربادوس برای توسعه پایدار کشورهای کوچک جزیره‌ای در حال توسعه مصوب سال ۱۹۹۴ کنفرانس جهانی مربوط به توسعه پایدار کشورهای کوچک جزیره‌ای در حال توسعه، و «استراتژی موریتس» برای اجرای برنامه باربادوس، مصوب کنفرانس بین المللی که ژانویه ۲۰۰۵ در موریتس تشکیل شد، فعالیت می کند.

UN-OHRLLS هماهنگی در نظام ملل متحد را برای اجرای این برنامه‌ها تسهیل، و از شورای اقتصادی و اجتماعی و مجمع عمومی در ارزیابی پیشرفت حاصله حمایت می‌کند. این دفتر همچنین در حمایت و ارتقای آگاهی جهانی از این مسائل، با مشارکت نهادهای مربوطه سازمان ملل، جامعه مدنی، رسانه‌ها، دانشگاه‌ها و بنیادها فعالیت می‌کند. دفتر فوق جلسات بررسی میان دوره‌ای سطح بالای مجمع عمومی درباره اجرای «برنامه اقدام کشورهای کمتر توسعه یافته» را که ۱۸ و ۱۹ سپتامبر ۲۰۰۶ تشکیل شد، نیز آماده و هماهنگ کرد.

کمیسیون‌های منطقه‌ای

کمیسیون‌های منطقه‌ای سازمان ملل به شورای اقتصادی و اجتماعی گزارش می‌دهند و دبیرخانه‌های آنها تحت مسئولیت دبیرکل قرار دارند. ماموریت آنها ابتکار تدبیری است که به توسعه اقتصادی هر منطقه کمک و روابط اقتصادی کشورهای آن منطقه را، چه بین خود آنها و چه با سایر کشورهای جهان تقویت کند. بودجه آنها از بودجه عادی سازمان ملل تأمین می‌شود.

کمیسیون اقتصادی آفریقا ECA

(www.unecea.org)

کمیسیون اقتصادی آفریقا ECA، که در ۱۹۵۸ تشکیل شد، برای تشویق رشد بخش‌های اقتصادی و اجتماعی این قاره فعالیت می‌کند. این کمیسیون از سیاست‌ها و برنامه‌ها برای افزایش همکاری و یکپارچگی اقتصادی بین ۵۳ کشور عضو خود، به ویژه در حوزه‌های تولید، تجارت، مالی، زیربنایی و نهادی حمایت می‌کند. ECA بر تولید اطلاعات و تجزیه و تحلیل مسائل اقتصادی و اجتماعی؛ بر حمایت از امنیت غذایی و توسعه پایدار؛ تقویت مدیریت توسعه؛ استفاده از انقلاب اطلاعات برای توسعه؛ و حمایت از همکاری و یکپارچگی منطقه‌ای تمرکز و بهتر کردن شرایط زنان، افزایش مشارکت و تصمیم‌گیری آنان در مسائل مربوط به توسعه، و تضمین این امر که زنان و برابر جنسیتی عناصر اصلی در توسعه ملی هستند، توجه ویژه معطوف می‌دارد.

Executive Secretary: Mr. Abdoulie Janneh (Gambia)

Address: PO Box 3001, Addis Ababa, Ethiopia

Tel: (251-11) 551-7200; Fax: (251-11) 551-0365; Email: ecainfo@unecea.org

کمیسیون اقتصادی اروپا ECE

(www.unece.org)

کمیسیون اقتصادی اروپا ECE، که در ۱۹۴۷ ایجاد شد، مرکز همکاری اقتصادی کشورهای آمریکای شمالی، اروپا و آسیای مرکزی است. این کمیسیون ۵۵ عضو، از جمله اسرائیل، دارد. حوزه‌های اولویت آن شامل: تجزیه و تحلیل اقتصادی، محیط زیست و اسکان بشری، آمار، انرژی پایدار، تجارت، توسعه صنعت و کسب و کار، الوار و حمل و نقل است. ECE تحقق هدف‌های خود را در درجه اول از طریق بحث‌ها و تجزیه و تحلیل خطمشی‌ها و روش‌ها، تدوین کنوانسیون‌ها، مقررات و ضوابط دنبال می‌کند. اجرای این اسناد و مصوبات به حذف موانع وساده کردن تشریفات تجارت در منطقه و باقیه جهان مساعدت می‌کند. هدف بعضی از آنها بهبود محیط زیست است. این کمیسیون

به اجرای آنها با ارائه کمک‌های فنی، به ویژه به کشورهای دارای اقتصادهای انتقالی کمک می‌کند.

Executive Secretary: Mr. Marek Belka (Poland)
Address: Palais des Nations, CH-1211 Geneva 10, Switzerland
Tel: (41-0-22) 917-1234; Fax: (41-0-22) 917-0505; Email: info.ece@unece.org

کمیسیون اقتصادی امریکای لاتین و کارائیب ECLAC

(www.eclac.cl, www.eclac.org)

کمیسیون اقتصادی امریکای لاتین و کارائیب ECLAC، که در ۱۹۴۸ تاسیس شد، برای هماهنگ کردن سیاست‌های منظور حمایت از توسعه اقتصادی و اجتماعی پایدار در منطقه تلاش می‌کند. این کمیسیون با ۴۴ کشور عضو و ۸ عضو وابسته خود در زمینه تحقیقات و تجزیه و تحلیل فرآیندهای توسعه منطقه‌ای و ملی همکاری می‌کند. ماموریت ECLAC شامل پیشنهاد، ارزیابی و پیگیری تدابیر سیاست عمومی و ارائه کمک در زمینه‌های اطلاعات تخصصی، تحت هدایت هدف‌های توسعه موردن توافق بین‌المللی است.

ECLAC که مخفف اسپانیایی آن CEPAL است با سازمان‌های ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی درباره مسائلی مانند: توسعه کشاورزی؛ برنامه‌ریزی اقتصادی و اجتماعی؛ توسعه در زمینه صنعت، فناوری و کارآفرینی؛ تجارت بین‌المللی، یکپارچگی و همگرایی و همکاری منطقه‌ای؛ سرمایه‌گذاری و تامین سرمایه؛ توسعه و برابری اجتماعی؛ یکپارچگی و همگرایی زنان در توسعه؛ زیربنای و منابع طبیعی؛ محیط زیست و اسکان بشري؛ آمار؛ مدیریت اداری؛ جمعیت شناسی و سیاست‌های جمعیتی همکاری می‌کند.

ECLAC که مقر آن در سانتیاگو، شیلی، است مرکزی در مکزیکو سیتی، برای آمریکای مرکزی، و مرکز دیگری، در پورت - او - اسپین، در ترینیداد و توباغو، برای حوزه کارائیب دارد. کمیسیون همچنین دفاتر کشوری در بوئنوس آیرس، برزیلیا، مونته ویدئو و بوگوتا، و دفتر رابط نیز در واشنگتن دی.سی. دارد.

Executive Secretary: Ms. Alicia Bárcena Ibarra (Mexico)
Address: Avenida Dag Hammarskjöld 3477, Casilla 179-D, Santiago, Chile
[Tel:\(56-2\)210-2000,471-2000](tel:(56-2)210-2000,471-2000); [Fax:\(56-2\)208-0252,1946](tel:(56-2)208-0252,1946); Email:secepal@cepal.org

کمیسیون اقتصادی و اجتماعی آسیا واقیانوس آرام ESCAP

(www.unescap.org)

کمیسیون اقتصادی و اجتماعی آسیا واقیانوس آرام ESCAP، که در ۱۹۴۷ ایجاد شد، ماموریت دارد به مسائل اقتصادی و اجتماعی منطقه رسیدگی کند. این کمیسیون به عنوان تنها مجمع بین دولتی فراگیر برای کل کشورهای آسیا واقیانوس آرام نقشی منحصر به فرد اجرا می‌کند. ۵۳ کشور عضو و ۶۰ کشور عضو وابسته آن نماینده حدود ۶۰ درصد جمعیت جهان هستند. ESCAP به دولتها برای توسعه اقتصادی و اجتماعی حمایت فنی می‌دهد. این کمک از طریق ارائه خدمات مستقیم مشورتی به دولتها، آموزش و سهیم شدن در تجربه‌ها و اطلاعات منطقه‌ای از طریق اجلاس‌ها، نشریات، شبکه‌های بین کشوری انجام می‌شود.

برنامه‌های توسعه اقتصادی و اجتماعی ایجاد شده اصلاح شرایط اقتصادی و کمک به ایجاد اساس و پایه‌های جامعه مدرن اجرا می‌کند. چهار موسسه تحقیقاتی و آموزشی منطقه‌ای -

برای توسعه کشاورزی، ماشین آلات و مهندسی کشاورزی، آمار، و انتقال فناوری - تحت نظارت آن کار می‌کنند. **ESCAP** یک مرکز عملیات اقیانوس آرام نیز دارد. حوزه‌های تقدم کنونی آن: کاهش فقر، مدیریت جهانی شدن و رسیدگی به مسائل اجتماعی در حال ظهور است.

Executive Secretary: Ms. Noeleen Heyzer (Singapore)
Address: United Nations Building, Rajadamnern Nok Avenue, Bangkok 10200 Thailand
Tel: (66-2) 288-1234; Fax: (66-2) 288-1000; Email: escap-registry@un.org

کمیسیون اقتصادی و اجتماعی آسیای غربی ESCWA

www.escw.a.un.org

کمیسیون اقتصادی و اجتماعی آسیای غربی ESCWA، که در ۱۹۷۳ ایجاد شد، هماهنگی توسعه اقتصادی و اجتماعی کشورهای آسیای غربی را بحث اهمکاری و همگرایی اقتصادی در منطقه تسهیل می‌کند. ESCWA که از ۱۳ کشور عضو تشکیل شده، به عنوان مجمع اصلی توسعه اقتصادی و اجتماعی کلی برای منطقه در نظام ملل متحد خدمت می‌کند. برنامه‌های آن به حوزه هایی مانند توسعه اقتصادی، توسعه اجتماعی، کشاورزی، صنعت، منابع طبیعی، محیط زیست، حمل و نقل، ارتباطات و آمار رسیدگی می‌کنند.

Executive Secretary: Mr. Bader Al-Dafa (Qatar)
Address: PO Box 11-8575, Riad el-Solh Square, Beirut, Lebanon
Tel: (961-1) 98-1301, or 1-212-963-9731, 9732 (Satellite, via New York);
Fax: (961-1) 98-1510; Email: Click "Contact Us" form on website

دادگاه‌های بین‌المللی

دادگاه کیفری بین‌المللی برای یوگسلاوی سابق ICTY

(www.un.org/icty)

دادگاه کیفری بین‌المللی برای یوگسلاوی سابق، که شورای امنیت در ۱۹۹۳ تشکیل داد، ماموریت دارد مسئولان نقض شدید حقوق بین‌الملل بشردوستانه در ۱۹۹۱ در یوگسلاوی سابق را تحت تعقیب قرار دهد. این دادگاه ۱۶ قاضی دائمی و ۲۷ قاضی برای مسائل مطروحه دارد که در هر زمان مفروضی می‌توانند ۱۲ نفر از آنان استفاده کنند، و ۱۱۴۰ کارمند از ۸۱ کشور دارد. بودجه ۲۰۰۷-۲۰۰۶ آن ۲۷۶/۵ میلیون دلار بود.

تاکنون علیه بیش از ۱۶۰ نفر کیفر خواست صادر کرده است. تا فوریه ۲۰۰۷ محاکمه ۶۱ متهم در جریان بود که پرونده ۱۳ نفر از آنان در مرحله استیناف قرار داشت و شش نفر آزاد بودند. تاکنون یکصد متهم محاکمه شده‌اند که ۴۸ نفر مجرم شناخته و محاکوم شده‌اند، پنج نفر تبرئه، ۱۱ نفر به دادگاه‌های ملی ارجاع داده شده، ۳۶ نفر در گذشته یا کیفر خواست آنان لغو شده است.

President: Judge Fausto Pocar (Italy)

Prosecutor: Mrs. Carla Del Ponte (Switzerland)

Registrar: Mr. Hans Holthuis (Netherlands)

Headquarters: Churchillplein 1, 2517 JW The Hague, Netherlands

Tel: (31-70) 512-5000; Fax: (31-70) 512-5355

دادگاه کیفری بین‌المللی برای روآندای ICTR

(www.ictr.org)

دادگاه کیفری بین‌المللی برای رواندا ICTR که در ۱۹۹۴ به وسیله شورای امنیت ایجاد شد ماموریت دارد افرادی را که مسئول قتل عام و سایر موارد نقض شدید حقوق بین‌الملل بشردوستانه در ۱۹۹۴ در رواندا هستند، همچنین شهروندان رواندا را که مرتکب چنین اعمالی در خاک کشورهای همسایه شدند تحت پیگرد قرار دهد. ICTR از سه شعبه برای محاکمه، هر یک با سه قاضی، و شعبه‌ای برای استیفاف، متشکل از هفت قاضی - که پنج نفر از آنان در هر پرونده مفروضی قضاوت می‌کنند - تشکیل شده است. دادگاه همچنین ۱۸ قاضی برای موضوع‌های خاص دارد، که از بیش از ۹ نفر از آنان می‌تواند در هر زمان مفروضی استفاده کند و کارکنان آن ۱۰۴۲ نفر هستند. بودجه ۲۰۰۷-۲۰۰۶ آن ۲۶۹/۸ میلیون دلار بود.

تأثیرونه ICTR ۲۰۰۷ درباره ۳۱ متهم ۲۵ حکم صادر کرده بود. ۲۸ نفر در حال محاکمه، ۹ نفر نیز منتظر محاکمه بودند و پرونده هفت نفر در مرحله استیفاف بود؛ ۱۸ متهم نیز آزاد بودند. از جمله محکوم شدگان ژان کامباندا، نخست وزیر زمان قتل عامها و نخستین رئیس دولت بود که به اتهام آن کشtarها توقیف و محاکمه شد.

President: Judge Erik Møse (Norway)

Prosecutor: Mr. Hassan B. Jallow (Gambia) Registrar: Mr. Adama Dieng (Senegal)

Headquarters: Arusha International Conference Centre, PO Box 6016,

Arusha, Tanzania Tel: (212) 963-2850 or (255-27) 250-4367, 4372

Fax: (212) 963-2848 or (255-27) 250-4000/4373

برنامه‌ها و سایر نهادهای سازمان ملل متحد کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل متحد (UNCTAD) (www.unctad.org)

کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل (انکتاد-UNCTAD) که در ۱۹۶۴ به عنوان نهادیین دولتی دائمی ووابسته به مجمع عمومی تشکیل شدنقطعه کانونی نظام ملل متحد برای توسعه وسائل مربوطه در حوزه های تجارت، مالی، فن‌آوری، سرمایه‌گذاری و توسعه پایدار است.

هدف اصلی UNCTAD کمک به کشورهای در حال توسعه و اقتصادهای در حال انتقال است تا از تجارت و سرمایه‌گذاری به عنوان عامل و محرك توسعه، کاهش فقر و یکپارچگی با اقتصاد جهانی استفاده کنند. انکتاد برای نیل به این هدف‌ها فعالیت‌های پژوهشی، تحلیلی و فنی انجام می‌دهد؛ مشورت‌ها و بررسی‌های بین دولتی ترتیب می‌دهد؛ و از تعامل با سایر عوامل ذینفع کلیدی در مسائل توسعه، از جمله جامعه مدنی و بخش‌های خصوصی حمایت می‌کند.

عالی‌ترین نهاد تصمیم‌گیری UNCTAD کنفرانس وزیران آن است که هر چهار سال یک بار تشکیل می‌شود و در آن ۱۹۳ کشور عضو سازمان (از جمله واتیکان) درباره مسائل دستور کار اقتصادی بین‌المللی بحث و ماموریت انکتاد را تعیین می‌کنند. آخرین کنفرانس آن، «انکتاد دوازدهم»، آوریل ۲۰۰۸ در آکرا، غنا تشکیل شد. نهاد اجرایی آن، یعنی هیات تجارت و توسعه هر سال برای رسیدگی به کار دبیرخانه اجلاس عادی تشکیل می‌دهد.

بودجه عملیاتی سالانه آن حدود ۶۱ میلیون دلار است که از بودجه عادی سازمان ملل تأمین می‌شود. فعالیت‌های مربوط به همکاری فنی، که بودجه آنها از منابع فوق العاده تأمین می‌شود به حدود ۳۱ میلیون دلار می‌رسد. در حال حاضر بیش از ۲۸۰ مورد از چنین فعالیت‌هایی در حدود ۱۰۰ کشور در حال اجرا

است که تمامی آنها به درخواست خود این کشورها است. انکتاد که در زنون مستقر است حدود ۴۰۰ کارمند دارد

نشریات اصلی آن عبارتند از: گزارش تجارت و توسعه، گزارش جهانی سرمایه‌گذاری، گزارش توسعه اقتصادی در آفریقا، گزارش کشورهای کمتر توسعه یافته، راهنمای آماری انکتاد، گزارش اقتصاد اطلاعاتی، و بررسی حمل و نقل دریایی.

Secretary-General: Dr. Supachai Panitchpakdi (Thailand)
Headquarters: Palais des Nations, CH-1211 Geneva 10, Switzerland
Tel: (41-22) 917-5809; Fax: (41-22) 917-0051; Email: info@unctad.org

مرکز تجارت بین‌المللی (ITC)

www.intracen.org

مرکز تجارت بین‌المللی (ITC)، کارگزاری همکاری فنی انکتاد و سازمان تجارت جهانی برای جنبه‌های عملیاتی، کارو کسب‌گرا در زمینه توسعه تجارت است. این مرکز از اقتصادهای در حال توسعه و انتقالی - و به ویژه از بخش کسب و کار آنها - در تلاش برای تحقق توانایی کامل خود برای توسعه صادرات و بهبود فعالیت‌های وارداتی حمایت می‌کند.

هدف‌های ITC عبارتند از: تسهیل همگرایی کسب و کارهای اقتصادهای در حال توسعه و انتقالی در نظام تجارت چندجانبه؛ حمایت از تلاش‌های ملی برای طراحی و اجرای برنامه‌های توسعه تجارت؛ تقویت خدمات حمایتی اصلی تجارتی در حوزه‌های عمومی و خصوصی؛ بهبود عملکرد توسعه در بخش‌های دارای اهمیت و امکانات اساسی؛ و در بخش کسب و کارهای کوچک و متوسط به طور خاص.

برنامه‌های فنی ITC عبارتند از: تحقیقات راهبردی و عملیاتی درباره بازار؛ خدمات مشاورتی مربوط به کسب و کار؛ مدیریت اطلاعات تجارت؛ آموزش توسعه ظرفیت صادرات؛ توسعه بازار و تولید ویژه بخش‌ها؛ تجارت در خدمات؛ و مدیریت زنجیره‌ای بین‌المللی خرید و عرضه.

منابع مالی برنامه عادی ITC را سازمان تجارت جهانی و سازمان ملل به تساوی تامین می‌کنند. این مرکز همچنین، به تقاضای کشورهای ذنیفع، با مساعدت‌های داوطلبانه از دولتها و نهادهای جامعه مدنی، طرح‌هایی را اجرا می‌کند در ۲۰۰۶ مبلغ $\frac{2}{3} ۱۵۳$ میلیون دلار کمک فنی به کشور پرداخت کرد. کارکنان مقر آن نزدیک به ۲۱۰ نفر است و حدود ۸۰۰ مشاور منطقه‌ای دارد.

Executive Director: Ms. Patricia Francis (Jamaica)
Headquarters: Palais des Nations, CH-1211 Geneva 10, Switzerland Tel: (41-22) 730-0111; Fax: (41-22) 733-4439; Email: itcreg@intracen.org

دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد (UNODC)

www.unodc.org

دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد (UNODC) - که پیشتر دفتر کنترل مواد مخدر و پیشگیری از جرم (تأسیس ۱۹۹۷) نامیده می‌شد برای تقویت توانایی سازمان ملل در امر رسیدگی به مسائل مربوط به کنترل مواد مخدر، پیشگیری از جرم و تروریسم ایجاد شد و شامل برنامه‌های مقابله با مواد مخدر و برنامه پیشگیری از جرم است.

برنامه مقابله با مواد مخدر مسئول هماهنگی و رهبری فعالیت‌های سازمان در زمینه کنترل مواد مخدر است که به کشورهای عضو درباره مسائل مربوط به کنترل مواد مخدر مشورت فنی؛ درباره

سوء مصرف، ضبط و گرایشات مربوط به مواد مخدر آمار می دهد؛ و برای تنظیم مقررات و آموزش مسئولان قضایی کمک می کند. این برنامه برای آموزش خطرهای سوء مصرف مواد مخدر و ضرورت تقویت اقدام بین المللی علیه تولید، قاچاق، و جرم مرتبط با مواد مخدریه مردم جهان نیز تلاش می کند. برنامه مقابله با جرم، مسئول فعالیت در زمینه پیشگیری از جرم و بسط عدالت کیفری است و برای تقویت حکومت قانون و ترویج نظامهای دادگستری کیفری باثبات و کارآمد باکشورهای عضو همکاری می کند. این برنامه به مبارزه با جرائم سازمان یافته فرامی، قاچاق انسان و سلاحهای گرم، خلافهای مالی، فساد و تروریسم توجه ویژه مبذول می کند.

UNODC حدود ۴۵۰ کارمند دارد که در سطوح ملی، منطقه ای و جهانی از طریق شبکه ای از ۲۰ دفتر منطقه ای در جهان، و همچنین دفاتر رابط در نیویورک و بروکسل کار می کنند. بودجه ۲۰۰۷-۲۰۰۶ آن ۳۳۵/۹ میلیون دلار بود که قسمت اعظم آن از مساعدت های داوطلبانه تامین شد: ۱۸۹/۲ میلیون دلار (۵۷ درصد) برای برنامه های مبارزه با مواد مخدر، ۷۴/۷ میلیون دلار (۲۲ درصد) برای برنامه های مبارزه با جرم و جنایت. ۷۲ میلیون دلار (۲۱ درصد) بقیه از بودجه عادی سازمان ملل است.

Executive Director: Mr. Antonio Maria Costa (Italy)
 Headquarters: Vienna International Centre, Wagramerstrasse 5,
 PO Box 500, A-1400 Vienna, Austria
 Tel: (43-1) 26060-0; Fax: (43-1) 26060-5866; Email: unodc@unodc.org
برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد (UNEP)
www.unep.org

برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد (UNEP) در ۱۹۷۲ تاسیس شد. ماموریت آن رهبری و تشویق مشارکت ها برای مراقبت از محیط زیست با توانمند سازی ملت ها و مردم برای بهتر کردن کیفیت زندگی خود بدون به خطر انداختن زندگی نسل های آینده است. UNEP ، به عنوان نهاد اصلی این سازمان در زمینه محیط زیست، دستور کار محیط زیست جهانی را تعیین، از اجرای بعد زیست محیطی توسعه پایدار در نظام ملل متحد حمایت، و به عنوان طرفدار مقدار محیط زیست جهان خدمت می کند.

هیات مدیره UNEP یعنی شورای حاکم آن، که از ۵۸ کشور تشکیل شده سالی یک بار تشکیل جلسه می دهد. منابع مالی برنامه ها به وسیله صندوق محیط زیست، متشکل از مساعدت های داوطلبانه از دولت ها، تامین و به وسیله صندوق های سپرده و اختصاص مبلغ اندکی از بودجه عادی سازمان ملل تکمیل می شود. بودجه ۲۰۰۷-۲۰۰۶ این صندوق ۱۴۴ میلیون دلار بود. UNEP حدود ۸۰ کارمند دارد.

Executive Director: Mr. Achim Steiner (Germany)
 Headquarters: United Nations Avenue, Gigiri, PO Box 30552, 00100, Nairobi, Kenya
 Tel: (254-20) 762-1234; Fax: (254-20) 762-4489, 4490; Email:
unepinfo@unep.org

برنامه توسعه ملل متحد (UNDP)
www.undp.org

برنامه توسعه ملل متحد (UNDP)، شبکه جهانی توسعه سازمان ملل است که حامی تغییر است و کشورها را برای کمک به مردم آنها به منظور داشتن زندگی بهتر، به دانش، تجربه و منابع پیوند می دهد. UNDP در ۱۶۶ کشور فعال است و براساس راه حل های مردم خود آنها، برای چالش های

جهانی و ملی مربوط به توسعه فعالیت می‌کند. به تدریج که این کشورها توانایی محلی خود را شکل می‌دهند از تخصص UNDP و شرکای فراوان آن استفاده می‌کنند.

رهبران کشورها و عده داده‌اند آرمان‌های توسعه هزاره را، که شامل هدف فراگیر کاهش فقر به نصف تا سال ۲۰۱۵ است، تحقق بخشنید. شبکه برنامه توسعه ملل متحده تلاش‌های ملی و جهانی برای رسیدن به این آرمان هارا هماهنگ و بین آنها پیوند برقرار می‌کند. UNDP برکمک به کشورها برای دستیابی به راه حل‌ها در برابر چالش‌های کاهش فقر، پیشگیری و رهایی از عوارض بحران‌ها، محیط‌زیست و توسعه پایدار، و مدیریت دموکراتیک، از جمله مدیریت واکنش‌های مربوط به اج‌آی‌وی /ایدز و سهیم شدن در این راه حل‌ها متمن کر است.

UNDP، صندوق توسعه سرمایه سازمان ملل (UNCDF)، صندوق توسعه ملل متحده برای زنان

(UNIFEM)، و داوطلبان سازمان ملل (UNV) را نیز اداره می‌کند. این برنامه راهیات اجرایی ۳۶

نفری، به نمایندگی از طرف کشورهای در حال توسعه و توسعه یافته، اداره می‌کند. از نشریات اصلی آن گزارش توسعه انسانی سالانه است. Administrator: Mr. Kemal Derviş (Turkey)

Headquarters: 1 UN Plaza, New York, NY 10017, USA

Tel: (1-212) 906-5000; Fax: (1-212) 906-5364

Email: www.undp.org/comments/form.shtml

صندوق توسعه ملل متحده برای زنان (UNIFEM)

www.unifem.org

صندوق توسعه ملل متحده برای زنان (UNIFEM) از توانمندسازی زنان و برابری جنسیتی حمایت می‌کند. این صندوق برای تضمین مشارکت زنان در کلیه سطوح برنامه‌ریزی و اجرای توسعه فعالیت می‌کند و به عنوان رابطی در داخل نظام ملل متحده برای تلاش‌ها به منظور برقراری پیوند بین نیازها و علایق زنان با همه مسائل حیاتی در دستور کارهای ملی، منطقه‌ای و جهانی تلاش می‌نماید.

UNIFEM، از زمان ایجاد آن در ۱۹۷۶، از طرح‌ها و ابتكارها در جهان در حال توسعه که حقوق بشر زنان، همچنین توانمندسازی سیاسی، اقتصادی و اجتماعی زنان را ترویج می‌کنند، حمایت کرده است. این ابتكارها و طرح‌ها شامل کسب و کارهای کوچک مردمی که شرایط کاری زنان را بهبود می‌بخشند، تا تلاش‌ها برای آموزش و پرورش عمومی و طراحی قوانین جدید حساس به جنسیت، بوده است. این نهاد «صندوق سپرده سازمان ملل برای خاتمه دادن به خشونت علیه زنان» را نیز اداره می‌کند.

UNIFEM با حفظ استقلال خود با UNDP همکاری می‌کند و به کمیته مشورتی مشکل از نمایندگانی از همه مناطق، و به هیات مدیره اجرایی برنامه توسعه ملل متحده گزارش می‌دهد. ۱۵ دفتر زیر منطقه‌ای و ۲ دفتر کشوری UNIFEM در سطوح منطقه‌ای و کشوری نمایندگی آن را به عهده دارند. مجموع هزینه ۲۰۰۶ میلیون ۵۷ UNIFEM.

Executive Director: Inés Alberdi (Spain)

Headquarters: 304 East 45th Street, 15th floor,

New York, NY 10017, USA Tel: (1-212) 906-6400; Fax: (1-212) 906-

6705; Email: Go to www.unifem.org/about/contact_general.php

برنامه داوطلبان سازمان ملل متحده (UNV)

www.unv.org

برنامه داوطلبان سازمان ملل متحد UNV ، بازوی داوطلب نظام ملل متحد است که از ابتكارهای مربوط به صلح، امداد و توسعه در تقریباً ۱۵۰ کشور حمایت می‌کند. این برنامه را که مجمع عمومی در ۱۹۷۰ ایجاد کرد، برنامه توسعه ملل متحد اداره می‌کند و به هیات مدیره اجرایی برنامه توسعه ملل متحد و صندوق جمعیت سازمان ملل گزارش می‌دهد. UNV از طریق ادارات کشوری برنامه توسعه ملل متحد برای اعزام داوطلبان و پشتیبانی از اندیشه داوطلبی فعالیت می‌کند و به عنوان برنامه‌ای متکی بر داوطلبان، چه در خانواده سازمان ملل و چه از نظر مقیاس آن به عنوان فعالیتی بین‌المللی، منحصر به فرد است. UNV از کارکنان حرفه‌ای برای اجرای طرح‌های توسعه درسطح بخش و جامعه، فعالیت‌های کمکی بشردوستانه، و ترویج حقوق بشر و دموکراسی استفاده می‌کند.

در ۲۰۰۵ در UNV هشتمین سال متولی رشد آن، حدود ۸۴۰۰ داوطلب از ۱۶۸ ملیت را بسیج کرد تا در ۱۴۴ کشور خدمت کنند. نزدیک به ۷۰ درصد داوطلبان شهر و ند کشورهای در حال توسعه و ۳۰ درصد بقیه از جهان صنعتی هستند. بیش از ۳۰ هزار نفر از ۱۹۷۱ به عنوان داوطلب سازمان کار کرده‌اند. داشتن مدرک دانشگاهی و تجربه کاری از شرایط استخدام است. قراردادها به طور معمول ۲ ساله است ولی برای ماموریت‌های بشردوستانه، انتخاباتی و سایر ماموریت‌ها قراردادهای کوتاه‌تر منعقد می‌شود. اعضای UNV کمک هزینه ماهانه مختص‌ری دریافت می‌کنند. بودجه آن از برنامه توسعه ملل متحد، کارگزاری‌های همکار سازمان ملل و کمک‌دهندگان به صندوق و پژوه داوطلبانه UNV تأمین می‌شود.

Executive Coordinator: Mr. Ad de Raad (Netherlands)

Headquarters: Postfach 260 111, D-53153 Bonn, Germany

Tel: (49-228) 815-2000; Fax: (49-228) 815-2001; Email: information@unv.org

صندوق جمعیت ملل متحد (UNFPA)

www.unfpa.org

صندوق جمعیت ملل متحد (UNFPA) که فعالیت آن از ۱۹۶۹ به ابتکار مجمع عمومی شروع شد بزرگترین منع کمک جمعیتی به کشورهای در حال توسعه و کشورهای دارای اقتصاد در حال انتقال است که منابع مالی آن به صورت بین‌المللی تامین می‌شود. این صندوق به تقاضای کشورها به آنها کمک می‌کند تا خدمات بهداشت باروری و تنظیم خانواده را بر مبنای انتخاب فردی، بهترکرده و سیاست‌های جمعیتی را در حمایت از تلاش‌ها در جهت توسعه پایدار، تنظیم کنند UNFPA رکنی واپسیه به مجمع عمومی است و همان هیات مدیره اجرایی برنامه توسعه ملل متحد را دارد.

کل بودجه UNFPA از مساعدت‌های داوطلبانه تامین می‌شود که در ۲۰۰۶ به ۳۸۹/۳ میلیون دلار، از ۱۸۰ کشور به اضافه ۲۱۶ میلیون دلار تخصیص یافته برای فعالیت‌های خاص، به مجموع بی سایقه ۶۰/۵ میلیون دلار رسید. حدود ۶۱/۵ درصد از این کمک برای بهداشت باروری، از جمله زایمان بی خطر، تنظیم خانواده، و بهداشت جنسیتی، اصلاح روش‌های بهداشت باروری جوانان، کاهش معلوماتی و عوارض ناشی از زایمان مانند فیستول، رسیدگی به اچ آی وی/ایدز، وارانه کمک در موارد اضطراری و ۲۱/۳ درصدیگر برای سیاست‌های جمعیت و توسعه مصرف می‌شود. هدف UNFPA تضمین موازنی بین سازوکارهای توسعه و جمعیت با تهیه وارائه اطلاعات، تأثیرگذاشتن بر خط‌مشی، و ایجاد ظرفیت ملی در برنامه‌ریزی جمعیت است. UNFPA در تلاش برای بسیج منابع و تعهد سیاسی برای فعالیت‌های جمعیتی مربوط به هدف‌های توسعه مورد توافق بین‌المللی، از جمله در اعلامیه هزاره است. حدود ۷۷ درصد از ۱۰۳۱ اکارمند این صندوق در ۱۵۴ کشور، ناحیه و سرزمین فعالیت می‌کنند.

Executive Director: Ms. Thoraya Ahmed Obaid (Saudi Arabia)
 Headquarters: 220 East 42nd Street, New York, NY 10017, USA
 Tel: (1-212) 297-5000; see also www.unfpa.org/help/contact.htm

دفتر کمیسariای عالی سازمان ملل متعدد امور پناهندگان (UNHCR) (www.unhcr.org)

دفتر کمیسariای عالی سازمان ملل متعدد در امور پناهندگان (UNHCR) که در ۱۹۵۰ به وسیله مجمع عمومی ایجاد شد، ماموریت دارد فعالیت بین المللی برای حمایت جهانی از پناهندگان و حل مشکلات آنان را رهبری و هماهنگ کند. این دفتر از زمان تشکیل به حدود ۵۰ میلیون پناهنده کمک کرده و دوبار در سال های ۱۹۵۴ و ۱۹۸۱ جایزه نوبل صلح گرفته است.

مهم ترین مسئولیت دفتر کمیسariای عالی، موسوم به "حمایت بین المللی"، تضمین احترام برای حقوق بشر اساسی پناهندگان، از جمله تقویت توافقی آنان برای پناه گرفتن و کسب اطمینان از این امر است که هیچکس به صورت غیرداوطلبانه به کشوری باز گردانده نشود که در آنجا دلیلی دارد که نگران تعقیب کیفری باشد. UNHCR همچنین از موافقت نامه های بین المللی پناهندگان حمایت می کند ، بر پیروی دولتها از قوانین بین المللی نظارت می نماید و کمکهایی مانند غذاء، آب، پناهگاه و مراقبت های بهداشتی به غیر نظامیان فراری می دهد. این دفتر در جست و جوی راه حل های پایدار برای پناهندگان از طریق بازگشت داوطلبانه، اقامت در کشورهایی که نخست در صدد پناهندگی به آنجا برآمدند، یا اسکان مجدد در کشوری ثالث است.

تا پایان ۲۰۰۶ UNHCR از حدود ۳۲ میلیون و ۹۰۰ هزار نفر از جمله پناهندگان، افراد بازگشته، و اشخاص آواره در داخل کشورهای خود مراقبت می کرد. در ۲۰۰۶ برای نخستین بار در سده جدید تعداد پناهندگان با ۱۲۱ درصد افزایش ، به حدود ۱۰ میلیون نفر رسید که علت اصلی آن بحران عراق بود. UNHCR در آغاز ۲۰۰۶ بیش از ۶۵۰۰ کارمند داشت که در ۱۱۶ دفتر در ۷۹۶ داوطلب سازمان ملل بود که در ۷۰ عملیات مستقر بودند.

UNHCR همچنین ۱۰۵۰ موافقت نامه با ۶۴۵ سازمان غیردولتی ملی و بین المللی منعقد کرد. UNHCR با سایر اعضای نظام ملل متعدد نهادهای گوناگون دولتی و بین دولتی همکاری می کند. کمیته اجرایی UNHCR متشکل از ۷۲ کشور عضو تا ۲۰۰۷، برنامه های آن را تصویب می کند. منابع مالی برنامه ها از مساعدت داوطلبانه، عدالت از دولتها، و گروه های دیگر، از جمله شهروندان و سازمان های خصوصی تأمین می شود. UNHCR کمک مالی محدودی - ۳۱/۵ میلیون دلار از بودجه عادی سازمان دریافت کرده منحصر ابزاری هزینه های اداری به مصرف رسید. در ۲۰۰۶ اعتبارات موجود آن به ۱/۲۲ میلیارد دلار رسید که ۲۳۲ میلیون دلار کمتر از نیاز واقعی بود.

High Commissioner: Mr. António Manuel de Oliveira Guterres (Portugal)
 Headquarters: Case Postale 2500, CH-1211 Geneva 2, Switzerland
 Tel: (41-22) 739-8111; see also www.unhcr.org/contact.html

صندوق کودکان ملل متعدد (UNICEF) (www.unicef.org)

صندوق کودکان ملل متحده(یونیسف-UNICEF)، از زمان ایجاد آن در ۱۹۴۶ از صندوقی اضطراری به یک کارگزاری توسعه‌ای تحول یافته که متعهد است از حقوق همه کودکان برای زندگی، محافظت و توسعه حمایت به عمل آورد. راهنمای فعالیت‌های آن «کنوانسیون حقوق کودک»، یعنی پذیرفته شده‌ترین معاهده در جهان، است. یونیسف معتقد است مراقبت از کودکان و حمایت از حقوق آنان اساس و بنیاد پیشرفت انسان است.

UNICEF با مشارکت دولت‌ها، جامعه مدنی و سایر سازمان‌های بین‌المللی به منظور نیل به هدف‌هایی در تمامی زمینه‌های مر بوط به تامین سلامت و بهداشت کودکان، از تولد تا نوجوانی، شرکت دارد و برای حصول اطمینان از این که تمام کودکان در برابر بیماری‌های رایج کودکی مصونیت یابند، و کودکان و مادران به خوبی تغذیه شوند، فعالیت می‌کند. یونیسف برای پیشگیری از گسترش اچ آی وی لایز بین جوانان تلاش می‌کند و به کودکان و خانواده‌های آلوده به این بیماری کمک می‌نماید با منزلت و شرافت زندگی کنند.

UNICEF حامی آموزش کیفی برای دختران و پسران است و از محیطی حمایتی برای کودکان، بهویژه در موقع اضطراری پشتیبانی می‌کند تا از خشونت، بهره‌کشی و سوءاستفاده و بد رفتاری با آنان پیشگیری و نسبت به این اعمال واکنش نشان داده شود. یونیسف در تمامی فعالیت‌های خود جوانان را به اظهار نظر و مشارکت در اخذ تصمیماتی موثربرزندگی آنان تشویق می‌کند.

UNICEF هیات مدیره‌ای جاری، متشکل از نمایندگانی از ۲۶ کشور، اداره‌هایی کنکه بر سیاست‌ها، برنامه‌ها و امور مالی آن نظارت دارد. بیش از ۸۲۰۰ کارمند یونیسف در ۱۵۷ کشور و سرزمین کارمنی کنند و کل بودجه آن از کمک‌های داوطلبانه تامین می‌شود. هزینه کامل برنامه‌های آن ۲۰۰۶ آن ۲۳۴ میلیارد دلار بود. در حالی که دولت‌ها بیشترین حمایت را از یونیسف به عمل می‌آورند (۵۸٪ درصد)، از بخش خصوصی ۷۹۹ میلیون دلار - و از حدود ۶ میلیون نفر از طریق ۳۷ کمیته ملی در جهان صنعتی نیز کمک‌های قابل توجهی دریافت می‌کند.

UNICEF جایزه نوبل صلح ۱۹۶۵ را برد. نشريه اصلی آن، «وضعیت کودکان جهان» سالانه است.

Executive Director: Ms. Ann M. Veneman (United States)
Headquarters: UNICEF House, 3 United Nations Plaza, New York, NY 10017, USA
Tel:(1-212)326-7000;Fax:(1-212)888-7465;Email:
www.unicef.org/about/contact.html

برنامه جهانی غذا (WFP)

(www.wfp.org)

برنامه جهانی غذا (WFP) که در ۱۹۶۳ تاسیس شد، بزرگترین سازمان بشردوستانه جهان است. WFP بودجه کامل آن از کمک‌های داوطلبانه تامین می‌شود، رهبری مبارزه جهانی علیه گرسنگی را با ارائه کمک‌های غذایی اضطراری به آسیب‌پذیرترین قربانیان مصیبت‌ها، اعم از طبیعی یا ساخته دست انسان، بر عهده دارد. WFP از کمک غذایی، همراه با متخصصان فنی و تدارکاتی و حضور چشمگیر خود در این عرصه برای کمک به ریشه‌کن کردن دلایل ریشه‌ای گرسنگی سود می‌برد و به اتفاق شرکای خود حداقل تلاش را به عمل می‌آورده است به هدف نخست توسعه هزاره یعنی کاهش نسبت تعداد گرسنگان به نصف تا سال ۲۰۱۵ نائل آید.

کمک غذایی، تخصص و منابع می‌دهد تاریخی ترین و محروم‌ترین گوشش‌های جهان، که

بیشتر ۸۴۵ میلیون نفر افراد دچار سوء تغذیه زندگی می کنند، جوامع متکی به خود به وجود آورد. WFP، برای مثال، از طریق تلاش جهانی برای تغذیه دانش آموزان مدارس، هر روز به حدود بیست میلیون دانش آموز غذا می دهد و در موارد اضطراری به قربانیان جنگ ها و مناقشات داخلی و مردمی که دچار خشکسالی، سیل، توفان و زلزله شده اند کمک های سریع و نجات بخش می رساند.

۲۷ درصد منابع WFP طی سال ۲۰۰۷ صرف امداد اضطراری و ۴۶ درصد صرف تلاش های امداد و بازیافت طولانی مدت پس از موارد اضطراری شد. این برنامه در مجموع نزدیک به ۷۰ درصد کمک غذایی اضطراری جهان را ارائه داد.

۱۰۵۸۷ WFP کارمند دارد که ۹۲۴ درصد از آنان در محل های دچار بحران کار می کنند و طی سال ۲۰۰۶ از طریق خشکی، دریا و هوای ۴ میلیون تن مواد غذایی به ۸۷ میلیون و ۸۰۰ هزار نفر در ۷۸ کشور رسانده که ۲/۷ میلیارد دلار هزینه داشت.

به وسیله هیات اجرایی ۳۳۶ نفری اداره می شود که سالی سه بار تشکیل جلسه می دهد.

Executive Director: Ms. Josette Sheeran (United States)
Headquarters: Via C.G. Viola 68, Parco dei Medici, 00148 Rome, Italy Tel: (39-06) 6513-1; Fax: (39-06) 6513-2840; Email: wfpinfo@wfp.org

کارگزاری امداد و کارسازمان ملل متحد برای پناهندگان فلسطینی در خاور نزدیک (UNRWA)

(www.unrwa.org)

کارگزاری امداد و کارسازمان ملل برای پناهندگان فلسطینی در خاور نزدیک (UNRWA) را مجمع عمومی در سال ۱۹۴۹ تاسیس کرد تا برای آوارگان فلسطینی فعالیت های امدادی انجام دهد. در ماموریت این کارگزاری، بدون وجود راه حلی برای مشکل آوارگی مردم فلسطین، بارها تجدید نظر شده که تازه ترین مورد ۳۰ روئن ۲۰۰۸ بود.

UNRWA نخست به حدود ۷۵۰,۰۰۰ آواره فلسطینی که خانه و معاش خود را در نتیجه مناقشه ۱۹۴۸ اعراب-اسرائیل از دست داده بودند، امداد اضطراری داد و در حال حاضر تامین کننده اصلی خدمات اساسی یعنی آموزش و پرورش، بهداشت، خدمات امدادی و اجتماعی، به بیش از ۴ میلیون و ۵۰۰ هزار آواره فلسطینی ثبت شده در خاور میانه، از جمله حدود یک میلیون و ۳۰۰ هزار نفری است که در ۵۸ اردوگاه آوارگان در اردن، لبنان، سوریه و اراضی اشغالی فلسطین، شامل نوار غزه و کرانه غربی زندگی می کنند. این کارگزاری وام هایی کوچک برای سرمایه گذاری و کارآفرینی خرد در اراضی اشغالی فلسطین، سوریه و اردن نیز پرداخت می کند.

UNRWA از سپتامبر ۲۰۰۰ مشغول ارائه کمک انساندوستانه برای کاهش آثار بحران جاری برآسیب پذیرترین پناهندگان در غزه و کرانه غربی بوده است. این کارگزاری همچنین از ۲۰۰۶، از جمله از طریق درخواست اضطراری ۵۵ میلیون دلاری خود برای شمال لبنان در ۲۰۰۷، مشغول تامین نیازهای اضطراری پناهندگان گرفتار مناقشه در لبنان بوده است.

مراکز UNRWA در غزه و امان (اردن) بر فعالیت های آن نظارت و از آن حمایت می کنند. کمیساريای کل، که به طور مستقیم به مجمع عمومی گزارش می دهد، از کمک کمیسیون مشورتی مركب از استرالیا، بلژیک، کانادا، دانمارک، مصر، فرانسه، آلمان، ایتالیا، راپن، اردن، لبنان، هلند، نروژ، عربستان سعودی، اسپانیا، سوئیس، سوریه، ترکیه، انگلیس و ایالات متحده برخوردار است.

جامعه اروپایی، اتحادیه عرب و سازمان آزادیبخش فلسطین نیز به عنوان ناظر شرکت می‌کنند. UNRWA بیش از ۲۸ هزار کارمند، عمدتاً از پناهندگان فلسطینی و ۱۱۳ کارمند بین‌المللی با بودجه مجمع عمومی، دارد. با این حال تقریباً به طور کامل به کمک‌های داوطلبانه از کشورهای کمک‌دهنده وابسته است. بیشتر کمک‌های افقی، اگرچه ۵ درصد به صورت کالا، عمدتاً به شکل کمک‌های غذایی برای توزیع بین آوارگان نیازمند، است. مجموع هزینه‌های بودجه‌ای ۲۰۰۶ آن ۴۱۷/۱ میلیون دلار بود.

Commissioner-General: Ms. Karen Koning AbuZayd (United States)

Headquarters (Gaza): Gamal Abdul Nasser Street, Gaza City

Tel: (972-8) 677-7333, or 1-212-963-9571/9573 (UN satellite); Fax: (972-8) 677-7555

Headquarters (Amman): Bayader Wadi Seer, PO Box 140157, Amman 11814, Jordan

Tel: (962-6) 582-6171/6176; Fax: (962-6) 582-6177

دفتر کمیسariای عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد (OHCHR)

www.ohchr.org

مجمع عمومی در ۱۹۹۳ پست کمیسariای عالی حقوق بشر سازمان ملل را به عنوان مقامی با مسئولیت اصلی برای فعالیت‌های حقوق بشر تعیین کرد. کمیسariای عالی مسئول ترویج و حمایت از اصل برخورداری کلیه افراد بشر از حقوق مدنی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی است. این ماموریت به وسیله دفتر کمیسariای عالی برای حقوق بشر انجام می‌شود.

OHCHR به عنوان نقطه کانونی همه فعالیت‌های حقوق بشر سازمان ملل عمل می‌کند و به درخواست مجمع عمومی و سایر نهادهای سیاستگذاری، گزارش‌هایی تهیی می‌کند و تحقیقاتی انجام می‌دهد. این دفتر با دولتها و سازمان‌های بین‌المللی، منطقه‌ای و غیردولتی برای ترویج و حمایت از حقوق بشر همکاری و به عنوان دبیرخانه برای جلسات نهادهای حقوق بشر سازمان ملل عمل می‌کند. OHCHR، که حدود ۵۷۶ کارمند دارد، در چهارشاخه سازمان یافته است:

- «شاخه شورا و معاهدات» به نهادهای معاهده‌ای حقوق بشر، شورای حقوق بشر، و صندوق داوطلبانه سازمان ملل برای قربانیان شکنجه خدمت می‌کند. این نهاد استناد را برای نهادهای گوناگون معاهده‌ای آماده و تسلیم می‌کند، به مکاتباتی که براساس رویه‌های اختیاری به آنها تسلیم شده رسیدگی می‌نماید، توصیه‌های داده شده و تصمیمات اتخاذ شده در جلسات نهاد معاهده را پیگیری، و به ایجاد توانایی ملی برای اجرای توصیه‌های نهاد معاهده، کمک می‌کند.

- "شاخه رویه‌های ویژه" از ساز و کارهای حقیقت‌یاب و تحقیق و تفحص شورای حقوق بشر - از جمله مانند ساز و کارهای موضوعی گزارشگران ویژه، نمایندگان ویژه و گروههای کاری موضوعی - به منظور مستند کردن موارد نقض حقوق بشر در جهان، تشدید محافظت از قربانیان و پشتیبانی از حقوق آنان حمایت به عمل می‌آورد.

- "شاخه پژوهش و حق توسعه" مسئول حمایت و پشتیبانی از حق توسعه است و به این منظور پژوهش به عمل می‌آورد، از گروه کاری حق توسعه حمایت می‌کند و می‌کوشد حقوق بشر را در

فعالیت‌های توسعه ادغام نماید. این مرکز به «صندوق امنی داوطلبانه سازمان ملل در زمینه شکل‌های معاصر برگی»، و «صندوق داوطلبانه سازمان ملل برای جمعیت‌های بومی» نیز خدمت می‌کند.

- «شاخه ظرفیت‌سازی و عملیات میدانی» خدمات مشورتی و سایر طرح‌های یاری فنی مربوط به حقوق بشر را، به درخواست دولت‌ها، تدوین، اجرا، نظارت و ارزیابی می‌کند و از هیات‌های حقیقت‌یاب و تحقیقات مربوط به حقوق بشر نیز حمایت به عمل می‌آورد.
- درخواست OHCHR برای بودجه ۲۰۰۶ - ۲۰۰۷ میلیون دلار رسید که ۸۵/۶ میلیون دلار از آن از بودجه عادی سازمان ملل و ۱۶۰ میلیون دلار بقیه از کمک‌های داوطلبانه تامین شد.

High Commissioner: Ms. Navi Pillay (South Africa)

Headquarters: Palais Wilson, 52 rue de Pâquis, CH-1201 Geneva, Switzerland

Tel: (41-22) 917-9000; Fax: (41-22) 917-9012

Email: InfoDesk@ohchr.org [Type "Request for information" in "Subject" field]

برنامه اسکان بشر سازمان ملل متحد (UN-HABITAT)

(www.unhabitat.org)

برنامه اسکان بشر سازمان ملل متحد (UN-HABITAT) - که پیشتر مرکز سکونت گاه‌های انسانی سازمان ملل نامیده می‌شد - از طریق دفاع، تنظیم خط‌مشی، ظرفیت سازی، ایجاد دانش و تقویت مشارکت‌های بین دولت‌ها و جامعه مدنی از توسعه پایدار سکونت گاه‌های انسانی حمایت می‌کند. UN-HABITAT که در ۱۹۷۸ تاسیس شد کارگزاری اصلی برای اجرای «دستورکار محل زیست» و هماهنگ کردن فعالیت‌های مربوط به توسعه سکونت گاه‌های انسانی در داخل خانواده سازمان ملل است که بر دو حوزه اولویت تمرکز می‌کند: سرپناه مناسب برای همه؛ و توسعه شهری پایدار. این برنامه همچنین مسئول است به جامعه بین‌المللی کمک کند تا به هدف توسعه هزاره درباره بهبود زندگی حداقل ۱۰۰ میلیون زاغه نشین و کاهش نسبت افراد فاقد دسترسی دائمی به آب آشامیدنی سالم به نصف تا سال ۲۰۲۰ تحقق بخشد.

UN-HABITAT با مشارکت دولت‌ها، مقام‌های محلی، سازمان‌های غیردولتی و بخش خصوصی حمایت و کار می‌کند. برنامه‌ها و طرح‌های فنی آن بر طیفی گسترده از مسائل، از جمله بهبود زندگی زاغه نشینان، کاهش فقر شهری، باز سازی پس از فاجعه و سوانح، تامین آب و دفع بهداشتی فاضلاب شهری و بسیج منابع مالی محلی برای ساخت سرپناه متمرکز است. بیشتر این برنامه‌ها با مشارکت سایر کارگزاری‌های حمایتی دو جانبه انجام می‌شود.

UN-HABITAT را شورای اداره کننده ۵۸ عضوی آن که هر دو سال یک بار تشکیل جلسه می‌دهد، اداره می‌کند. ۳/۱۶۶ میلیون دلار برای هزینه‌های دو ساله ۲۰۰۶-۲۰۰۷ آن تصویب شد که ۱۵۱/۳ میلیون دلار (درصد) برای فعالیت‌های برنامه ای و ۱۵ میلیون دلار بقیه برای فعالیت‌های حمایتی وارکان سیاستگذاری بود. UN-HABITAT دونسریه اصلی دارد: گزارش جهانی درباره سکونت گاه‌های انسانی، که به بررسی موقعیت اسکان بشر و دیگری به موقعیت شهرهای جهان می‌پردازد.

Executive Director: Mrs. Anna Kajumulo Tibaijuka (Tanzania)

Headquarters: PO Box 30030, Nairobi 00100, Kenya

Tel: (254-20) 762-3120; Fax: (254-20) 762-3477; Email: infohabitat@unhabitat.org

دفتر خدمات طرح سازمان ملل متعدد (UNOPS)

www.unops.org

دفتر خدمات طرح سازمان ملل (UNOPS) خدمات مربوط به مدیریت طرح و تهیه و تدارک را با تأکید بر موقعیت‌های پس از بحران در کشورهای در حال توسعه و اقتصادهای در حال انتقال ارائه می‌دهد. نهادهای سازمان ملل، موسسات مالی بین‌المللی، دولت‌ها، و سازمان‌های غیردولتی از جمله‌های ارجاع آن هستند.

UNOPS به درخواست مراجعان در شرایط گوناگون افراد، ابزار و دانش عملیاتی مورد نیاز برای شروع واجراه طرح‌های عظیم و پیچیده ارائه می‌دهد و در زمینه احداث بنا، آمارگیری و حمایت انتخاباتی، بازسازی محیط‌زیست، نظارت بر امور مالی، و اقدامات مربوط به مین مهارت ویژه دارد. UNOPS دفتر اصلی سازمان برای طرح‌های تاسیساتی زیربنایی فیزیکی در موقعیت‌های پس از مناقشه است. در آمد ۶۴٪ UNOPS به ۵۳/۴ میلیون دلار رسید و ارزش طرح‌های ارائه شده آن ۷۰۶ میلیون دلار بود. Executive Director: Mr. Jan Mattsson (Sweden)

Headquarters: Midtermolen 3, P.O. Box 2695, DK-2100 Copenhagen, Denmark
Tel: (45-3) 546-7511; Fax: (45-3) 546-7501; Email: hq@unops.org

دانشگاه سازمان ملل متحد (UNU)

(www.unu.edu)

دانشگاه سازمان ملل متحده مجموعه ای بین المللی از پژوهشگرانی است که در امریکا و هنگ کنگ، مطالعات سیاستگذاری، ایجاد اوضاع فیزیت های نهادی و انسانی، آموزش تکمیلی و انتشار دانش برای تقویت هدف های ملل متحده در زمینه صلح و پیشرفت مشارکت دارند. UNU که مشور آن در ۱۹۷۳ تصویب شد و کار خود را از ۱۹۷۵ در توکیو آغاز کرد، مرکز ویرانه آموزشی و پژوهشی درجهان دارد و از سوی ۱۴ موسسه وابسته به خود و صد ها موسسه و فرد همکار در دنیا حمایت می شود.

کل بودجه UNU از کمک‌های داوطلبانه دولت‌ها، کارگزاری‌ها، بنیادها، و افراد تامین می‌شود و وجهی از بودجه سازمان ملل دریافت نمی‌کند. درآمد اصلی سالانه UNU برای هزینه‌های عملیاتی از درآمدهای مایه گذاری حاصل از صندوق وقف آن به دست می‌آید. بودجه ۲۰۰۷-۲۰۰۶ UNU ۸۸ میلیون دلار بود و در پایان ۲۰۰۶ از ۳۵۶ کشور کارمندداشت که درصد آنان از کشورهای در حال توسعه بودند.

UNU را شورای اداره کننده ۲۴ عضوی که سالی یک بار تشکیل جلسه می دهد اداره می کند.

Rector: Prof. Dr. Konrad Osterwalder (Switzerland)

Headquarters: 53-70 Jingumae 5-chome, Shibuya-ku, Tokyo 150-8925, Japan

Tel: (81-3) 3499-2811; Fax: (81-3) 3499-2828; Email: mbox@hq.unu.edu

موسسه پژوهشی تحقیقات و آموزش سازمان ملل پرای پیشرفت زنان (UN-INSTRAW)

(www.un.instraw.org)

موسسه بینالمللی تحقیقات و آموزش سازمان ملل برای پیشرفت زنان(UN-INSTRAW)که در ۱۹۷۶ به پیشنهاد نخستین کنفرانس جهانی درباره زنان، تاسیس شد، این ماموریت منحصر به فرد را در دتابرای کمک به پیشرفت زنان؛ افزایش مشارکت فعالانه و برابر آنان در فرآیند توسعه؛ افزایش آگاهی درباره مسائل جنسیتی؛ و ایجاد شبکه های برای نیل به برابری جنسیتی در جهان برنامه های آموزشی و پژوهشی در زمینه سیاستگذاری در سطح بینالمللی ترویج و به اجرا در آورد.

UN-INSTRAW بر اهمیت پژوهش، آموزش و مدیریت دانش از طریق مجموعه ای مدام از تجزیه و تحلیل یادگیری و اقدام تاکیدی کند. در این روش، پژوهش به مبادله اطلاعات، تنظیم و تدوین خطمنشی، و طراحی برنامه های ظرفیت سازی و تعلیم و کارآموزی منجر می شود.

این موسسه برنامه های پژوهشی کاربردی درباره جنسیت، مهاجرت، وجوده ارسالی مهاجران به کشورهای خود توسعه؛ جنسیت، صلح و امنیت؛ و مشارکت سیاسی زنان و حکومت انجام می دهد. هدف آن استفاده از نتایج پژوهش های تاثیر پذیر کردن سیاست گذاری ها و برنامه ها نسبت به جنسیت - اعمال درس های آموخته شده، و تکرار بهترین روش ها و شیوه ها - است. چنین شیوه ای از انعطاف پذیری در نشان دادن و اکنش به چالش های موجود و مسائل جدید در حال ظهور حمایت می کند.

Director: Ms. Carmen Moreno (Mexico)

Headquarters: Calle César Nicolás Penson 102-A, Santo Domingo, DN, Dominican Republic
Tel: (1-809) 685-2111; Fax: (1-809) 685-2117; Email: info@un-instraw.org

موسسه تحقیقات بین منطقه ای سازمان ملل متعدد در زمینه جرم و عدالت (UNICRI)

(www.unicri.it)

موسسه تحقیقاتی بین منطقه ای سازمان ملل در زمینه جرم و عدالت (UNICRI)، با هدف فراهم کردن و تشویق تدوین نظام های عدالانه و موثر عدالت کیفری، اطلاعات جمع آوری، تجزیه و تحلیل و منتشر، و طرح هایی در زمینه همکاری فنی و آموزشی اجرا می کند.

UNICRI که در ۱۹۶۸ تأسیس شد برای ارتقای درک مسائل مربوط به جرم، حمایت از احترام به اسناد و ضوابط بینالمللی، و تسهیل کمک قضایی، مبادله و انتشار اطلاعات؛ و همکاری در زمینه اجرای حقوق بینالملل فعالیت می کند.

UNICRI فعالیت های خود را چنان تنظیم می کند تا نیازهای مشخص کشورهای عضو را تامین کند. برنامه های آن بر اولویت ها در زمینه پیشگیری از جرم و جنایت و بسط عدالت کیفری، از جمله امنیت و مبارزه با تروریسم، قانون جزائی بینالمللی، اصلاحات قضایی، عدالت برای جوانان، تامین امنیت رویدادهای عمده، مبارزه با فساد، حمایت از قربانیان مبارزه با جرم و جنایت سازمان یافته، فاچاق انسان، جعل و تقلب، جرائم اینترنتی، جرائم علیه محیط زیست و مواد مخدوش استوار است.

UNICRI در این زمینه ها فعالیت های آموزشی در سطوح بینالمللی و ملی طراحی و اجرا می کند و از مبادله اطلاعات از طریق مرکز اسناد بینالمللی جرم شناسی خود در زمینه پیشگیری از جرم و (بسط) عدالت کیفری حمایت می کند.

کل بودجه فعالیت های UNICRI از طریق کمک های داوطلبانه تامین می شود و از حمایت کشورهای عضو، سازمان های بینالمللی و منطقه ای، موسسات و بنیادهای خیریه، همچنین

کمک‌های مالی و کالایی سازمان‌های بخش خصوصی و عمومی برخوردار است.

Director: Mr. Sandro Calvani (Italy)

Headquarters: Viale Maestri del Lavoro 10, 10127 Turin, Italy

Tel: (39-011) 653-7111; Fax: (39-011) 631-3368; Email: information@unicri.it

موسسه آموزش و تحقیقات سازمان ملل متحد (UNITAR)

(www.unitar.org)

موسسه آموزش و تحقیقات سازمان ملل متحد (UNITAR)، نهاد مستقل این سازمان، که در ۱۹۶۵ تاسیس شد ماموریت دارد کارآیی سازمان ملل را از طریق آموزش و پژوهش افزایش دهد. UNITAR آموزش می‌دهد و ظرفیت ایجاد می‌کند تا به کشورها برای برخورد با دشواری‌های قرن بیست و یکم کمک کند؛ درباره روش‌های آموزشی و روش‌های ظرفیت‌سازی نوآورانه تحقیق می‌کند؛ و با سایر کارگزاری‌های سازمان ملل، دولت‌ها و سازمان‌های غیردولتی برای ایجاد و سازمان دادن به برنامه‌های آموزشی و ظرفیت سازی که پاسخگوی نیازهای کشورها باشد، مشارکت می‌کند.

UNITAR در ۲۰۰۶ بیش از ۳۰۰ دوره، سمینار و کارگاه آموزشی برای بیش از ۱۰ هزار شرکت کننده، عمدتاً از کشورهای در حال توسعه و کشورهای در حال انتقال، برگزار کرد. حدود ۳۰ هزار کارآموز نیز از دوره‌های فراغیری الکترونیکی آن استفاده کردند.

راهیات امن اداره می‌کند. این موسسه در حال حاضر از نظر بودجه به طور کامل خودکفا است و بودجه آن از کمک‌های داوطلبانه دولت‌ها، سازمان‌های بین دولتی، بنیادها و سایر منابع غیر دولتی تأمین می‌شود. فعالیت‌های UNITAR از مقر آن در زنوهمچنین از طریق دفاتر آن در نیویورک و هیروشیما انجام می‌شود و در مجموع ۵۵ عضو حرفه‌ای دائمی دارد.

Executive Director: Mr. Carlos Lopes (Guinea-Bissau)

Headquarters: International Environment House, Chemin des Anémones 11-13, CH-1219 Châtelaine, Geneva, Switzerland. By mail: UNITAR, Palais des Nations, CH-1211 Geneva 10, Switzerland; Tel: (41-22) 917-8455; Fax: (41-22) 917-8047

موسسه تحقیقات سازمان ملل متحد برای توسعه اجتماعی (UNRISD)

(www.unrisd.org)

موسسه تحقیقات سازمان ملل برای توسعه اجتماعی (UNRISD)، نهادی مستقل در نظام ملل متحده است که در ۱۹۶۳ ایجاد شد. در زمینه پژوهش درباره ابعاد اجتماعی مسائل توسعه معاصر، فعالیت می‌کند. UNRISD برای دولت‌ها، کارگزاری‌های توسعه ای، سازمان‌های مردمی و پژوهشگران، در کمک بهتر این امر را فراهم می‌سازد که سیاست‌های توسعه و فرآیندهای تغییر اقتصادی و اجتماعی چگونه بر گروه‌های مختلف اجتماعی تاثیر می‌گذارند.

UNRISD که برای انجام فعالیت‌های خود به طور کامل به کمک‌های داوطلبانه متکی است، هر سال حدود ۴ میلیون دلار بودجه عملیاتی دارد و در ۲۰۰۶ بیش از ۲/۸ میلیون دلار کمک، همچنین ۱/۳ میلیون دلار برای طرح‌های ویژه دریافت کرد. هیات مدیره ۱۱ نفری، بودجه و برنامه تحقیقاتی سالانه UNRISD را تصویب می‌کند.

Director: Mr. Thandika Mkandawire (Sweden)

Headquarters: Palais des Nations, CH-1211 Geneva 10, Switzerland
 Tel: (41-0-22) 917-3020; Fax: (41-0-22) 917-0650; Email:info@unrisd.org

موسسه تحقیقات خلع سلاح سازمان ملل متعدد (UNIDIR)
[\(\[www.unidir.org\]\(http://www.unidir.org\)\)](http://www.unidir.org)

موسسه تحقیقات خلع سلاح سازمان ملل (UNIDIR) که در ۱۹۸۰ تاسیس شد نهادی مستقل در داخل سازمان است. این موسسه به منظور کمک به جامعه بین‌المللی در تفکرات، تصمیم‌گیری‌ها و تلاش‌های آن در زمینه خلع سلاح، پژوهش‌هایی درباره خلع سلاح و امنیت انجام می‌دهد. UNIDIR از طریق طرح‌های پژوهشی، نشریات، اجتماعات کوچک و شبکه‌های کارشناسی خود تفکر و گفتگوی خلاقانه درباره چالش‌های خلع سلاح و امنیت را ترویج و حمایت می‌کند. فعالیت‌های آن واقعیت‌های گوناگون - از ظرافت‌ها و پیچیدگی‌های دیپلماسی جهان تا تنش‌ها و مناقشات خشونت‌آمیز ریشه‌دار محلی را شامل می‌شود.

UNIDIR به مسائل امنیتی کنونی و مربوط به آینده رسیدگی می‌کند، و به مسائلی متنوع مانند سلاح‌های هسته‌ای تاکتیکی، امنیت پناهندگان، جنگ رایانه‌ای، تدبیری برای اعتمادسازی منطقه‌ای، و سلاح‌های کوچک، می‌پردازد. گردهمایی‌ها و مباحث کارشناسی تشکیل می‌دهد، طرح‌های پژوهشی انجام می‌دهد، و کتاب‌ها، گزارش‌ها و نوشت‌های همچنین نشریه فصلنامه «مجموع خلع سلاح» (چاپی و آنلاین) منتشر می‌کند.

UNIDIR بیشتر بر کمک‌های داوطلبانه از دولتها و تامین کنندگان مالی خصوصی متکی است. این موسسه در ۲۰۰۶ نزدیک به ۲/۸ میلیون دلار، از جمله بیش از ۲ میلیون دلار از دولتها و بیش از ۵۰۰ هزار دلار به صورت کمک‌های عمومی دریافت کرد. وعلاوه بر کارکنان اصلی، از خدمات استادان مدعو و فارغ التحصیلانی که دوره تجربی خود را می‌گذرانند نیز استفاده می‌کند.

Director: Dr. Patricia Lewis (United Kingdom, Ireland)
 Headquarters: Palais des Nations, CH-1211 Geneva 10, Switzerland
 Tel: (41-0-22) 917-3186 or 917-4263; Fax: (41-0-22) 917-0176; Email: unidir@unog.ch

کارگزاری‌ها و سایر سازمان‌های تخصصی: سازمان بین‌المللی کار (ILO)
[\(\[www.ilo.org\]\(http://www.ilo.org\)\)](http://www.ilo.org)

سازمان بین‌المللی کار (ILO)، کارگزاری تخصصی است که در صدد ترویج عدالت اجتماعی و حقوق بشر و حقوق کار است که از نظر بین‌المللی به رسمیت شناخته شده‌اند. ILO که در ۱۹۱۹ ایجاد شد، در ۱۹۴۶ نخستین کارگزاری تخصصی ملل متعدد نام گرفت.

ILO، سیاست‌ها و برنامه‌های بین‌المللی را تنظیم می‌کند تا به اصلاح شرایط کار و زندگی کمک کند؛ ضوابط بین‌المللی برای کار به وجود می‌آورد تا به عنوان رهنمود برای مسئولان ملی در عملی کردن این سیاست‌ها مفید واقع شوند؛ برنامه‌های گستره همکاری فنی اجرا می‌کند تا به دولتها در موثر واقع شدن این سیاست‌ها کمک کند؛ و در آموزش، پرورش و پژوهش شرکت می‌نماید تا به پیشرفت این تلاش‌ها کمک کند.

ILO از این جهت که نمایندگان کارگران و کارفرمایان صدایی برابر با صدای دولت‌هادر تنظیم سیاست‌های آن دارند در میان سازمان‌های جهانی منحصر به فردواز سه نهاد تشکیل شده است:

- کنفرانس بین‌المللی کار، که هر سال نمایندگان دولتها، کارفرمایان و کارگران را گردهم

می آورد، ضوابط بین المللی برای کار تعیین و به عنوان مجمعی عمل می کند که درباره مسائل اجتماعی و کارگری، که برای تمام جهان مهم هستند، در آنجا بحث می شود.

- نهادداره کننده، با تشکیل دو جلسه در هرسال و هدایت عملیات ILO ، برنامه و بودجه آن را آماده و موارد و پروندهای مربوط به عدم رعایت ضوابط و معیارهای آن را ، بررسی می کند.

- دفتر بین المللی کار، که دبیرخانه دائمی این سازمان است.

فرصت‌ها برای مطالعه و آموزش در مرکز بین المللی آموزش در تورین، ایتالیا عرضه می شود. ابزارهای اقدام «موسسه بین المللی مطالعات کار سازمان بین المللی کار» عبارتند از: شبکه‌های تحقیقات؛ مجتمع سیاست اجتماعی؛ دوره‌ها و سمینارها؛ محققان مدعاو برنامه‌های آموزشی؛ و انتشارات. به ILO در ۱۹۶۹، پنجاه‌مین سالگرد آن، جایزه نوبل صلح اهدا شد.

ILO کارمندو کارشناس از بیش از ۱۱۰ ملیت در مقرز نوودر ۴۰ دفتر منطقه‌ای خود در جهان دارد و برنامه و بودجه ۲۰۰۷ - ۲۰۰۶ را بیش از ۵۹۴ میلیون دلار تصویب کرد.

Director-General: Mr. Juan Somavía (Chile)
Headquarters: 4, route des Morillons, CH-1211 Geneva 22, Switzerland
Tel: (41-22) 799-6111; Fax: (41-22) 798-8685; Email: ilo@ilo.org

سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد(FAO)

www.fao.org

سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد(FAO) کارگزاری اصلی کشاورزی، جنگل‌بانی، ماهیگیری و توسعه روستایی در نظام ملل متحد است. FAO برای کاهش فقر و گرسنگی با حمایت از توسعه کشاورزی، تغذیه بهتر و تحقق امنیت غذایی فعالیت می کند. چنین امنیتی هنگامی وجود دارد که همه مردم در هر زمانی به غذای کافی، سالم و مقوی برای تأمین نیازهای تغذیه ای و اولویت های غذایی خود برای زندگی فعالانه و سالم دسترسی فیزیکی و اقتصادی داشته باشند

کمک توسعه‌ای ارائه می کند، به دولت‌ها در زمینه خط مشی و برنامه‌ریزی مشورت می دهد، اطلاعات گردآوری، تجزیه و تحلیل و منتشر می کند، و به عنوان مجمعی بین المللی برای بحث درباره مسائل خواربار و کشاورزی اقدام می کند. برنامه‌های ویژه به کشورها کمک می کنند برای بحران‌های غذایی اضطراری آماده شوند و کمک‌های امدادی فراهم کنند.

FAO در ۲۰۰۶ بیش از ۱۶۰۰ طرح میدانی با مجموع ۴۱۰ میلیون دلار داشت. که ۴۴۰ مورد از آن ها عملیات اضطراری به ارزش بیش از ۱۸۰ میلیون دلار بود که نزدیک به ۴۵ درصد مجموع برنامه های اجرایی آن را تشکیل می داد.

«کنفرانس» کشورهای عضو، فائز را اداره می کند و هر دو سال تشکیل جلسه می دهد. این کنفرانس شورایی با ۴۹ عضو انتخاب می کند که به عنوان هیات مدیره بین جلسات کنفرانس خدمت می کند. فائز ۳۶۰۰ کارمنددار دکه در مقرون مراکز منطقه ای خدمت می کنند. بودجه عادی برنامه‌های ۲۰۰۷ - ۲۰۰۶ آن ۷۶۵/۷ میلیون دلار بود.

روز جهانی غذا که ۱۶ اکتبر هرسال گرامی داشته می شود. روز تاسیس FAO در ۱۶ اکتبر ۱۹۴۵ در کنفرانسی در شهر کیک است.
Director-General: Dr. Jacques Diouf
(Senegal)

Headquarters: Viale delle Terme di Caracalla, 00153 Rome, Italy
 Tel: (39-06) 5705-1; Fax: (39-06) 5705-3152; Email: FAO-HQ@fao.org

سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحده (UNESCO)

(www.unesco.org)

يونسکو در ۱۹۴۶ ایجاد شد تا صلح جهانی پایدار براساس همبستگی معنوی و اخلاقی نوع بشریه وجود آورد. حوزه‌های فعالیت آن آموزش و پرورش، علوم طبیعی، علوم اجتماعی و انسانی و فرهنگ و ارتباطات است.

هدف برنامه‌های یونسکو ترویج فرهنگ صلح و توسعه پایدار و انسانی است و بر موارد زیر مرکز است: دستیابی به آموزش و پرورش برای همه؛ حمایت از تحقیق در علوم طبیعی و اجتماعی از طریق برنامه‌های علمی بین‌المللی و بین دولتی؛ پشتیبانی از ابراز هویت‌های فرهنگی؛ حمایت و تقویت میراث طبیعی و فرهنگی جهان؛ و حمایت از جريان آزاد اطلاعات و آزادی مطبوعات، همچنین تقویت توانایی‌های ارتباطی کشورهای در حال توسعه.

يونسکودارای نظامی مشکل از ۱۹۲ کمیسیون ملی و مورد حمایت حدود ۴۰۰،۰۰۰ انجمن، مرکزو باشگاه یونسکو است، و بازدیدک به سازمان غیردولتی بین‌المللی وحدود ۲۵۰ بنیاد و موسسه مشابه روابط رسمی دارد، و با شبکه‌ای از ۷۹۰ موسسه آموزشی در ۱۷۶ کشورهای ملی کند.

هیات مدیره یونسکو یعنی کفراں عمومی، از ۱۹۲ کشور عضو تشکیل شده و هر دو سال تشکیل جلسه می‌دهد. هیات اجرایی، مشکل از ۵۸ عضو که به وسیله کفراں انتخاب شده‌اند، مسئول نظارت بر اجرای برنامه‌های مصوب کفراں است.

يونسکو ۱۶۰ کارمندان از حدود ۱۷۰ کشور دارد که بیش از ۸۰۰ نفر از آنان در دفاتر منطقه‌ای آن در جهان کار می‌کنند. بودجه عادی ۲۰۰۷ – ۲۰۰۶ یونسکو ۶۱۰ میلیون دلار بود.

Director-General: Mr. Koichiro Matsuura (Japan)

Headquarters: 7 place de Fontenoy, 75352 Paris 07-SP, France

Tel: (33-0-1) 4568-1000; Fax: (33-0-1) 4567-1690; Email: bpi@unesco.org

سازمان جهانی بهداشت (WHO)

(www.who.int)

سازمان جهانی بهداشت (WHO) که در ۱۹۴۸ تأسیس شد از همکاری فنی در زمینه بهداشت بین ملت‌ها حمایت کرده، برنامه‌هایی برای کنترل و ریشه کنی بیماری‌ها اجرا می‌کند، و می‌کوشد کیفیت زندگی را بهتر کند. هدف آن دستیابی همه مردم به عالی‌ترین سطح ممکن بهداشت است.

مسیر راهبردی WHO برای دهه ۲۰۰۶-۲۰۱۵ شامل: سرمایه‌گذاری برای بهداشت هفت کاهش فقر؛ ایجاد امنیت بهداشت فردی و جهانی؛ حمایت از بخورداری همگانی، از برابری جنسیتی و حقوق بشر در زمینه بهداشت؛ پرداختن به عوامل تعیین کننده بهداشت؛ تقویت نظام های بهداشتی و دسترسی برابر؛ استفاده از دانش، علم و فن آوری؛ تقویت اداره امور، رهبری و پاسخگویی است.

هیات مدیره WHO، مجمع جهانی بهداشت، از ۱۹۲ کشور عضو (از جمله جزایر کوک) تشکیل شده و سالی یک بار تشکیل جلسه می‌دهد. تصمیم‌های اساسی آن باتصویب هیات مدیره اجرایی، مشکل از ۳۴ کارشناس بهداشت منصوب دولت‌ها که سالی دوبار تشکیل جلسه می‌دهد، به اجرا در می‌آید.

WHO در برازاویل، کنگو؛ واشنگتن دی سی، آمریکا؛ قاهره، مصر؛ کپنهاگ، دانمارک؛ دهلی نو، هند؛ و مانیل، فیلیپین دفتر منطقه‌ای دارد. بودجه WHO ۲۰۰۶ با حدود ۳۵۰۰ عضو شامل متخصصان بهداشت و سایر متخصصان و کارشناسان پستیبانی ۳/۳ میلیارد دلار بود.

Director-General: Dr. Margaret Chan (China)
Headquarters: 20 Avenue Appia, CH-1211 Geneva 27, Switzerland
Tel: (41-22) 791-2111; Fax: (41-22) 791-3111; Email: inf@who.int

صندوق بین‌المللی پول (IMF)

(www.imf.org)

صندوق بین‌المللی پول (IMF) که در کنفرانس برلن وودز (Bretton Woods) در ۱۹۴۴ تأسیس شد اقدامات زیر را انجام می‌دهد:

- همکاری پولی بین‌المللی را تسهیل می‌کند؛
- از ثبات نرخ ارزها و ترتیبات منظم ارزی حمایت می‌کند؛
- به ایجاد نظام چند جانبه پرداخت‌ها و حذف محدودیت‌های ارزی کمک می‌کند؛
- به اعضا با ارائه موقتی منابع مالی برای برطرف کردن دشواری‌ها در موازنۀ پرداخت‌های آنها کمک می‌کند.

IMF اختیار دارد منابع مالی بین‌المللی به صورت «حقوق پرداشت ویژه» ایجاد و به اعضای خود اختصاص دهد. منابع مالی صندوق بیشتر شامل حق عضویت‌ها («سهمیه‌ها») ای ۱۸۵ کشور عضو آن است که در مجموع ۲۱۶/۷ میلیارد حق پرداشت ویژه، یا حدود ۳۲۷ میلیارد دلارتاپایان مارس ۲۰۰۷ می‌رسد. سهمیه‌ها با فرمولی بر اساس اندازه نسبی اقتصاد اعضا تعیین می‌شود. از مسئولیت‌های اصلی IMF دادن وام به کشورهایی است که مشکلات مربوط به موازنۀ پرداخت‌ها را تجربه می‌کنند. این کمک مالی آنها را قادر می‌سازد ذخایر بین‌المللی خود را بازسازی کنند، موقعیت واحد پول خود را تثبیت کنند، به پرداخت برای واردات ادامه دهند و شرایط را برای رشد اقتصادی نیرومند به وجود آورند. در مقابل، اعضاًی که از صندوق قرض می‌گیرند موافقت می‌کنند با ایجاد اصلاحاتی در خط‌مشی خود، مسائلی را که عامل ایجاد این دشواری‌ها است برطرف کنند. مبالغی را که اعضای IMF می‌توانند وام بگیرند به نسبت سهمیه‌های آنها محدود است. صندوق به کشورهای عضو کم درآمد کمک‌های امتیازی نیز ارائه می‌دهد.

نهادحکم IMF، هیات مدیران، که همه کشورهای عضو در آن نماینده دارند، هر سال تشکیل جلسه می‌دهد. کار روزمره صندوق را هیات اجرایی با ۲۲ عضو انجام می‌دهد. کمیته بین‌المللی مالی و پولی، که ۲۴ عضو آن، در هیات مدیران حضور دارند، درباره مسائل تحت صلاحیت آن نظر مشورتی می‌دهد. IMF حدود ۲۷۲۰ کارمند ازبیش از ۱۶۵ کشور، تحت ریاست مدیر عامل دارد که به وسیله هیات اجرایی انتخاب می‌شود. بودجه اداری سال مالی منتهی به آوریل ۲۰۰۷ آن ۹۱۱/۹ میلیون دلار خالص ازیاز پرداخت‌های برآورده شده بود.

صندوق بین‌المللی پول را Global Financial Stability Report, World Economic Outlook دو بار در سال، در کنار نشریات مطالعاتی فراوان دیگری منتشر می‌کند.

Managing Director: Mr. Dominique Strauss-Kahn (France)
Headquarters: 700 19th Street NW, Washington, D.C. 20431, USA
Tel: (1-202) 623-7300; Fax: (1-202) 623-6278; Email: publicaffairs@imf.org

گروه بانک جهانی

www.worldbankgroup.org

گروه بانک جهانی مشکل از پنج موسسه است: بانک بین‌المللی بازسازی و توسعه IBRD (تاسیس در ۱۹۴۵)؛ شرکت تامین مالی بین‌المللی (سال ۱۹۵۶)؛ انجمن بین‌المللی توسعه IDA (سال ۱۹۶۰)؛ کارگزاری چند جانبه تضمین سرمایه‌گذاری (۱۹۸۸)؛ و مرکز بین‌المللی حل دعاوی سرمایه‌گذاری (۱۹۹۶). عبارت «گروه بانک جهانی» هر پنج موسسه را شامل می‌شود و به ویژه به دو موسسه از پنج موسسه یعنی به IBRD و IDA اشاره دارد.

هدف مشترک بانک کاهش فقر در جهان با تقویت اقتصادهای ملت‌های فقیر و بهبود معیارهای زندگی مردم، در راستای آرمان‌های توسعه هزاره، با حمایت از توسعه و رشد اقتصادی است. بانک جهانی فعالیت‌های خود را در امر وام دهی و ظرفیت‌سازی بر مبنای دو اصل برای توسعه انجام می‌دهد: ایجاد فضای لازم برای سرمایه‌گذاری، ایجاد مشاغل و رشد پایدار؛ و سرمایه‌گذاری روی مردم فقیر و توانمند سازی آنان برای مشارکت در توسعه.

بانک جهانی به ۱۸۵ کشور عضو آن تعلق دارد که هیات مدیره آن را تشکیل می‌دهند. انجام فعالیت‌های عمومی به گروهی کوچک تر، یعنی هیات مدیران اجرایی، تفویض شده، و رئیس بانک به عنوان رئیس هیات مدیران اجرایی خدمت می‌کند. بانک جهانی حدود ۱۰,۰۰۰ کارمند دارد که در مرکز و بیش از صد دفتر آن در کشورها کار می‌کنند.

گروه بانک جهانی در سال مالی منتهی به ژوئن ۲۰۰۷ مبلغ ۳۴/۶ میلیارد دلار به صورت وام، کمک بلاعوض، سرمایه‌گذاری درسهام، و ضمانت برای اعضای خودوشرکت‌های خصوصی در کشورهای عضو تعهد کرد. از جمله نشریات اصلی آن سالنامه World Development Report است.

President: Mr. Robert B. Zoellick (United States)

Headquarters: 1818 H Street NW, Washington, D.C. 20433, USA

Tel: (1-202) 473-1000; Fax: (1-202) 477-6391; Email: pic@worldbank.org

بانک بین‌المللی بازسازی و توسعه (IBRD)

(www.worldbank.org)

مفاد بانک بین‌المللی بازسازی و توسعه (IBRD) در ۱۹۴۴ در کنفرانس برلن وودز تهیه و بانک فعالیت خود را در ۱۹۴۶ آغاز کرد. هدف IBRD کاهش فقر در کشورهای فقیرتر با درآمد متوسط و دارای توان بازپرداخت وام، با حمایت از توسعه پایدار از طریق وام‌ها، تضمین‌ها، و خدمات غیر وامی - از جمله خدمات تحلیلی و مشورتی - است. بانک بین‌المللی بازسازی و توسعه حداقل سود را دریافت نمی‌کند اما از ۱۹۴۸ هر سال درآمد خالصی داشته است.

IBRD ۱۸۵ عضو دارد تقریباً همه پول خود را از طریق فروش اوراق قرضه AAA-rated و سایر سهام در بازارهای بین‌المللی سرمایه فراهم می‌کند. مبلغ پرداختی کشورها، هنگامی که به این بانک می‌پیوندند، کمتر از ۵ درصد اندوخته‌های آن را تشکیل می‌دهد. اما با همین امکانات، مجموع وام‌های پرداختی بانک از زمان تاسیس آن به حدود ۴۳۳ میلیارد دلار رسیده است.

تعهدات IBRD برای پرداخت وام‌های جدید در سال مالی ۲۰۰۷ به ۱۲/۸ میلیارد دلار بالغ شد که شامل ۱۱۲ عملیات جدید در ۳۴ کشور می‌شد.

انجمن بین‌المللی توسعه (IDA)

(www.worldbank.org)

انجمن بین‌المللی توسعه به فقیرترین کشورها با دادن وام‌های بدون بهره ۳۵۰ تا ۴۰ ساله که باز پرداخت آن ۱۰ سال پس از دریافت وام شروع می‌شود، کمک می‌کند تا فقر خود را کاهش دهدن. این انجمن از زمان تاسیس در ۱۹۶۰ به ۸۲ کشور فقیر - با حدود ۲/۵ میلیارد نفر جمعیت - ۱۸۱ میلیارد دلار اعتبار بدون بهره داده است. تعهدات IDA در سال مالی ۲۰۰۷ به ۱۱/۹ میلیارد دلار رسید که ۲۵ درصد از سال قبل بیشتر و بیشترین میزان در تاریخ آن بود. عملده ترین سهم، حدود ۵۰ درصد، به آفریقا اختصاص یافت که ۳۹ کشور از فقیرترین کشورها را دارد.

قسمت اعظم منابع IDA از مساعدت‌های دولت‌های کمک دهنده تامین می‌شود. این مساعدت‌ها را بیشتر اعضای ثروتمندتر آن می‌پردازند اما کشورهایی که در حال حاضر خود دریافت کننده وام‌های بانک بین‌المللی بازسازی و توسعه هستند از جمله کشورهای کمک دهنده به آن نیز هستند. از کشورهای کمک دهنده خواسته می‌شود هر سه سال سرمایه انجمن را به مبلغ اول باز گردانند. از زمان تاسیس IDA تاکنون ۱۴ بار سرمایه آن تکمیل شده است. نمایندگان کشورهای کمک دهنده («کفیل‌های IDA») فوریه ۲۰۰۵ مذاکرات خود را درباره چهاردهمین مورد تکمیل کردن سرمایه آن پایان دادند و درباره چارچوبی برای برنامه پیش‌بینی شده و نیازهای مربوط به تامین مالی آن به توافق رسیدند. با این تامین مجدد سرمایه، امکان تعهد حقوق برداشت ویژه به ارزش حدود ۳۲/ ۵ میلیارددلار به فقیرترین کشورها در طول سه سال بعد، فراهم شد، که بزرگ‌ترین توسعه منابع IDA طی دوره بود.

مذکوره برای پانزدهمین تکمیل مجدد منابع IDA مارس سال ۲۰۰۷ در پاریس آغاز شد. یکی از مسائل اصلی مورد بحث تضمین این امر است که حمایت مالی آتی IDA برای کشورهای فقیر در نتیجه لغوی‌های براساس «ابتکار چند جانبه لغوی‌های» کاهش نیابد.

مجموع وام‌های IDA در سال مالی ۲۰۰۷ به ۱۱/۹ میلیارددلار برای ۱۸۹ عملیات جدید در ۶۴ کشور رسید. این نهاد ۱۶۶ عضو دارد.

شرکت تامین مالی بین‌المللی (IFC)

(www.ifc.org)

IFC بازوی بخش خصوصی گروه بانک جهانی، بزرگ‌ترین منع چند جانبه وام و تامین مالی منصفانه طرح‌های بخش خصوصی در دنیا در حال توسعه است. این شرکت با مشارکت سرمایه گذاران خصوصی برای فعالیت‌ها و طرح‌های بخش خصوصی در کشورهای در حال توسعه سرمایه تامین می‌کند و نظر مشورتی ارائه می‌دهد. IFC از طریق کار مشورتی خود به دولتها نیز کمک می‌کند تا شرایطی برای جلب جریان پس‌اندازها و سرمایه‌گذاری خصوصی خارجی و داخلی ایجاد کنند.

IFC بر حمایت از توسعه اقتصادی با تشویق رشد کسب و کار مولد و بازارهای سرمایه موثر در کشورهای عضو است. IFC فقط هنگامی در یک سرمایه‌گذاری شرکت می‌کند که بتواند با مساعدتی ویژه نقش سرمایه‌گذاران بازار را تکمیل کند. این شرکت نقشی بر انگیزانده نیز ایفا، و

سرمایه گذاری خصوصی در دنیای در حال توسعه را با نشان دادن این امر که سرمایه گذاری‌ها در آنجا می‌تواند سودآور باشد، ترغیب و بسیج می‌کند.

IFC نهادی مجزا در داخل گروه بانک جهانی است که ۱۷۹ عضو دارد و ذخایر آن متفاوت از ذخایر IBRD است. IFC از زمان تاسیس در ۱۹۵۶ بیش از ۶۴ میلیارد دلار از ذخایر خود را متعهد شده و ۲۷ میلیارد دلار به اتفاق موسسات دیگر برای ۳۷۶۰ شرکت در ۱۴۰ کشور در حال توسعه ترتیب داده است. تعهدات IFC در سال مالی ۲۰۰۷ به ۸/۲ ۶۹ طرح در حساب خود آن بالغ شد و ۱/۸ میلیارد دلار به اتفاق موسسات دیگر برای ۲۹۹ کشور پرداخت کرد. مجموع تعهدات سرمایه‌گذاری جهانی IFC برای حساب خود آن به ۲۵/۴ میلیارد دلار رسید و ۵/۵ میلیارد دلار برای مشارکت‌ها در وام‌های مشترک پرداخت کرد.

کارگزاری چند جانبه تضمین سرمایه‌گذاری (MIGA)

(www.miga.org)

MIGA به تشویق سرمایه‌گذاری خارجی در کشورهای در حال توسعه با ارائه بیمه (ضمانت‌ها) به سرمایه‌گذاران خصوصی خارجی دربرابریان ناشی از خطرهای غیربازرگانی (سیاسی) - مانند انتقال پول، مصادره و خلع یا، جنگ و نازاری داخلی، کمک می‌کند. این کارگزاری به منظور کمک به کشورها برای انتشار اطلاعات درباره فرصت‌های امکانات مربوط به سرمایه‌گذاری، یاری فنی ارائه می‌دهد. سرمایه مورد تعهد MIGA از ۱۷۱ کشور عضو آن تأمین می‌شود. MIGA از جریان سرمایه به کشورهای در حال توسعه با موقفيت حمایت کرده است. این کارگزاری در سال مالی ۲۰۰۷ مبلغ ۱/۴ میلیارد دلار ضمانت‌نامه صادر کرد. MIGA از زمان تاسیس در ۱۹۸۸ نزدیک به ۹۰۰ ضمانت‌نامه برای طرح‌هایی در ۹۶ کشور در حال توسعه، به ارزش بیش از ۱۷/۴ میلیارد دلار صادر، و چندبرابر این مبلغ در سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی تسهیلات ایجاد کرده است.

مرکز بین‌المللی حل دعاوی سرمایه‌گذاری (ICSID)

(www.worldbank.org/icsid)

مرکز بین‌المللی حل دعاوی سرمایه‌گذاری (ICSID)، برای حل دعاوی مربوط به سرمایه‌گذاری، با مصالحه یا حکمیت، بین دولتها و سرمایه‌گذاران خصوصی خارجی تسهیلات فراهم می‌سازد. ICSID بر اساس کنوانسیون ۱۹۶۶ مربوط به حل اختلافات سرمایه‌گذاری بین کشورها و شهروندان کشورهای دیگر، تاسیس شد که تا مه ۲۰۰۷ به تایید ۱۴۴ کشور رسیده بود. توصل به ICSID داوطلبانه است اما وقتی طرفین به حکمیت رضایت دادند، نمی‌توانند یک جانبه رضایت خود را پس بگیرند. ICSID سازمانی مستقل با پیوندهای نزدیک بابانک جهانی است و همه اعضای آن عضو بانک جهانی نیز هستند. شورای اداری ICSID به ریاست رئیس بانک جهانی، شامل یک نماینده از هر کشور است که کنوانسیون را تایید کرده است.

سازمان بین‌المللی هواپیمایی غیر نظامی (ICAO)

(www.icao.int)

سازمان بین‌المللی هواپیمایی غیر نظامی (ICAO) در ۱۹۴۴ ایجاد شد تا از توسعه امن و منظم هواپیمایی بین‌المللی غیر نظامی در جهان حمایت کند این سازمان ضوابط و مقررات لازم برای ایمنی، امنیت، کارآیی و نظم و ترتیب هواپیمایی، همچنین محافظت از محیط زیست در برابر

عارض این صنعت وضع و به عنوان مجمعی برای همکاری در همه حوزه‌های هواپیمایی غیر نظامی بین ۱۹۰ کشور طرف قرارداد خود خدمت می‌کند.

ICAO ادارای مجمعی است و هیات مدیره‌ای، متشکل از نمایندگان همه کشورهای طرف قرارداد، و شورایی از نمایندگان ۳۶ کشور منتخب مجمع دارد. مجمع آن حداقل سه سال یک بار تشکیل جلسه می‌دهد که درباره سیاست آن تصمیم می‌گیرد و هر موضوعی را که به صورت ویژه به شورا ارجاع نشده، بررسی می‌کند. شورا نهاد اجرایی است و رهنمودها و دستورالعمل‌های مجمع را اجرا می‌کند. بودجه ۷۰۰ میلیون دلار بود ویشن از ۲۰۰۷ کارمند دارد.

President of the Council: Mr. Roberto Kobeh González (Mexico)

Secretary General: Dr. Taïeb Chérif (Algeria)

Headquarters: 999 University Street, Montreal, Quebec H3C 5H7, Canada

Tel: (1-514) 954-8219; Fax: (1-514) 954-6077; Email: icaohq@icao.int

(IMO) سازمان بین‌المللی دریانوردی

www.imo.org

سازمان بین‌المللی دریانوردی (IMO)، که در ۱۹۵۹ اشروع به کار کرد، مسئول ایمنی و امنیت کشتیرانی تجاری بین‌المللی و پیشگیری از آلودگی دریاها از کشتی‌ها است.

IMO امکانات لازم را برای دولتها مهیا می‌سازد تا در تنظیم مقررات و روش‌های مربوط به مسائل فنی موثر در کشتیرانی بین‌المللی همکاری کنند؛ به منظور تصویب عالی ترین ضوابط عملی برای ایمنی دریایی و کارآبی در دریا نوردی، تسهیلات به وجود آورند؛ و از محیط دریاها از طریق پیشگیری و کنترل آلودگی از کشتی‌ها محافظت کنند. بیش از ۴۰ کشورهای کوانتسیون و قرارداد وحدود ۱۰۰۰ قانون و پیشنهاد به وسیله IMO تهیه و در سطح جهان اجرا شده است.

IMO در ۱۹۸۳ دانشگاه جهانی دریانوردی را در مالمو، سوئد، تاسیس کرد که امکان آموزش پیشرفتی برای مدیران، مربیان و سایر دست اندکاران کشتیرانی در سطح عالی فراهم می‌سازد.

موسسه بین‌المللی حقوق دریانوردی IMO (والتا، مالت) در ۱۹۸۹ تأسیس شد تا حقوقدان در رشته حقوق بین‌الملل دریایی آموزش دهد. دانشگاه بین‌المللی دریانوردی IMO (تریسته، ایتالیا)، که در تأسیس شد، دوره‌های کوتاه مدت تخصصی در رشته‌های گوناگون دریانوردی را ارائه می‌دهد.

هیات مدیره IMO مجمع آن، از هر ۱۶۷ کشور عضو تشکیل شده و هر دو سال تشکیل جلسه می‌دهد.

مجمع ۴۰ عضو شورا را منتخب می‌کند که رکن اجرایی IMO است و سالی دوبار تشکیل جلسه می‌دهد. بودجه ۴۹۷ میلیون پوند است و حدود ۳۰۰ کارمند دارد.

Secretary-General: Mr. Efthimios E. Mitropolous (Greece)

Headquarters: 4 Albert Embankment, London SE1 7SR, United Kingdom

Tel: (44-0-207) 735-7611; Fax: (44-0-207) 587-3210; Email: Click

"Contact Us" on web site

(ITU) اتحادیه بین‌المللی ارتباطات

www.itu.int

اتحادیه بین‌المللی ارتباطات (ITU)، سازمانی بین‌المللی است که دولتها و بخش خصوصی از طریق آن شبکه‌ها و خدمات ارتباطات جهانی را هماهنگ می‌کنند. نام اتحادیه بین‌المللی تلگراف که در ۱۸۶۵ در پاریس تشکیل شد در ۱۹۳۴ به اتحادیه بین‌المللی ارتباطات تغییر یافت و در ۱۹۴۷ کارگزاری تخصصی سازمان ملل شد.

تمامی عناصر فعالیت ITU بر این هدف استوار است تا فن‌آوری ارتباطات و اطلاعات به آسانی و قیمت مناسب در اختیار همگان قرار گیرد و به گونه‌ای چشمگیر به توسعه و پیشرفت اقتصادی و اجتماعی کمک کند. از اولویت‌های اصلی ITU پر کردن فاصله دیجیتالی بین کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه با ایجاد تاسیسات زیربنایی فن‌آوری ارتباطات و اطلاعات؛ حمایت از ظرفیت‌سازی؛ و ایجاد اطمینان در استفاده از اینترنت با ارتقای امنیت آنلاین از طریق «دستور کار جهانی سایبر سکوریتی» این اتحادیه است.

فعالیت ITU شامل تدوین ضوابط مورد استفاده برای ایجاد تاسیسات زیربنایی جهت ارائه خدمات ارتباطات راه دور بر مبنای جهانی؛ حمایت از مدیریت معقول و عادلانه طیف فرکانس رادیویی و مدارهای ماهواره‌ای برای کمک به ارائه خدمات بی‌سیم به مردم هر گوشه جهان؛ و حمایت از کشورها در اجرای سیاست‌های توسعه‌ای در زمینه ارتباطات راه دور است. ITU همچنین بر تقویت ارتباطات اضطراری برای پیشگیری از فاجعه‌ها و کاهش عوارض آنها، بهویژه برای کشورهای فقیرتر تمرکز می‌کند که به علت اقتصادهای شکننده خود از بلایهای طبیعی شدیدتر آسیب می‌بینند.

ITU از ۱۹۹۱ کشور عضو و حدود ۷۵۰ عضو و انجمن نهادی (شرکت‌های علمی و صنعتی، مدیران و پراتورها و بین‌المللی) تشکیل شده است. هیات مدیره آن کنفرانس تمام‌الاختیار آن است که هر چهار سال یک بار تشکیل جلسه می‌دهد و ۴۶ عضو شورای ITU را انتخاب می‌کند که هر سال تشکیل جلسه می‌دهد. ITU (تا ژانویه ۲۰۰۶)، ۲۲ کارمند از حدود ۸۰ ملیت داشت و بودجه ۲۰۰۷ – آن ۳۳۹/۴ میلیون فرانک سوئیس (حدود ۳۰۸/۵ میلیون دلار) بود.

Secretary-General: Mr. Hamadoun Touré (Mali)
Headquarters: Place des Nations, CH-1211 Geneva 20, Switzerland
Tel: (41-22) 730-5111; Fax: (41-22) 733-7256; Email: itumail@itu.int

اتحادیه جهانی پست (UPU)

www.upu.int

اتحادیه جهانی پست (UPU) نهادی تخصصی برای تنظیم خدمات پستی بین‌المللی است. این اتحادیه بر اساس معاهده ۱۸۷۴ برن تشکیل و در ۱۹۴۸ کارگزاری تخصصی سازمان ملل شد.

UPU در امر حمایت از تقویت و بهبود مداوم خدمات پستی نقشی برجسته ایفا می‌کند و با داشتن ۱۹۱ کشور عضو ابزار اصلی همکاری بین خدمات پستی است. این اتحادیه نظر مشورتی می‌دهد، میانجیگری می‌کند و کمک فنی ارائه می‌دهد و از جمله هدف‌های اصلی آن حمایت از خدمات جهانی پست، رشد حجم مراسلات پستی از طریق ارائه خدمات و محصولات به روز پستی، و اصلاح کیفیت خدمات پستی برای مشتریان است. UPU با انجام این کار، مأموریت اصلی خود را در زمینه ترویج و توسعه ارتباطات بین همه مردم جهان انجام می‌دهد.

کنگره جهانی پست، نهاد اصلی و عالی UPU است. این کنگره که هر پنج سال تشکیل جلسه می‌دهد، مسائل راهبردی مربوط به بخش پست را بررسی و برنامه کلی فعالیت‌های آن را مشخص می‌کند. بیست و چهارمین کنگره آن از ۱۳ اوت تا ۳ سپتامبر ۲۰۰۸ در نایروبی، کنیا تشکیل شد. بودجه سالانه UPU حدود ۳۷ میلیون فرانک سوئیس (حدود ۳۰/۴ میلیون دلار) است.

نزدیک به ۲۳۰ نفر، از بیش از ۴۵ کشور، در دفتر بین‌المللی UPU کار می‌کنند.

Director-General: Mr. Eduardo Dayan (France)
Headquarters: Weltpoststrasse 4, Case Postale 3000, Berne 15, Switzerland
Tel: (41-31) 350-3111; Fax: (41-31) 350-3110; Email: info@upu.int

سازمان جهانی هواشناسی (WMO) (www.wmo.ch)

سازمان جهانی هواشناسی (WMO) که از ۱۹۵۱ از کارگزاری‌های تخصصی سازمان ملل است، اطلاعات علمی قابل اعتماد درباره وضعیت جو، هوا، منابع آب آشامیدنی، اقلیم و مسائل مربوط به محیط زیست ارائه می‌دهد.

WMO از طریق همکاری بین‌المللی، نظام نظارت جهانی و شبکه‌ای از مراکز جهانی، منطقه‌ای و ملی، که خدمات مربوط به پیش‌بینی هوا، اقلیم و آب‌شناسی ارائه می‌دهد ایجاد کرده واداره می‌کند. این نظام اطلاعاتی، مبادله سریع اطلاعات مربوط به هوارا ممکن ساخته از فعالیت‌ها در زمینه آب شناسی عملیاتی نیز حمایت می‌کند.

WMO در برنامه‌های عمده مربوط به هوا، اقلیم، علم جوی، هواشناسی کاربردی، منابع آب و محیط‌زیست فعالیت دارد. این برنامه‌ها زمینه را برای آمادگی بهتر و هشدار زودهنگام بیشتر خطرهای طبیعی، از جمله باران شدید، بادهای نیرومند، تندبادها و توفان‌های استوائی، سیل‌ها، بالا آمدن آب دریاهای، امواج گرما، خشکسالی‌ها، الینسوولانینا، فراهم می‌سازند. این برنامه هازندگی ها و اموال رانجات می‌دهند و درک مارازم محیط زیست و اقلیم بهتر می‌کنند. همچنین توجه جهانیان را به مسائل مهمی مانند کاهش لایه اوزون، گرم شدن هوای کاهش منابع آب جهان جلب کرده است. WMO ۱۸۸ عضو، از ۱۸۲ کشور و ۶ سرزمین دارد که همه آنها دارای خدمات هواشناسی و آب‌شناسی ویژه خود هستند. هیات مدیره آن یعنی کنگره جهانی هواشناسی، هر چهار سال و شورای اجرایی ۳۷ نفری آن سالانه تشکیل جلسه می‌دهد. WMO حدود ۳۰۰ کارمند دارد. بودجه ۲۰۱۱ - ۲۰۰۸ آن ۲۶۹/۸ میلیون فرانک سوئیس است.

Secretary-General: Michel Jarraud (France)
Headquarters: 7 bis, avenue de la Paix, Casa postale No. 2300, CH-1211 Geneva 2, Switzerland
Tel: (41-22) 730-8111; Fax: (41-22) 730-8181; Email: wmo@wmo.int

سازمان جهانی مالکیت معنوی (WIPO) (www.wipo.int)

سازمان جهانی مالکیت معنوی (WIPO) در ۱۹۷۰ تأسیس و در ۱۹۷۴ کارگزاری تخصصی سازمان ملل متحد شد. هدف‌های آن ترویج حمایت از مالکیت معنوی در جهان از طریق همکاری بین ۱۸۴ کشور عضو، و تضمین همکاری اداری بین اتحادیه‌هایی است که برای فراهم کردن حمایت در حوزه مالکیت معنوی تأسیس شده‌اند. اتحادیه‌های اصلی که به این منظور تأسیس شده‌اند به ویژه: اتحادیه پاریس، (اتحادیه بین‌المللی برای حمایت از مالکیت صنعتی؛) و اتحادیه بُن، " اتحادیه بین‌المللی برای حمایت از آثار ادبی و هنری" است

وظایف اصلی WIPO، چنان که در برنامه بودجه ۲۰۰۷ – ۲۰۰۶ آن تصریح شده عبارتند از: تدوین قوانین و ضوابط بین‌المللی درباره مالکیت معنوی؛ ارائه خدمات در زمینه محافظت جهانی از مالکیت معنوی؛ تشویق استفاده از مالکیت معنوی برای توسعه اقتصادی؛ ترویج درک بهتر از مالکیت معنوی؛ و فراهم کردن مجمعی برای بحث درباره مسائل مربوط به مالکیت معنوی.

مالکیت معنوی شامل دو شاخه اصلی است: مالکیت صنعتی، در درجه اول اختراعات، نشان‌های بازرگانی، طرح‌ها و عنوان‌های اصلی صنعتی؛ و حق پدید آورنده، عمدها مربوط به آثار ادبی، موسیقی، هنری، عکاسی و سمعی‌بصری. سازمان مالکیت صنعتی ۲۴ معاهدۀ بین‌المللی درباره مالکیت صنعتی و حق پدید آورنده را اجرا می‌کند. (www.wipo.int/treaties)

سه هیات مدیره WIPO عبارتند از: مجمع عمومی، مشکل از کشورهای عضو سازمان جهانی مالکیت معنوی که عضو اتحادیه‌های پاریس و یا برن هستند، و هر دو سال تشکیل جلسه می‌دهد؛ کنفرانس، مشکل از همه کشورهای عضو، که آن نیز دو سال یک بار تشکیل جلسه می‌دهد؛ و کمیته هماهنگی مشکل از ۸۲ عضو، که هرسال تشکیل جلسه می‌دهد بیشتر بودجه WIPO، که برای دو سال ۲۰۰۷ – ۲۰۰۶ مبلغ ۵۳۱ میلیون فرانک سوئیس بود به وسیله خود آن تامین می‌شود زیرا ۹۵ درصد این مبلغ از طریق ارائه خدمات آن به استفاده کنندگان سیستم‌های بایگانی و ثبت بین‌المللی آن تولید می‌شود. بقیه از درآمدهای تولید شده از ناحیه خدمات حکمیت و میانجیگری WIPO، فروش نشریات، و کمک‌های نسبتاً اندک کشورهای عضو (نیم درصد) به دست می‌آید. WIPO نزدیک به ۹۲۰ کارمندان ۸۴ کشور دارد.

Director-General: Dr. Kamil Idris (Sudan)

Headquarters: 34 chemin des Colombettes, PO Box 18, CH-1211 Geneva 20,

Switzerland, Tel: (41-22) 338-9111; Fax: (41-22) 733-5428;

Email: www.wipo.int/tools/en/contacts

صندوق بین‌المللی توسعه کشاورزی (IFAD)

(www.ifad.org)

گرسنگی و سوء‌تعذیه مژمن تقریباً همیشه با فقر مطلق همراه است و در صد از فقرترین مردم دنیا - تقریباً یک میلیارد زن، کودک و مرد - در مناطق روسیتایی زندگی می‌کنند و بجهة کشاورزی و فعالیت‌های مربوط به آن برای معاش خود وابسته‌اند IFAD موسسه مالی بین‌المللی و کارگزاری تخصصی سازمان ملل، به ریشه‌کنی فقر در نواحی روسیتایی کشورهای در حال توسعه متعهد است. IFAD منابع را از ۱۶۵ کشور عضو خود بسیج می‌کند تا به اعضای دارای درآمد کم و متوسط برای تامین مالی برنامه‌ها و طرح‌های کاهش فقر در فقرترین جوامع دنیا و امدادهای کم‌بهره و کمک بلاعوض بدهد. IFAD در سال ۲۰۰۷ ساختاری را برای ادامه بدهی براساس الگویی که به وسیله انجمن بین‌المللی توسعه تدوین شده بود، تصویب کرد تا به جای وام به کشورهایی که بدهی اندکی از قبل داشتند کمک بلاعوض اعطا کند. این ساختار بخشی از تلاشی متحده از سوی بزرگترین موسسات مالی چندجانبه دنیا برای حصول اطمینان از این امر است که کمک مالی ضروری باعث دشواری مالی بیش از حد برای کشورهای نیازمند نشود. مشارکت‌ها برای فعالیت IFAD اساسی است و از ابتدای ایجاد خود با مشارکت دولت‌های ملی و سازمان‌های بین‌المللی فعالیت کرده و روابط نیرومندی با شرکای ملی، از جمله سازمان‌های کشاورزان

وسازمان های غیردولتی نیز داشته است. شرکای آن در جامعه بین المللی توسعه شامل سایر کارگزاری های سازمان ملل، موسسات مالی بین المللی، موسسات پژوهشی و بخش خصوصی است.

بودجه این صندوق از کمک های داوطلبانه دولتها، کمک دهنگان ویژه، بازپرداخت وامها و درآمد سرمایه گذاری تامین می شود. IFAD از ۱۹۷۸ بیش از ۹/۵ میلیارد دلار در ۷۳۱ طرح و برنامه سرمایه گذاری کرده که به حال بیش از ۳۰۰ میلیون انسان فقیر روستایی مفید واقع شده، و شرکا ۱۶/۱ میلیارد دلار در تامین مالی به صورت مشترک، کمک کرده اند. این نهاد در پایان ۲۰۰۶ در حال تامین مالی ۱۸۶ برنامه و طرح جاری به ارزش ۶/۲ میلیارد دلار بود که ۲/۹ میلیارد دلار از آن را IFAD و حدود ۳/۳ میلیارد دلار را شرکای آن تامین کرده بودند.

شورای مدیران IFAD از هر ۱۶۵ کشور عضو آن تشکیل شده و هرسال تشکیل جلسه می دهد. هیات اجرایی، متشکل از ۱۸ عضوا صلی و ۱۸ عضو علی البطل، بر عملیات صندوق نظارت، و وامها و کمک های بلا عوض را تصویب می کند. در پایان ۲۰۰۶ IFAD ۴۳۶ کارمند داشت.

President: Mr. Lennart Båge (Sweden)

Headquarters: Via del Serafico 107, 00142 Rome, Italy

Tel: (39-06) 54-591; Fax: (39-06) 504-3463; Email: ifad@ifad.org

سازمان توسعه صنعتی ملل متحد (UNIDO)

www.unido.org

ماموریت سازمان توسعه صنعتی ملل متحد (UNIDO) حمایت از توسعه و همکاری صنعتی است. مجمع عمومی آن را در ۱۹۶۶ تاسیس کردو در ۱۹۸۵ کارگزاری تخصصی سازمان ملل شد. UNIDO به بهبود شرایط زندگی مردم و حمایت از رفاه و بهروزی جهانی با ارائه راه حل های مناسب برای توسعه صنعتی پایدار کشورهای در حال توسعه و کشورهای در حال گذار کمک می کند. این سازمان با دولت ها، اتحادیه های تجاری و بخش صنعتی خصوصی برای ایجاد توانایی صنعتی به منظور برخورد با چالش ها و گسترش مزایای جهانی سازی صنعت، همکاری می کند.

UNIDO برای پشتیبانی از خدمات خود، مهندسان، اقتصاددانان، و کارشناسان اقتصاد و محیط زیست دروین، همچنین کارکنان حرفه ای در شبکه دفاتر خدمات ترویج سرمایه گذاری و دفترهای منطقه ای خوددارد. دفاتر منطقه ای تحت ریاست نمایندگان کشوری و منطقه ای یونیدو اداره می شوند.

۱۷۲ کشور عضو UNIDO هر دو سال یک بار در کنفرانس عمومی دیدار می کنند و این کنفرانس بودجه و برنامه کار آن را تصویب می کند. هیات مدیره توسعه صنعتی، متشکل از ۵۳ کشور عضو، پیشنهادهایی درباره برنامه ریزی و اجرای برنامه و بودجه می دهد.

UNIDO بیش از ۶۵۰ کارمند دارد که در اداره مرکزی، ۱۶ دفتر کشوری و ۱۲ دفتر منطقه ای فعالیت می کنند. این سازمان همچنین سالانه بر خدمات حدود ۲۱۰۰ کارشناس ملی و بین المللی در اجرای طرح ها در جهان متکی است. UNIDO در ۲۰۰۶ همکاری فنی به ارزش ۱۱۳/۷ میلیون دلار ارائه داد. ارزش همکاری فنی جاری آن تا پایان ۲۰۰۶ معادل ۴۹۴/۶ میلیون دلار بود.

Director-General: Mr. Kandeh Yumkella (Sierra Leone)

Headquarters: Vienna International Centre, Wagramerstrasse 5, PO Box 300, A-1400 Vienna, Austria; Tel: (43-1) 26026-0; Fax: (43-1) 269-2669; Email: unido@unido.org

آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (IAEA)

(www.iaea.org)

آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (IAEA) از استفاده‌های مسالمت‌آمیز انرژی هسته‌ای برای نفع بشر حمایت و علیه استفاده از آن برای مقاصد نظامی تلاش می‌کند. IAEA مهم ترین مجمع بین دولتی جهان برای همکاری علمی و فنی دراستفاده‌های مسالمت‌آمیز انرژی هسته‌ای و بازرگانی بین‌المللی برای اعمال تدبیر حفاظتی هسته‌ای در رابطه با برنامه‌های غیرنظامی هسته‌ای است. آژانس همچنین مرکز تلاش‌های بین‌المللی برای ترویج همکاری بین‌المللی درباره مسائل مربوط به امنیت وایمنی هسته‌ای است.

۱۴۴ کشور عضو IAEA هستند که در ۱۹۵۷ به عنوان کارگزاری مستقل تحت نظارت سازمان ملل تأسیس شد. این کارگزاری به کشورهای عضو نیازمند درباره استفاده از فن آوری و علم هسته‌ای برای توسعه پایدار، طبق اولویت‌های تعیین شده به وسیله خود کشورها - در حوزه‌های شامل تولید مواد غذایی و کشاورزی، بهداشت و سلامت انسان، صنعت، مدیریت آب، اصلاح محیط زیست دریایی، تولید برق و ایمنی و امنیت هسته‌ای کمک فنی ارائه می‌دهد.

IAEA بر تبعیت کشورها از تعهدات خود درباره عدم تکثیر (سلاح‌های هسته‌ای) بر اساس موافقت نامه‌های دو جانبه و معاهده‌های بین‌المللی به منظور حصول اطمینان از این که مواد و تاسیسات هسته‌ای برای مقاصد نظامی منحرف نشوند، نظارت و کنترل می‌کند. بیش از ۲۰۰ بازرگان آژانس مرتباً از بیش از ۹۰ تاسیسات و سایر اماكن مشمول برنامه حفاظتی IAEA بازرگانی می‌کند. هیات مدیره‌های آژانس عبارتند از: کنفرانس عمومی، که همه کشورهای عضو در آن نماینده دارند و هر سال تشکیل جلسه می‌دهد؛ و شورای حکام، با ۳۵ کشور عضو، که چند بار در طول سال جلسه تشکیل می‌دهد. IAEA ۲۲۰۰ کارمند از بیش از ۹۰ کشور دارد. مجموع بودجه عامدی ۲۰۰۷ آن ۲۸۳/۶ میلیون یورو و هدف برای کمک‌های اضافی و داوطلبانه به صندوق همکاری فنی ۸۰ میلیون دلاری بود.

Director General: Dr. Mohamed ElBaradei (Egypt)

Headquarters: PO Box 100, Wagramerstrasse 5, A-1400 Vienna, Austria

Tel: (43-1) 2600-0; Fax: (43-1) 2600-7; Email: Official.Mail@iaea.org

کمیسیون تدارکاتی برای سازمان معاهده فراگیر منعیت آزمایش هسته‌ای (CTBTO)

(www.ctbto.org)

کمیسیون تدارکاتی برای سازمان معاهده فراگیر منعیت آزمایش هسته‌ای (CTBTO) نوامبر ۱۹۹۶ در جلسه کشورهای امضا کننده این معاهده در نیویورک، تأسیس شد. CTBTO به عنوان سازمانی بین‌المللی که بودجه آن را کشورهای امضا کننده تأمین می‌کنند، از دو رکن تشکیل شده است: یک نهاد عمومی مشکل از همه کشورهای امضا کننده - که به کمیسیون تدارکاتی نیز معروف است - و دیپرخانه فنی موقتی. وظیفه اصلی CTBTO ایجاد رژیم کنترل جهانی است که در معاهده پیش‌بینی شده، به صورتی که معاهده در زمان اجرا عملیاتی شود.

CTBTO سه نهاد وابسته دارد: گروه کاری الف، برای مسائل اداری و بودجه‌ای؛ گروه کاری ب، برای مسائل تایید و کنترل؛ و گروه مشورتی برای مسائل مالی، بودجه‌ای و مسائل اداری مربوطه. بودجه ۲۰۰۷ CTBTO ۴۸/۳ میلیون دلار و ۴۸/۶ میلیون یورو بود که ۸۰ درصد آن به

ایجاد رژیم تایید و کنترل جهانی اختصاص یافت.

Executive Secretary: Mr. Tibor Tóth (Hungary)
Headquarters: Vienna International Centre, PO Box 1200, A-1400 Vienna, Austria
Tel: (43-1) 26030-6200; Fax: (43-1) 26030-5823; Email: info@ctbto.org

سازمان ممنوعیت سلاح‌های شیمیایی (OPCW) (www.opcw.org)

سازمان ممنوعیت سلاح‌های شیمیایی (OPCW) براجاری کتوانسیون ممنوعیت تهیه، تولید، ذخیره و استفاده از سلاح‌های شیمیایی و نابودی آنها نظارت می‌کند. این کتوانسیون که از ۱۹۹۷ آوریل ۱۹۹۷ به اجرا درآمد، نخستین توافق نامه چندجانبه خلع سلاح و عدم تکثیر است که حذف جهانی گروهی کامل از سلاح‌های کشتارهمگانی را با تایید و کنترل دقیق بین‌المللی و در چارچوب زمان تجویز شده، پیش‌بینی کرده است.

OPCW از ۱۸۲ کشور عضو تشکیل شده است. کشورهای عضو از ۱۹۹۷ بیش از ۲۵۰۰۰ متر یک تن عناصر شیمیایی را به گونه‌ای قابل تایید نابود کرده‌اند که بیش از ۳۵ درصد مجموع مقدار اعلام شده از بیش از ۷۱ هزارمتریک تن (تا سپتامبر ۲۰۰۷) است. این مقدار شامل نابودسازی بیش از یک سوم هشت میلیون مهمات اعلام شده است. از ۶۵ مرکز تولید سلاح‌های شیمیایی که براساس این کتوانسیون از سوی ۱۲ کشور طرف اعلام شد، بیش از ۹۳ درصد نابود یا برای استفاده‌های مجاز به مواد دیگر تبدیل شده است.

بازرسان OPCW بیش از ۳ هزار بازارسی از کارخانه‌های نظامی و صنعتی در ۸۰ کشور انجام داده‌اند. این ماموریت‌ها تضمین می‌کند مراکز تولید سلاح‌های شیمیایی غیرفعال و نابود یا به گونه‌ای قابل تایید به کارخانه‌های مجاز دیگر تبدیل شده‌اند. بازرسان نیز نابودی سلاح‌های شیمیایی را با حضور در مراکز نابود شده تایید می‌کند.

همه کشورهای عضو OPCW موظف هستند در صورتی که به کشورهای طرف دیگر با سلاح شیمیایی حمله یا آن‌ها را تهدید کنند یاری دهند. برای برخورد با چنین احتمالی، OPCW همواره توانایی خود را برای هماهنگی واکنش بین‌المللی سریع و موثر به منظور محافظت از جان و زندگی مردم، همچنین تحقیق موثر درباره هر گونه ادعای استفاده از سلاح‌های شیمیایی آزمایش و تقویت می‌کند. OPCW برنامه‌های همکاری بین‌المللی گوناگونی نیز برای تسهیل استفاده‌های مسالمت‌آمیز از مواد شیمیایی دارد.

دیرخانه فنی OPCW، در لاهه (هلند)، بیش از ۵۰ کارمندان ۷۰ کشوردار دو بودجه ۲۰۰۷ آن ۷۵ میلیون یورو بود.

Director-General: Mr. Rogelio Pfirter (Argentina)
Headquarters: Johan de Wittlaan 32, 2517 JR, The Hague, Netherlands
Tel: (31-70) 416-3300; Fax: (31-70) 306-3535; Email: media@opcw.org

سازمان جهانی گردشگری (UNWTO) (OMT)

www.unwto.org

سازمان جهانی گردشگری که در ۱۹۲۵ تأسیس شد، سازمان بین‌المللی اصلی در حوزه گردشگری است. این سازمان به عنوان مجمعی جهانی برای مسائل مربوط به خط مشی گردشگری و منع عملی

دانش گردشگری خدمت می‌کند. اعضای آن شامل ۱۵۰ کشور، ۷ سازمان به عنوان اعضای وابسته، ۳۰۰ عضو وابسته به نمایندگی دولتهای محلی، اتحادیه‌ها و شرکت‌های گردشگری بخش خصوصی، از جمله شرکت‌های هوایی، گروه‌های هتل‌ها و متصدیان گردشگری است.

WTO، نهادی بین دولتی، که نظام ملل متحده مسئولیت ترویج و توسعه گردشگری را به آن محول کرده، در ۲۳ دسامبر ۲۰۰۳ با قطعنامه ۵۸/۲۳۲ مجمع عمومی، کارگزاری تخصصی نظام ملل متحده شد. این سازمان می‌کوشد از طریق گردشگری سبب رشد اقتصادی و ایجاد شغل شود، انگیزه‌هایی برای حمایت از محیط زیست و میراث مقصد های گردشگری فراهم سازد، و از صلح و تفاهم بین ملت‌ها حمایت کند.

مجمع عمومی WTO، نهاد عالی آن، از اعضای کامل، وابسته و پیوسته تشکیل شده است و هر دو سال برای تصویب بودجه و برنامه کار و بحث درباره مسائل مهم بخش گردشگری جلسه تشکیل می‌دهد. شورای اجرایی که هیات مدیره WTO است از ۲۹ عضو تشکیل شده که به وسیله مجمع، و یک عضو دائمی، یعنی اسپانیا، انتخاب می‌شوند و هر سال دو بار تشکیل جلسه می‌دهد. شش کمیسیون منطقه‌ای - آفریقا، قاره آمریکا، آسیای شرقی واقینوس آرام، اروپا، خاورمیانه، و آسیای جنوبی - سالی حداقل یک بار تشکیل جلسه می‌دهند.

۹۰ WTO کارمند دارد و بودجه ۲۰۰۷ - آن ۱۷/۲۴ میلیون یورو بود.

Secretary-General: Francesco Frangialli (France)

Headquarters: Capitán Haya 42, 28020 Madrid, Spain

Tel: (34-91) 567-8100; Fax: (34-91) 571-3733; Email: omt@unwto.org

سازمان تجارت جهانی (WTO)

www.wto.org

سازمان تجارت جهانی (WTO) در ۱۹۹۵ ، به جای موافقت نامه عمومی تعرفه‌ها و تجارت (GATT) به عنوان تنها سازمان بین‌المللی مسئول رسیدگی به مقررات چندجانبه حاکم بر تجارت بین ملت‌ها تشکیل شد. این سازمان کارگزاری تخصصی نیست اما ترتیبات و شیوه‌های مبتنی بر همکاری نزدیک با سازمان ملل و کارگزاری های آن دارد.

هدف سازمان تجارت جهانی کمک به جریان روان‌تر تجارت، در نظامی بر مبنای مقررات چندجانبه مورد توافق همه اعضای آن؛ حل بی طرفانه دعاوی و اختلافات تجاری بین دولت‌ها؛ و تأمین مجموعی برای ترتیب مذاکرات تجارتی است. در قلب این سازمان حدود ۶۰ موافقت نامه سازمان تجارت جهانی، یعنی مقررات حقوقی برای سیاست بین‌المللی تجارت و بازرگانی است. اصولی که این موافقت نامه ها بر آنها استوار هستند، عبارتند از: عدم تبعیض (شرط «ملت کامله الوداد» و ماده کامله الوداد ملی)، تجارت آزادتر، تشویق رقابت، و قرارهای ویژه برای کشورهای کمتر توسعه‌یافته. یکی از هدف‌های WTO، گشودن تدریجی تجارت برای منافع همه است.

WTO ، از زمان تاسیس، مجموعی برای مذاکرات موقتی آمیز به منظور گشودن بازارها در حوزه ابزارهای ارتباطی، خدمات مالی و تجهیزات فن‌آوری اطلاعات بوده است. این سازمان در حل نزدیک به ۳۷۰ اختلاف تجاری شرکت داشته و بر نظارت بر اجرای موافقت نامه های منعقده

در مذاکرات تجارت جهانی دور اروگوئه ۱۹۸۶ - ۱۹۹۴ ادامه می‌دهد. سازمان تجارت جهانی در ۲۰۰۱ در دوحه، قطر، دور جدیدی از مذاکرات تجارت چند جانبه را با عنوان دستور کار توسعه دوحه، شروع کرده هنوز جریان دارد.

۱۵۱ کشور، عضو WTO هستند. هیات مدیره آن، یعنی کنفرانس وزیران، هر دو سال جلسه تشکیل می‌دهدو شورای عمومی، امور روزمره را انجام می‌دهد. بودجه ۲۰۰۷ WTO ۱۸۲ میلیون فرانک سوئیس بود و حدود ۶۶۴ کارمند دارد.

Director-General: Mr. Pascal Lamy (France) Headquarters: Centre William Rappard, Rue de Lausanne 154, CH-1211 Geneva 21, Switzerland.

Tel: (41-22) 739-5111; Fax:(41-22) 731-4206; Email:enquiries@wto.org (Firstgo to www.wto.org/english/info_e/cont_e.htm)